

Lakselv, den
6. desember 2018

Til Norges idrettsforbund

Fremtidig organisering av norsk idrett – høringsvar

Finnmark idrettskrets har, sammen med Troms idrettskrets, gjennomført 6 høringsmøter med representanter fra ulike organisasjonsledd i idretten. På bakgrunn av disse og til sammen 12 innspill og høringsvar fra idrettslag, idrettsråd og særkretser/ regioner sender vi vårt høringsvar på moderniseringsprosessen i norsk idrett.

Finnmark idrettskrets ønsker, innledningsvis, å si noe om tidsramme, forankring og reaksjon på sentralisering:

Tidsramme

Forslag til ny organisering av norsk idrett er svært omfattende. Sett i forhold til dette er tidsrammen for moderniseringsprosessen altfor liten. Endringsforslagene er så store at de bør behandles med en sterkere forankring i alle berørte organisasjonsledd. Dette for å sikre en demokratisk og forsvarlig behandling.

Forankring

Vi har fått tydelige tilbakemeldinger om at moderniseringsprosessen ikke er forankret i særkretsene/ regionene. Det kan bidra til endringsvegring og motstand ovenfor moderniserings- prosessen.

Sentralisering

Forslaget med å erstatte styre med utvalg i idrettskretser og særkretser/regioner innebærer i realiteten å fjerne det regionale idrettsdemokratiet. Det mener vi vil få store konsekvenser for norsk idrett.

Finnmark idrettskrets vil gi konkret innspill på endring for idrettsråd, idrettskretser, særkretser/ regioner, særforbund

Endringer for idrettsråd

Forslaget om å samordne idrettsråd i soner støttes. Begrunnelsen er at vi i dag har altfor mange små idrettsråd som ikke fungerer eller som fungerer altfor dårlig.

Ved etablering av større soneidrettsråd vil idrettskretsene kunne følge opp soneidrettsrådene tettere og bedre, slik at viktige kjerneoppgaver innen kommunale planprosesser, anleggsutvikling og rammebetingelser blir ivaretatt med stabil og god kompetanse. I høringsrunden var idrettsrådene opptatt av å bevare nærheten til idrettslagene og sine egne kommune. Dette må ivaretas på en god måte i utredningen av modellen.

I Finnmark vil det bli store avstander innenfor alle soneidrettsråd. I dag drives idrettsrådene uten kostnader for idrettsorganisasjonen. I en fremtidig organisering med soneidrettsråd vil det kreve et økonomisk fundament for at soneidrettsrådene skal fungere. Det må en ta hensyn til i utredningen av modellen. Vi ser det også som nødvendig at idrettskretsene i samarbeid med dagens idrettsråd finner frem til den mest hensiktsmessige inndelingen for vårt område.

Det blir viktig med en modell der idretten i alle kommuner er representert i soneidrettsrådet, og at dialog og samarbeid med idretten og kommunen i alle de involverte kommuner blir ivaretatt.

Implementeringen foreslås gjennomført i første kvartal 2020. Det mener vi kan bli en stram tidsplan å følge, da dette er parallelt med at idrettskretser nylig er sammenslått.

Endringer for idrettskretser (fellesidrettslige regioner)

Å erstatte dagens idrettskretsstyrer med utvalg støttes ikke.

Uten et styre med formell beslutningsmyndighet mener vi at idrettskretsen vil miste sin styrke som den største frivillige samfunnsaktøren vi er i dag i vårt område. Legitimiteten vi har i dag overfor de regionale og offentlige myndigheter vil også svekkes sterkt. Dette mener vi vil kunne resultere i sterkt reduserte fylkesmidler og mulig bortfall av disse på sikt. Det vil få konsekvenser for både idrettskretsens virksomhet, idrettsrådenes kjerneoppgaver og inkluderingsarbeid, støtten til særkretser/regioner og deres idrettsaktivitet. Det skapes også mye godt utviklingsarbeid i idretten med støtte fra fylkeskommunale midler.

Et utvalg vil mangle demokratisk beslutningsmyndighet, og vil endre på muligheten for å kunne gjøre nødvendige regionale beslutninger, for eksempel i prioriteringer i regional anleggsplan (ref forslag på ny anleggspolitikk), disponering av regionale midler, mulighet for regionale utviklingsprosjekter.

Et utvalg for idrettskretsen vil ikke ha samme demokratiske kraft som et styre har, noe som vi mener fører til at det ikke er like interessant å være regional idrettspolitiker. Det vil bli vanskeligere å rekruttere engasjerte og dyktige idrettspolitikere til et slikt utvalg. Vi stiller også spørsmål ved hvilken rekrutteringsarena norsk idrett skal ha for nye og unge idrettspolitikere hvis vi fjerner alle de regionale styrene. De regionale representanter på idrettsting vil ikke kunne ha god nok innsikt og kompetanse i de saker som skal behandles på den nasjonale arenaen når de ikke er idrettspolitisk aktiv mellom idrettstingene.

Forslaget innebærer å erstatte idrettskretsting med regionale valgmøter. Det mener vi vil fjerne muligheten for regionale prioriteringer og utvikling som er tjent med ei demokratisk forankring i et beslutningsmyndig møte.

På våre høringsmøter har vi fått klare tilbakemelding fra både særkretser og idrettsråd om at det er behov for og ønskelig at det fortsatt skal være et styre i idrettskretsen.

Vi støtter iverksetting av tiltak for å tydeliggjøre og følge opp mål og prioriteringer i organisasjonen:

- Tydeliggjøring av mål, prioriteringer og oppfølging på tvers av idretten.
- Tydeliggjøring av ansvar og hovedoppgaver innenfor de ulike organisasjonsledd, administrativt og politisk.
- Økt bruk av fellestjenester for utvalgte og prioriterte områder.
- Økt bruk av teamorganisering og styrking av prioriterte kompetanseområder som er nyttige for idrettslagene.

Ytterligere reduksjon av antall idrettskretser/fellesidrettslig region

Vi støtter at antall idrettskretser reduseres til 11, for å følge de fylkeskommunale grensene, i første omgang. Vi er videre positive til at en ytterligere reduksjon etter at vedtatte endringer er gjennomført og iverksatt. For vår del kan en nord-norsk region fungere godt. Både fordi vi har god tradisjon på samarbeid innen for NNI (nord-norsk idrettspolitisk samarbeid), fordi mange særidretter har Nord-Norge som sin region, fordi Olympiatoppen er organisert som et nord-norsk regionsledd, og fordi de tre nord-norske idrettskretsene eier Barents Sports Komite sammen med Norges idrettsforbund (Norges idrettssamarbeid med Russland, Finland og Sverige).

Vi ønsker også å påpeke at navnet Fellesidrettslig region ikke er et godt navn på en fremtidig idrettskrets. Vi mener at det fortsatt bør hete idrettskrets, eventuelt idrettsregion.

Særkretser/ regioner (særforbund regionalt)

På vår høringsrunde mottok vi til dels kraftige reaksjoner fra særkretsene på prosessen. For mange av særkretsene er denne saken svært lite kjent. Vi forstår at det er få særforbund som har forankret prosessen og høringsforslaget i sine egne organisasjonsledd. De behov for en betydelig bedre prosess for en eventuell reduksjon i antall kretser og vurdering av utvalg istedenfor styrer.

Endringer i særforbund

Forslaget innebærer ingen pålagt endring for antall særforbund. Med målsetning om «mer ressurser til aktivitet i en endringsdyktig organisasjon» så er vi overrasket over at det ikke er endringsvillighet på særforbunds nivå, all den tid vi har mange svært små særforbund med knappe ressurser til å utvikle idrettsaktiviteten.

Endringer for idrettsstyret-idrettstinget

Vi er enig i forslag om idrettsting hvert 2. år, men da med hovedting hvert 4 år og en form for mellomting hvert 2 år. På mellomting kan idretten justere kurs, gjøre mindre

lovendringer, og behandle økonomiske beretninger. Idrettspolitiske planer bør ha en lengere tidshorison og behandles på hovedtinget hvert 4. år.

Et tak på at styremedlemmer kan inneha vervet i maksimalt 2 perioder på 4 år støttes.

Vedlegg:

Oppsummering fra høringsmøtene i Troms og Finnmark

12 høringsvar fra idrettslag, idrettsråd, særkretser og regioner

Vennlig hilsen fra
Finnmark idrettskrets

May Bente Eriksen
Leder

Marit Arntzen
organisasjonssjef

Til moderniseringsprosjektet@idrettsforbundet.no

Sandefjord, 5.12.2018

Fremtidig organisering av norsk idrett - høringsuttalelse fra Vestfold idrettskrets

Vestfold idrettskrets har etter høring i organisasjonen hvor både idrettslag, idrettsråd, særkretser og idrettskretsen har vært tatt del i denne, og en behandling i idrettskretsens styre ønske om å gi følgende svar til høringen:

Generelt og overordnet

Vestfold idrettskrets er helt enig i at det settes fokus på idrettslaget og å gjøre idrettslagets hverdag bedre. Den prosessen som har vært gjennomført har belyst både at hvert organisasjonsledd vet for lite om hva de andre organisasjonsleddene «holder på med», og at det er behov for en tydeligere og mer hensiktsmessig rolle- og oppgavefordeling til det beste for idrettslagene. De gjennomførte workshops og samråd i tillegg til kartleggingene og undersøkelsene har gitt bedre innsikt i dette. Ikke minst har hverdagen for idrettslagene og da fleridrettslagene spesielt kommet mye tydeligere fram for alle deltakere i prosessen. Når vi i dialogmøte og innspillmøte får høre hvor skoen trykker hos fleridrettslagene, er det ikke hvordan organisasjonene ser ut, eller om det skal være et politisk valgt styre i idrettsråd, idrettskrets og/eller særkrets som de snakker om.

For idrettslagene er det tilgang på nok anlegg og gode og entydige/enhetlige verktøy for drift av idrettslaget som gjelder først og fremst. De frustreres blant annet av at det er helt ulike verktøy for medlemsregistrering i hver av særidrettene, at det er ulike måter å håndtere dommerbetalinger på, at de får flere pakker med GDPR som skal implementeres i idrettslaget, at én særidrett gjennomfører klubb utvikling i én av gruppene, mens et annet særforbund sørger for at én av de andre gruppene får sin klubb utvikling, og det med lignende metoder kanskje, men i helt ulike systemer/programmer. Idrettslagene omtrent trygler NIF om å ta føringen og sørge for at særforbundene samordner seg slik at de ikke drukner i ulike systemer til det samme formålet, bare for ulike særidretter.

Noen spørsmål som er fanget opp er: Hvorfor finnes det ikke ett felles sted det er mulig å finne maler for kontrakter med trenere og spillere? Hvorfor er det ikke mulig å få én lisens/forsikring for personen som er medlem i norsk idrett uavhengig av hvilken/hvilke idretter vedkommende deltar i, når det er mulig å tegne én fritids- og ulykkesforsikring for «privatpersonen» selv om den favner mange ulike aktiviteter? Selvsagt er det naturlig at denne lisensen må ha et tillegg når det er snakk om deltakelse i idretter med stor risiko, men sånn er det også for «privatpersonen» også. Hvorfor finnes det flere forskjellige klubb utviklingssystemer, når de i hovedsak skal få til det samme? Det fleridrettslagene er aller tydeligst på er at det må være kun ett medlemssystem som gjelder for hele norsk idrett.

Med disse tilbakemeldingene og disse spørsmålene blir det tydeliggjort hva idrettslagene trenger for å få en bedre hverdag og kunne drifte idrettslaget sitt bedre og dermed få frigjort tid til å ha sterkere fokus på aktiviteten. Idrettslagene trenger at NIF sørger for at oppgave- og rollefordelingen er slik at vi ikke forvirrer og frustrerer idrettslagene, men heller blir en støtte til bedre drift. I tillegg trenger idrettslagene at NIF tar en klar føring i arbeidet med å sørge for samordning av systemer og verktøy slik at idrettslagene ikke prakkes på mange verktøy til samme formål bare fra ulike særidretter.

Det er ingen lett oppgave, men en særdeles viktig oppgave. Vestfold idrettskrets mener at det er her de store ressursene må settes inn nå. Vi tror at norsk idrett vinner mye mer på å ha fokus på dette framfor å tenke hvordan skal selve organiseringen være. Gjennom samhandling til det beste for idrettslagene vil det kunne bli sterkere samarbeid i norsk idrett som igjen kan føre til ønske om enda tettere samarbeid. En slik samhandling vil også kreve en klar styring og en felles retning som kan fungere til det beste for idrettslagene, selv om det ikke skjer de store endringene i organisasjonskartet. Vi er sikker på at det er viktig, også i dette arbeidet, å ha fokus på verdibasert ledelse/styring. Norsk idrett har fortsatt behov for å gjenopprette anseelsen og tilliten. Tap av anseelse medfører tap av både tillit og penger. Det er ingen god situasjon for norsk idrett.

Vi har i høringsforslaget konkret blitt bedt om å gi innspill på punkter i en sjekklister.

1. Endringer for idrettsråd

- i. *Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.*

Vestfold idrettskrets (VIK) mener at det i noen sammenhenger kan være hensiktsmessig å samle idrettsrådene til større faglige enheter, men vi tror ikke det skal innføres som et krav at dette skal gjøres. Vi kan legge til rette for at idrettsrådene samarbeider på tvers av kommunegrensene i større grad, og dermed oppnår å lære av hverandre, samt settes i stand til å hjelpe hverandre til å gjøre en bedre jobb for idrettslagene.

Det som virkelig ville styrket idrettsrådene var å få en administrativ ressurs som hadde som oppgave å følge med på det som skjer i kommune og som har betydning for idrettslagene. For små idrettsråd/små kommuner kan det være hensiktsmessig med felles administrativ ressurs. Vi ser at det med fordel kan forsterkes et administrativt apparat for både de små og de større idrettsrådene for å få til samarbeid på tvers, men også få til å samordne det politiske arbeidet.

Flere har pekt på at det er viktig å opprettholde tilhørighet til kommunen for å bygge nettverk med både politikerne og administrasjonen. Det er sikreste måte å sørge for fortsatt fokus på anlegg og tilskudd til den lokale idretten. Enhver kommune, og da spesielt politikerne er opptatt av det som skjer innenfor egen kommune og hvis den som skal jobbe for rammebetingelser og anleggsprioriteringer tilhører en annen kommune, risikerer vi at det ikke er like ønskelig for politikerne å legge til rette for de lokale idrettslagene. Mange kommuner roser idrettsrådets arbeid og at de er samlende for idretten i kommunen. Vi mener det er mer å hente på å forsterke den lokale tilhørigheten, enn å sentralisere i soner. Når idrettsrådene ikke fungerer eller fungerer særdeles dårlig, så må heller idrettskretsens administrasjon kunne gå inn og gi hjelp til de idrettslagene i de ulike kommunene slik at det enten bygges opp et fungerende idrettsråd eller at idrettskretsens administrasjon samhandler med kommunen etter dialog med og på vegne av idrettslagene.

- ii. *Opprettholde egne idrettsråd i de største byene.*

VIK mener at det i de største byene også er viktig at idrettsrådet beholder sin lokale tilhørighet og dermed opprettholder idrettsrådet her. Vi mener at også idrettsrådene i de største byene har bruk for å samhandle med andre, i tillegg til at de kan være en ressurs og inspirasjon for både små og større idrettsråd.

- iii. *Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.*

Vi mener at det godt kan utredes hvordan idrettsrådene kan bli sterkere og samhandle bedre, eller tydeliggjøre idrettskretsens rolle/myndighet/ansvar når idrettsrådet ikke fungerer etter hensikten. Hvis det blir naturlig med samhandling i soner, så må det skje på frivillig basis og der det er hensiktsmessig og ikke som en regel. Da blir det ikke nødvendig med implementeringstidspunkt.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets)

VIK mener at idrettskrets fortsatt kan benyttes på organisasjonsleddet som tilhører fylket. Det skaper mindre forvirring. Tydeliggjøring av roller, ansvars- og oppgavefordeling vil ha større effekt for å synliggjøre at idrettskretsen er fellesidrettslig og tverridrettslig og ikke særrettslig.

- i. *Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.*

VIK støtter ikke at idrettskretsen kun blir en avdeling i NIF. Vi støtter at idrettskretsen skal jobbe etter de vedtak som gjøres på idrettstinget, og følge de prioriteringer som gis i idrettspolitisk dokument. Vi støtter også at NIF skal ha en rolle å sørge for at vi drar i samme retning og vi mener at NIF også må ta den rollen overfor særforbundene. Vi viser til våre meninger om å ha fokus på å finne de løsningene og samhandlingsområdene som gjør hverdagen for idrettslagene bedre og enklere.

Idrettskretsene får et betydelig tilskudd fra fylkeskommunen, og vi er bekymret for at det ikke vil være like interessant for fylkeskommunen å støtte idrettskretsens arbeide i like stor grad når «pengene skal inn til NIF». Det er viktig å ha med i vurderingen at mange fylkeskommuner skal starte opp som ny sammenslått fylkeskommune og nye budsjetter og prioriteringer skal fastsettes. Da er det særdeles viktig at idrettskretsen framstår på samme måte og at vi ikke utvanner forholdet til vår mest vesentlige kilde til finansiering bare for å omorganisere. Vi vet at fylkeskommunens politikere, på samme måte som kommunenes politikere, er opptatt av at de pengene de bevilger skal brukes innenfor fylket. Den tryggheten får de om idrettskretsen fortsetter å være et eget rettssubjekt. Vi er redd for at det ikke er nok å forsikre de om at pengene skal brukes regionalt, når det er sentralløddet som søker og eventuelt får tildelingen. Det vil kunne bli enklere for fylkespolitikere å kutte tilskuddene enn å øke de, når den regionale forankringen blir «utvannet».

Den enhetlige styringen kan oppnås for eksempel med et tettere samarbeid både mellom NIF-IK, NIF-SF, IK-SF, IK-IK og SF-SF. Sørg for at IK blir det regionale samordningsleddet for den regionale aktiviteten overfor idrettslaget, og for rammebetingelsene i fylket. Det gjøres best med at det opprettholdes en likeverdighet mellom IK og SF både med tanke på å være et eget rettssubjekt med eget styre og å ha lik demokratisk representasjon der beslutningene for norsk idrett tas.

- ii. *Erstatte dagens regionale styrer med politisk utvalg som har hovedansvar for å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg.*

VIK mener at et utvalg ikke vil kunne ha samme legitimitet som et kretsstyre. Kretsstyrets tilknytning til det utøvende administrative leddet er vesentlig både for å få nok informasjon om behov og hvor skoen trykker, ha oversikt over hva som skjer og i tillegg ha en administrasjon som kan bidra i forbindelse med møtene med fylkes- og kommunepolitikere. Behovet for å skape en tydeligere linje og et sterkere samspill mellom NIF sentralt og NIF regionalt (idrettskretsene) løses etter vår mening bedre med å ha tettere dialog, tydeligere retningslinjer og rolle- og ansvarsfordeling. På samme måte som i forrige punkt

vil vi risikere at de regionale politikerne velger reduserte tilskudd fordi den regionale forankringen ikke er like tydelig. Utvalget vil ikke være idrettskretsens styre, med Idrettsstyrets regionale ledd, på samme måte som administrasjonen er sentraladministrasjonens regionskontor.

VIK mener at det er enda mer effektivt å forsterke idrettskretsens regionale betydning gjennom at det er kun idrettskretsen som har et politisk styre hvor det er viktig for både idrettslagene og særidrettene å være representert for å være med og påvirke de regionale rammebetingelsene generelt og prioriteringene spesielt på anlegg spesielt. På den måten vil det være færre årsmøter og kretsting det enkelte idrettslaget trenger å forholde seg til, samtidig som det vil være viktig å være til stede for å påvirke det som har med egen idrett å gjøre.

- iii. *Kretstinget erstattes med et valgmøte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøter.*

Med bakgrunn i vårt svar i forrige punkt, mener vi at det ikke vil være behov for en slik ordning. Det vi imidlertid mener er hensiktsmessig, er at det er felles regler for representasjon på idrettskretsens ting.

- iv. *Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019.*

VIK støtter ikke forslaget om den nye strukturen som er foreslått for fellesidrettslige regioner. Vi støtter imidlertid at om eventuelle justeringer i organiseringen blir vedtatt på Idrettstinget vil det være nødvendig at de trer i kraft så snart som mulig.

Hvis høringsforslaget vedtas slik at styrene for idrettskretsene skal bortfalle, må det følges av et ordinært kretsting i 2020 som håndterer årsberetning og regnskap som hører til 2018 og 2019, samtidig som at kretsen som eget rettssubjekt legges ned må vedtas som følge av et eventuelt vedtak på idrettstinget.

- iv. *Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2.*

VIK mener at det er viktig å få satt den nye strukturen med 11 idrettskretser som skal samhandle med de 11 fylkene, før det tenkes at det er ønskelig/nødvendig å redusere til enda færre regioner enn det er fylker. De nye regionene er nye også for fylkene og det er viktig å få en god overgang for å opprettholde samarbeid og rammebetingelser. VIK mener at dette må eventuelt komme som et forslag når vi har erfaring med hvordan det fungerer med 11 regioner som matcher den nye fylkesstrukturen.

3. Endringer for særforbund

VIK har igjen sterke meninger om særidrettsforbundene skal slås sammen, eller ikke. Vi mener at det er viktig at særforbundene som berøres av det, sier noe om det selv. Det vi imidlertid mener noe om er at for å gjøre det enklere for idrettslagene framover, så er det nødvendig at det kreves at særforbundene under ledelse av NIF samarbeider om å bli enige om felles verktøy, strukturer o.l. slik at idrettslagene får ett system å forholde seg til for å løse de samme oppgavene i ulike særidretter.

- i. *Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.*

VIK mener at det er særdeles viktig at særforbundene samarbeider for å oppnå gode og felles verktøy og systemer for idrettslagene. Her mener vi at NIF må stimulere. VIK mener videre at stimulering til frivillige særforbundsallianser er av det positive.

- ii. *Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slik allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019.*

VIK er positive til at det utarbeides forslag til kriterier og incentiver, og at det må gjøres med de berørte parter.

- v. *Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.*

VIK har en klar mening om at kriterier og incentivene må settes i sammenheng med behovet norsk idrett har for en tydeligere rolle- og oppgavefordeling til det idrettslagenes beste. Vi mener derfor at konkret målsettinger må være en del av denne jobben.

4. Særforbundene regionalt

Vi har tidligere i høringen ment at for å styrke idrettskretsene og det politiske påvirkningsarbeidet med både rammebetingelser og anleggspolitikk inkludert prioritering, er det hensiktsmessig å styrke idrettskretsene slik at de er det eneste politiske regionale leddet. Det innebærer at særkretsene ikke har politiske styrer.

- i. *I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.*

VIK mener at dett må særidrettene selv styre, men vi tror det er hensiktsmessig å ikke ha flere særkretser enn det er idrettskretser.

- ii. *Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrer, men rapporterer direkte til særforbundet.*

VIK tenker at det vil styrke interessen og behovet for å være med i idrettskretsstyret hvor påvirkning av arbeidet for rammebetingelser vil skje. Når idrettskretsen er idrettens paraply regionalt og den organisasjonen fylkeskommunen forholder seg til, vil det ikke være det samme behovet for å ha et politisk styre for særkretsene.

- iii. *Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt.*

For særidrettene som ikke har administrasjoner, vil det helt sikkert være et behov for at personer regionalt bidrar i gjennomføringen av aktiviteter, kurs og annet, men det nødvendiggjør, etter vår mening, ikke et politisk styre i særkretsene. Her kan sikkert et utvalg fungere etter hensikten.

- vi. *Det forventes at ny organisering er på plass i løpt av 2020.*

Ved en eventuell nedlegging av særkretsstyrene, er det naturlig at det tas i forbindelse med særkretsting/-regionsting som avholdes i 2020.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret

i. *Toårige tingperioder fra og med 2019.*

VIK støtter forslaget

ii. *Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.*

VIK støtter forslaget

iii. *Det settes et maksimalt tak på to perioder á fire år for styremedlemmer i idrettsstyret.*

VIK mener at forslaget er riktig når det menes to perioder sammenhengende, og at det menes for de ulike funksjonene. VIK mener at det kan være riktig at en person som har vært styremedlem i for eksempel en periode, må kunne velges til president eller visepresident og inneha dette vervet i inntil to perioder.

vii. *Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.*

VIK mener det er riktig å ikke gjøre et slikt vedtak i 2019, og at det er viktig at det kommer før det neste idrettstinget.

6. Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

Vi har tatt med noe i innledningen vår under «Generelt og overordnet» hvor vi påpeker at det prosessen har tydeligst identifisert er at idrettslagene trenger entydige og enhetlige verktøy, strukturer og retningslinjer knyttet til deres drift av idrettslaget. I tillegg er den lenge uttalte utfordringen at vi trenger klargjøring av ansvar, roller og oppgaver, slik at det gir effektivisering og styrking av arbeidet ut mot idrettslagene, også tydelig synliggjort gjennom prosessen.

Vi ser at det kan være utfordringer knyttet til å eventuelt omfordele spillemidlene vi får tildelt slik at det er mulig å skape økonomiske incentivordninger. Det er en fare for at de valg som gjøres vil styres av hvordan det vil påvirke den økonomiske fordelingen etter vedtakene.

Oppsummert mener vi at det er aller mest å vinne på å

- Etablere ett system innenfor de ulike arbeidsområdene for å forenkle hverdagen til idrettslagene spesielt, men også for norsk idrett samlet.
- Klargjør ansvar, rolle- og oppgavefordeling mellom særforbund og idrettskretser i forhold til arbeidet med, i og for idrettslagene.
- Styrk demokratiet knyttet til der tilskuddene og de politiske prioriteringene i det offentlige bestemmes: idrettskretser (fylkesnivå) og idrettsråd (kommunenivå)
- Oppretthold idrettskretser og særforbund som likeverdige organisasjonsledd innunder NIF inkludert likeverdig representasjon på idrettstinget.
- Stimuler til samarbeid for frivillige løsninger om allianser for og/eller sammenslåinger av særforbund.

Med vennlig hilsen
Vestfold idrettskrets

Per-Eivind Johansen
Styreleder

Lisbeth Danielsen
Konstituert organisasjonssjef

Til: NIF
Fra: Styret i Rogaland idrettskrets
Kopi: Idrettsråd og særkretser

Dato: 6. desember 2018

Hørings svar Modernisering og digitalisering

Styret i Rogaland idrettskrets (RIK) har med stor interesse fulgt prosessen som har pågått. Vi har helt fra starten av vært enige i behovet for å gjennomgå fordeling av ansvar, roller og oppgaver i blant idrettens organisasjonsledd. Samt behovet for å sikre norsk idrett kontroll over egne data og en effektivisering av de verktøy vi alle skal forholde oss til i framtiden.

Etter uttallige SWOT-analyser og samrådsmøter fikk vi 26. september oversendt endelig høringsforslag. Saken ble presentert på idrettsrådskonferansen i Rogaland hvor 46 deltakere fra idrettsrådene og RIK brukte høringen som grunnlag for gruppearbeid. Videre fikk idrettsrådene frist til 22.11 med å melde skriftlig tilbake. I perioden fram til i dag har vi også vært invitert til møter med en rekke idrettsråd/idrettslag. Utover det har vi også deltatt på møte med særkretsene på Idrettens hus Rogaland. Høringen har også vært behandlet på tre av RIKs styremøter.

Basert på innspill, behandling i tre styremøter besvarer vi sjekklisten som følger:

Endringer for idrettsråd

Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.

RIK legger stor vekt på at 7 av 8 høringsuttalelser fra idrettsrådene fortsatt ønsker et 1:1 forhold mellom IR og kommune.

Vi støtter likevel at norsk idrett (idrettstinget) – på samme måte som regjering og storting ift kommunereformen – legger til rette for at eventuelle sammenslåinger av idrettsråd gjennomføres – som frivillige demokratiske prosesser. Det er avgjørende viktig at idrettsrådene og dets medlemmer (IL) selv får anledning til å avgjøre saken. Basert på et lokale behov.

RIK er i mot at norsk idrett (idrettstinget) skal tegne opp og vedta soner i fylkene/regionene, og på denne måten overstyre lokaldemokratiet.

Interkommunale utfordringer

Interkommunale utfordringer løses i dag gjennom samarbeid i mellom idrettsrådene. Det er ujevn kvalitet på denne type oppfølging. RIK mener dette kan løses gjennom å tydeliggjøre ansvaret i en oppdatering av lovnorm for idrettsrådene, hvor det interkommunale ansvaret tas inn. I tillegg/alternativt kan dette ses mot en tilsvarende klargjøring av idrettskretsens interkommunale ansvar. Ref. høringsforslaget til NIFs anleggsstrategi, hvor dette er klargjort på en god måte.

Idrettsrådenes rammevilkår

Saken bør ses i sammenheng med idrettsrådenes behov for å styrke (folke)styret. En viktig brikke i dette vil være å gi idrettsrådene rammevilkår som gjør det mulig å ha tilgang til profesjonell administrativ støtte. Dette vil ikke automatisk frigis av kommunene fordi om man etablerer soner på tvers av kommunegrenser. Vi mener norsk idrett (idrettstinget) må være villige til å frigi midler til kryssfinansiering med midler fra kommunen(e).

Dette kan løses på flere måter. F.eks. gjennom å tillate at idrettsrådene i samråd med idrettslagene i kommunene kan vedta å avsette en liten del av LAM til administrativ støtte for idrettsrådet ((folke)styret) i kommunen. Eller ved at vi samlet ber om øremerkede inntektmidler fra KUD, fordi det da gjør mindre vondt for idrettstinget å omprioritere innenfor eksisterende rammer.

RIK presiserer at vi mener sammenslåinger må være frivillige for å lykkes.

Opprettholde egne idrettsråd i de største byene

RIK ønsker primært 1:1 forhold mellom IR og kommuner. Vi har med utgangspunkt i vårt syn på de foranstående spørsmål ingenting i mot at de største byene har egne idrettsråd. Videre mener vi begrepet er upresist og abstrakt.

Hva er de største byene? Hva er idealet fra forslagsstillers side? Vi advarer mot å definere dette fra "Oslo". Oslo idrettskrets = en by/kommune. Karmøy kommune i Rogaland har rundt 43 000 innbyggere, og i følge idrettsrådet "tre byer". Andre i Rogaland mener Haugesund, Sandnes, Stavanger – og kanskje også Egersund – utgjør "de store byene" i Rogaland. Andre fylker ser helt annerledes ut.

Kommunereformen la opp til at kommuner på 20 000 innbyggere var "idealet" fra forslagsstiller. Etter kommunereformen har Rogaland endt opp med et spenn fra 200 innbyggere i den minste kommunen til rundt 145 000 innbyggere i den største. Drømmen om å gå fra 26 til 5-7 kommuner endte med at vi fra 2020 har 23 kommuner – hvor de to desidert største kommunene fusjonerte med tre kommuner i størrelsesorden 3000-4000 innbyggere.

Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.

RIK mener grundig involvering og lokal mulighet for påvirkning fra den som berøres må være førende. Første kvartal framstår som en for snau tidsramme.

1919
ÅR
2019

NORGES
IDRETTSFORBUND
Rogaland idrettskrets

Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets)

Begrepet fellesidrettslige regioner har dukket opp i prosessen, og må gjennomgående forklares som (tidligere idrettskretser). De offentlige regionene (tidligere, eller fortsatt fylker?) er offentlige begreper under innføring. Krets-begrepet er romslig nok til å benyttes videre, enten man ender opp med et 1:1-forhold mellom fylker/regioner og idrettens mellomnivå.

Krets-begrepet har også den fordel at det skiller seg ut i forhold til begrepene fylke/region. Noe vi mener er en kommunikativ fordel fordi det umuliggjør mistanken om at organet er offentlig.

Gitt at idrettskretsene fortsatt skal være frittstående, selveiende medlemsstyrte rettssubjekter vil det etter vår mening være riktig å beholde fylkes/regionsnavnet foran idrettskrets. Innføringen av begrepet i høringen oppfattes som ledende.

RIK mener det er for prematurt å endre organisasjonsleddenes benevnelser før konklusjonen på moderniserings og digitaliseringsprosessen har vedtatt retning på idrettstinget.

Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.

Nei. Dette støtter vi ikke. Idrettskretsenes verdiskapning og bedring av rammevilkårene er, og vil i framtiden også være, avhengig av legitimitet i fylkeskommunene - og kommunene.

Idrettskretsene er ikke NIFs sentrale apparat selv om de ansatte teknisk sett er ansatt i NIF. Idrettskretsene viktigste fordel er de "folkevalgte" medlemmene i de er frittstående og selveiende medlemsorganisasjonene, som har organisasjonsnummer og bankkonti. Det er styret og det demokratiske systemet som gir legitimitet til vår innsats for idrettens rammevilkår i fylket.

Forslaget i høringen kan sammenlignes med en situasjon hvor ansatte partisekretærer på fylkesnivå skulle stå uten fylkesstyrer.

Det er etter vår mening og erfaring utopi å tro at vi kan klare å oppnå det samme dersom de administrativt ansatte, som i dag av praktiske årsaker er tilsatt i NIF, kan oppnå samme resultater.

Dessuten er det åpenbart nødvendig å se dette i sammenheng med en mye grundigere utredning av representasjon på idrettsstinget. Dette er ikke utredet i forarbeidet til høringen. Forslaget framstår som en sjanseseilas, og minner dessverre om den offentlige reformeringen som har skjedd – før man la konsekvensene på bordet.

Fjerning av idrettskretsstyrene vil gjøre de regionale administrasjonene til "Fylkesmenn", eller statlig utplasserte bedrifter - i stedet for medlemmene i fylkenes øverste tillitsvalgte – og administrative støtteapparat. Selv om det i "ellefte time" er utsendt tilleggsinformasjon hvor man forklarer at det kan opprettes underkonti i NIF m.m.

Dette siste kan oppfattes som en tro på at man kan få fylkeskommuner til å sende penger til Oslo bare man lager egne konti. Og at man ikke forstår hvor legitimiteten til idrettskretsene kommer fra. Det underbygger oppfattelsen av at saken er redusert til å handle om sentralisering. Og om en tro på at å fjerne det demokratiske medlemsvalgte "folkestyret" er det som skal til for å effektivisere?!!

1919
ÅR
2019

NORGES
IDRETTSFORBUND
Rogaland idrettskrets

RIK understreker at vi mener at idrettskretsene ikke er problemet, men løsningen. Med utgangspunkt i at det er desentralisering som er løsningen. Ikke det motsatte.

Erstatte dagens regionale styrer med (idretts)politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.

Nei. Dette støtter vi ikke. Å fjerne kretsstyrene svekker logisk sett etter vår mening også tilfanget av kvalifiserte representanter til et mulig nasjonalt idrettspolitisk utvalg.

Det vil etter vår mening være som å slutte med breddeidrett for å satse på "11 toppidrettsutøvere".

Vi synes like fullt det høres spennende og fornuftig ut å se videre på forslaget om at idrettsstyret burde vært støttet opp av et utvalg med representanter fra de 11 idrettskretsene. Som et tillegg til de impulser de automatisk får via samlokalisering med de mange særforbundene man omgås daglig på Ullevål.

Det er krevende å skape seg overblikk over både kommune- og fylkespolitikken. Tillitsvalgte trenger tid på å utvikle seg til gode regionale idrettspolitikere. Forslaget om å erstatte idrettskretsstyrene vil dessuten svekke rekrutteringsgrunnlaget til et utvalg for idrettsstyret.

Kostnadene med å ha et idrettskretsstyre er marginale, og forslaget om å fjerne dem har liten eller ingen økonomisk effekt i det store bildet. Spesielt siden det er fylket, og ikke er NIF som betaler for dem. Og deler av de ansatte som driver kjernevirksomheten.

Kretsstinget erstattes med et valg møte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet

Nei. Dette støtter vi ikke. Det er slik vi ser det viktig å opprettholde et sterkt folkevalgt demokrati på fylkes-/regionsnivå.

Dette spørsmålet må også ses i sammenheng med vår kommentar om regionale idrettsråd. Rogaland går fra 26 til 23 kommuner. Vi tror noen av idrettsrådene, med stimuli fra norsk idrett og påfølgende støtte på tvers av kommuner, kan være realistisk.

Vi finner det lite logisk og sannsynlig at en soneinndeling av idrettsrådene i Rogaland basert på frivillighet vil ende med "fem til syv store og sterke" idrettsråd. Slik enkelte så for seg at kommune-reformen skulle ende opp.

Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019

RIK kan ikke se at det er realistisk å få gjennomført denne type endringer i løpet av 2019. Grundighet må gå foran absolutte tidskrav.

Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2

Nei. Det er altfor prematurt all den tid vi står midt i en offentlig omorganisering av kommuner og fylker. Og hvor det nå allerede er vedtatt at det blir 11 offentlige fylker/regioner.

Å vedta målet om å utrede 7 regioner nå det samme som å varsle omkamp om 11. Det er også de samme som å forhåndsdefinere 11 som et problem. Det er dessuten fullstendig unødvendig, og kan oppfattes provoserende. Fordi norsk idrett kan uansett og når som helst begynne å drøfte om det bør være 7,8,9 eller 14 regioner i framtiden. Hvis det skulle være aktuelt.

Forslaget mer enn antyder at vi også nå skal kunne mene at det er nødvendig å gå til 7 idrettskretser. Noe det ikke er, etter vår mening.

Generell kommentar

RIK mener at ytterpunktene i noen av de foreslåtte endringene av demokratiske spilleregler for den idrettspolitiske organiseringen av norsk idrett representerer et paradigmeskifte dersom det skulle bli vedtatt. Fordi det potensielt vil rokke med hele maktbalansen i norsk idrett. Spørsmålet om fjerning av idrettskretsstyrene rokker også med forutsetningen om at også norsk idrett skal ha tre nivåer.

Vi er av den oppfatning at dette må utredes grundig, og vil kreve lovendringer på idrettstinget. Forslagene som her er lagt fram mangler etter vårt syn en ordentlig konsekvensutredning, og kan slik vi ser det vanskelig oppnå to tredjedels flertall til våren.

Endringer for særforbund

RIK mener endringer av spilleregler for særforbund først og fremst må gjøres i samråd med de involverte. Den som berøres bør høres.

Vi har likevel noen kommentarer til det som angår ansvar, rolle og oppgaver. Fordi dette handler om samspillet mellom den geografiske representasjonsmodellen i norsk idrett og de som representerer særinteressene.

Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.

RIK mener det er viktig å få på plass incentiver for å lykkes med frivillige endringer. Men. Dette er ikke noe særskilt for særforbundslinjen i norsk idrett. Også idrettsråd, idrettskretser og særkretser vil trenge incentiver. Hvorfor er ikke dette tatt med sjekklisten?

Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019

RIK har ingenting i mot at man sammen med de berørte parter forsøker å definere forslag til kriterier og incentiver. Men. Dette er ikke noe særskilt for særforbundslinjen i norsk idrett. Også idrettsråd, idrettskretser og særkretser vil trenge incentiver. Hvorfor er ikke dette tatt med sjekklisten?

Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.

Det ville vært en fordel. RIK mener Idrettspolitisk dokument 2019 – 2023 kan være en ypperlig anledning til å foreslå en klargjøring av det som vi oppfatter som hovedutfordringen: Klargjøring av ansvar, roller og oppgaver i dagens organisering. Ref. også den tydelige klargjøringen på dette området i forslag til NIFs anleggsstrategi.

Særforbundene regionalt

Vi har behov for å gjøre oppmerksom på at vi opplever det som om særkretsene bare i varierende grad er involvert i denne prosessen via sine egne særforbund. Noe som er bekymringsfullt.

I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.

RIK mener særforbundenes behov bør overstyre matematikk-tenkningen. Isolert sett er det etter vår mening ikke avgjørende om det er et likt antall særkretser som idrettskretser i fylket. Det viktigste må være at særforbundene og deres respektive særkretser finner sammen i kostnadseffektive og gode løsninger.

I dagens organisering har særkretsene, og særforbund uten særkrets, rett på representasjon på idrettskretstinget. Vi bør standardisere hvordan særforbund uten særkrets skal være representert på idrettskretstingene.

Hvis man skal tenke nytt kunne man fra vår side problematisere at særkretsene har representasjon på idrettskretstinget, siden alle idrettslag (og dermed alle særidretter) i Rogaland allerede har representasjon til idrettskretstinget via idrettsrådene. Og at det dermed kan sies å gi de særforbund som har særkretser i fylket en slagside – i forhold til de særforbund som ikke har det.

Samtidig ville en fjerning av særidrettenes direkte adgang til idrettskretstingene utenom idrettsrådene kunne styrket idrettsrådenes autoritet på idrettskretstingene.

Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrer, men rapporterer direkte til særforbundet

Dersom særkretser/-regioner ikke har idrettspolitiske styrer som skal arbeide for rammevilkår for hver sine særinteresser – i ”konkurranse” med idrettskretsstyrene – kan man hevde at det ville kunne styrke interessen for å bli med i idrettskretsstyrene. Isolert sett kan det være ryddig. Men dette vil også ses som en trussel fra de særforbund som ønsker å arbeide på tvers av mangfoldsperspektivet som idrettskretsene representerer. eller mer positivt: En svekkelse av

1919
ÅR
2019

NORGES
IDRETTSFORBUND
Rogaland idrettskrets

muligheten for at særkretsene kan være positive bidragsytere til idrettskretsens koordinerte innsats på områder av felles interesser.

RIK er av fylkeskommunen definert som knutepunkt mellom det offentlige og idretten for øvrig. Vi har et svært godt samarbeid med fylkeskommunen om bedring av rammevilkårene i Rogaland.

RIK har ingen sterke meninger om hva særforbundene velger å gjøre med mandat for sine særkretser/-regioner.

RIK vil likevel påpeke at dersom norsk idrett (idrettstinget) skulle velge å både fjerne de politiske styrene i særkretser/-regioner og idrettskretsene så har vi radert bort hele det idrettspolitiske nivået mellom idrettsrådene og NIF/særforbundene. Denne sentraliseringen advarer vi på det sterkeste i mot.

Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt?!!

Det skulle bare mangle. RIK forutsetter at særforbundene selv må få lov til å definere hvilke utvalg de selv ønsker.

Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.

Se vårt svar om framdrift for endringer i for idrettsråd og idrettskretser. Ingen ytterligere kommentarer.

Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

- *Toårige tingperioder fra og med 2019.*
- *Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang*
- *Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.*

RIK støtter forslagene.

Utrede mandatfordelingen på tinget - før tinget i 2021.

RIK mener dette er oppgave nummer 1. Vi kan ikke støtte å gjøre strukturelle endringer på tinget i 2019 uten først å vedta ny mandatfordeling. I troen på at den makt som avgis vil føre til at andre ivaretar våre behov bedre. Dette er etter vår mening helt avgjørende for å få vedtatt omfattende endringer i organisasjonsstrukturen.

Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

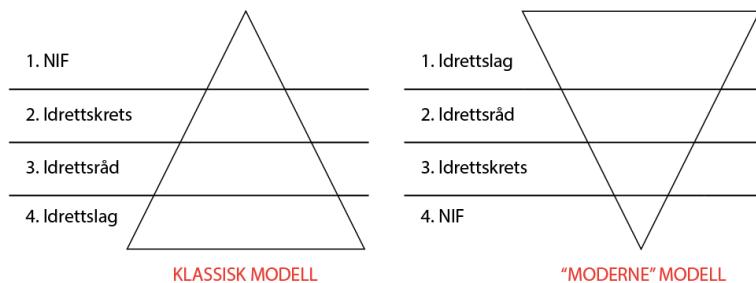
RIK mener dessverre at høringen og sjekklisten omgår hovedutfordringen. Denne handler, som vi har påpekt tidligere i svaret, om å klargjøre ansvar, roller og oppgaver innenfor dagens organisasjon.

Incentivordninger blir avgjørende. Hvem skal plukke opp regningen?

Vi er bekymret for at den største utfordringen vår vil være å få flertall for å omfordele dagens midler i postene 5.1-5.4 for å skape incentivordninger. For alle som på demokratisk vis velger "å finne sammen".

Vi mener dessuten dagens spillemiddelsøknad er moden for fornying, og at LAM bør vurderes som en egen underpost i spillemiddelsøknaden - post 5. Og at norsk idrett (idrettstinget) uansett må få økt handlingsrom fra KUD til selv å gjøre avsetninger av "friske midler" for at vi skal lykkes.

På den måte kan det utvikles fornuftige incentivordninger som kommer idrettslag til gode. Slik at de som i praksis driver aktivitetene stimuleres til å bidra til å nå de målsettinger NIF, SF og IK blir målt på ovenfor KUD.

Dersom vi mener alvor om å sett idrettslaget i våre strategier følger det som en logisk konsekvens at idrettsrådet kommer på andre plass i prioriteringene. Det stemmer dårlig med hvordan norsk idrett sine pengestrømmer er innrettet for idrettsråd, særkretser og idrettskretsene. Det henger heller ikke sammen med forslagene om sentralisering som sjekklisten legger opp til.

Det bør vurderes å arbeide for at KUD tillater at det settes av "en skjerv" til å styrke idrettsrådenes rammevilkår. F.eks. via å kunne ta en brøk for å kunne delfinansiere en ansattressurs til å bistå det viktige lokaldemokratiet de skal stille til kamp mot – hver dag, året rundt.

RIK har tidligere vedtatt at vi også mener idrettskretsene må inn som egen underpost i spillemiddelsøknaden. For å tydeliggjøre at vi er selvstendige rettssubjekter, som representerer 75 delegater på idrettstinget. Og for ikke lenger å sakke akterut i forhold til vår egen fordeling.

RIK mener norsk idrett (idrettstinget) unisont kan ha en sjanse til å lykkes dersom vi kunne vedtatt å sende et budskap til KUD og kulturministeren, hvor vi ber om et økt tilskudd øremerket incentivordninger. DET budskapet bør et samlet idrettsting kunne stille seg bak.

Beklageligvis oppfatter vi at det ensidige fokuset på demokratiske endringer som en avsporing i forhold til det samlede inntrykk vi sitter med igjen med fra vår utsikt – midt mellom idrettslagene og NIF.

RIK mener tiden mellom innhenting av synspunkter og fram til de foreliggende forslag til høring har vært for kort.

Det har slik vi ser det heller ikke vært en involvering av organisasjonen for å tenke ut helt andre og alternativet måter å omorganisere oss selv på. Deretter er vi nå innhentet av for dårlig tid fordi idrettstinget nærmer seg med stormskritt.

RIK mener de siste måneders dialog med "grasrota" bekrefter de synspunkter vi her har kommet med.

RIK mener vi ikke trenger omfattende endringer av hovedstrukturene i norsk idrett og svekkelse av medlemsdemokrati til fordel for økt sentralisering. Vi mener vi trenger det motsatte.

Vi anbefaler vi modernisering- og digitaliseringsprosessen kommer seg tilbake på dette sporet.

RIK er like fullt motivert til å bidra til å lete etter gode løsninger som til sammen gjør organisasjonsleddene bedre og mer effektive.

Løsninger hvor vi samhandler godt oppover, nedover og på tvers. Og lærer av hverandre, men utgangspunkt i klare og ryddige ansvarsforhold og roller. Og i sum blir tydeligere og enda flinkere ovenfor våre felles medlemmer; idrettslagene.

RIK foreslår at vi i det minste går videre med følgende forslag:

Hold fast på at det skal utvikles ett felles datasystem i stedet for "54" for å gjøre arbeidsoppgaver enklere!

Forskjellen mellom kravene til idrettslagene på IT og ift rapportering er objektivt større i mellom de 54 SF enn i mellom de 11 IKene:

- *Ja til ett felles datasystem, administrert av felleskapet (NIF)*
- *Ja til bruk av standard dataløsninger*
- *= Gjør det enklere for idrettslagene!*

Klargjør skillet mellom administrative ansvarsområder og oppgaver for idrettskretsene og særforbundene!

Sammenlign med forsvaret, næringsliv eller hvem du vil:

- *IK er stab = organisasjon(sutvikling).*
- *SF er disipliner/våpengrener = aktivitet(sutvikling)*
- *= Gjør det enklere for idrettslagene!*

Desentraliser makt og ressurser

Erkjenn at demokrati kommer nedenfra, og at det er idrettens representasjonsmodell som er «annerledes» enn alle andres:

- *Oppretthold likevel SF sin representasjon på tinget*
- *Oppretthold IK sin representasjon på tinget*
- *Styrk – ikke svekk – den idrettspolitiske kapasiteten til IR, IK og særkretser! (sentralisering)
Ref. regjeringens regionsreform. Idrettens største sponsor er kommuner og fylker, sterkt påvirket av den idrettspolitiske tilstedeværelsen i hele landet*
- *Oppretthold 1:1 forholdet mellom regioner og idrettskretser!*
- *Gjennomfør reformer basert på frivillighet og gode incentivordninger!*
- *= Gjør det enklere for idrettslagene!*

På vegne av idrettskretsstyret i Rogaland

Sportslig hilsen

John Arve Hveding
Styreleder

Rune Røksund
Daglig leder/org.sjef

Høring – fremtidig organisering av norsk idrett

Buskerud idrettskrets har i forbindelse med høringen på fremtidig organisering av norsk idrett avholdt tre innspillmøter med deltagelse fra idrettslag, idrettsråd og særkretser. Vi har også behandlet høringsutkastet i eget styre og samles om denne høringsuttalelsen.

Før vi punktvis tar for oss de områdene man har bedt om innspill på vil vi gi noen tilbakemeldinger på selve prosessen. Vi vil gi en klar anerkjennelse av at de som har initiert moderniseringsprosjektet har gjort det med norsk idretts beste i tankene. Kartleggingen i forkant og involveringen i SWOT-analyser på våren og samråd på høsten har vært betydelig. Vi i Buskerud har deltatt hele veien, med både politisk og administrativ leder, samt en rekke idrettslag og idrettsråd. Det har vært stort engasjement, mange gode diskusjoner og det er avdekket områder vi definitivt må bli bedre på.

I siste fase av arbeidet kjente vi imidlertid på motstand mot mange av de endringene som høringsutkastet foreslår, både hos oss selv og i møte med grasrota i organisasjonen. Det betyr ikke nødvendigvis at arbeidet så langt har vært forgjeves eller at all fremdrift nå bør stoppe opp. Det kan dog synes som om vi har begått den samme feilen som vi nylig påpekte ved den offentlige regionsreformen – å starte med organisasjon og inndeling før man fordeler ansvar og oppgaver.

1. Endringer for idrettsråd

Punktene i kursiv er de man eksplisitt ber om svar på i høringsnotatet:

- i. Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.*
- ii. Opprettholde egne idrettsråd i de største byene*
- iii. Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.*

Det mottas som positivt at man i denne prosessen tar til orde for å styrke idrettsrådene og deres forutsetninger for å engasjere seg i anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser. Vi er imidlertid sterkt tvilende til om det å samle disse i soner alene vil avstedkomme en slik effekt. Tilbakemeldingene vi har fått fra idrettsråd har i hovedsak vært

kritiske til å skulle samles over kommunegrensene til regioner de opplever lavere tilknytning til. Et eksempel på regionalt samarbeid er startet i Hallingdal med utarbeidelse av en regional anleggsplan. Det politiske regionrådet har ingen myndighet over kommunene, og av den grunn må en slik anleggsplan vedtas likelydende i alle kommunestyrer. For at sonemodellen for idrettsråd skal fungere må det være etablert et politisk vedtaksorgan for det samme geografiske område/region.

Vårt overordnede svar er dermed at vi er betenkte på å oppgi idrettsrådenes en-til-en-forhold til kommuneleddet uten at det er klargjort hvilke ressurser som tilføres om man samles om en sonemodell. Sonemodellen vil trolig få en helt annen appell dersom den kan bidra til følgende:

- Tilførsel av ansattressurser som gir kontinuitet, ivaretar en sekretærfunksjon og kan møte kommuneadministrasjonen på dagtid
- At styremedlemmer i IR blir sittende lenger enn det som skjer i dag
- At det gis støtte og trening i hvordan forstå og arbeide med kommunale planprosesser fra NIF til IR
- At IR anerkjennes som et viktig organisasjonsledd i NIF og blir behandlet deretter.

Vi mener uansett at idrettsrådene selv må ha valgfrihet på om de vil slutte seg til et slikt sonesamarbeid. Et utredningsarbeid slik det her er forespeilet synes dermed fornuftig.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets):

- Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.*
- Erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.*
- Kretsstinget erstattes med et valg møte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet*
- Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019 v. Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2*

Deltagerne ved våre innspillmøter har i mindre grad vært opptatt av styringslinjene over seg. Vi har imidlertid fått flere påminnelser om at vi er en demokratisk folkebevegelse og at grasrota er skeptiske til det de oppfatter som en sentralisering av makt.

For egen del opplever vi følgende som moderniseringsprosessens fremste utfordring og sentrale paradoks:

Den mest etterspurte **administrative** endringen - samordning og forenkling av digitale tjenester på tvers av særforbund og til støtte for idrettslagene fordrer en sterk moderorganisasjon (NIF sentralt).

De **politiske** innspillene i høringen går imidlertid i en annen retning. Her vil de aller fleste beholde selvråderetten. Innflytelse og medeierskap er et viktig grunnlag for deres frivillige engasjement.

Vi erkjenner at NIF organisert som en demokratisk folkebevegelse - en forening av foreninger, vil oppleve effektivitets- og kostnadstap, men tror allikevel at vi i det lange løp er tjent med å opprettholde denne formen. Fordi:

- Vi er Norges største frivillige medlemsorganisasjon
- Den har gjort våre idrettslag til en sentral byggestein i det norske samfunnet

Spørsmålet blir dermed om den foreslåtte utvalgsmodellen ivaretar demokratiet samtidig som den gjør organisasjonen mer effektiv, beslutningsevnen styrkes og flere ressurser frigjøres til idrettslig aktivitet?

Vårt svar på dette blir nei.

Foruten den nevnte begrunnelsen som ligger i vår demokratiske styreform tror vi det er en reell risiko for at konsekvensen av en slik modell er at det blir færre ressurser å fordele. De i vårt styre med dypest innsikt i det politiske Norge mener denne modellen vil svekke relasjonen til fylkesleddet. Det er selvfølgelig en stor bekymring for oss som i kraft av å være idrettens regionsledd har disse som vår tyngste økonomiske bidragsyter. BIK mottar i dag 1 790 000 i rammetilskudd fra NIF og 2 370 000 fra Buskerud fylkeskommune.

Fylkespolitikerne ønsker å forholde seg til valgte styrer som har en klart definert rolle på fylkesnivået i NIF. Et politisk utvalg underlagt NIF vil ikke ha samme status overfor fylkespolitikerne. Vår klare anbefaling er at vi bør fortsette å organisere oss på samme måte som offentlig sektor:

Idrettsråd mot kommuneleddet
Idrettskrets mot fylkeskommunen
Idrettsstyret mot departementet

Vi vil dessuten benytte anledningen til å uttrykke vår motstand mot å bli hetende «Fellesidrettslig region Viken». NIF, avdeling Viken eller NIF, region Viken, vil i så måte være bedre alternativer.

I 2020 blir vi en del av Viken – i seg selv en betydelig omstillingsprosess. En sammenslåing av tre kretser som når det nye storfylket er etablert vil ha ca. 1,2 millioner innbyggere og anslagsvis 432.000 medlemmer i norsk idrett. Arbeidet med sammenslåing er allerede påbegynt gjennom interimsstyret for Viken.

Det ligger en klar erkjennelse hos oss om at vi som idrettskrets også har noe å hente på en tydeligere ansvars- og rollefordeling mellom styret og administrasjonen. Som mange andre idrettskretser nyter vi godt av en nær og konstruktiv relasjon til våre regionale politikere, men har allikevel et uforløst potensial opp mot Stortingsbenkene. Vår vurdering er at idrettens relative tyngde og omdømme inn mot politikerne er sterkere jo lengre ut i organisasjonen vi kommer og aller sterkest er relasjonen mellom lokale politikere og idrettslagene ute i lokalsamfunnene. Det vil være feil å fjerne regionale styrer samtidig som Stortinget legger opp til overføring av makt, oppgaver og ressurser til fylkene på områder som regional planlegging og folkehelse. Det regionale politiske leddet skal få en tydeligere rolle som samfunnsutviklere basert på regionale forutsetninger og fortrinn. Idretten er best tjent med å tydeliggjøre en lignende rolle for idrettskretsene – noe vi for øvrig opplever er gjort i utkastet til ny anleggspolitikk. Dette gir igjen fundament for et enda mer politisk orientert styre med definerte innsatsområder. Det vil, basert på vår erfaring med samhandling og samarbeid med fylkespolitikere, gjøre oss best rustet til å fortsette det nære samarbeidet vi har opparbeidet gjennom mange år og styrke mulighetene våre for å hente ut økte ressurser i et samarbeid med den nye Viken fylkeskommune, med sine nye oppgaver på områder der idretten med sin kompetanse vil være en viktig samarbeidspartner. Det vil, basert på vår erfaring med samhandling og samarbeid med fylkespolitikere, gjøre oss best rustet til å fortsette det nære samarbeidet vi har opparbeidet gjennom mange år og styrke mulighetene våre for å hente ut økte ressurser i et samarbeid med den nye Viken fylkeskommune, med sine nye oppgaver på områder der idretten med sin kompetanse vil være en viktig samarbeidspartner.

3. Endringer for særforbund:

- i. Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.*
- ii. Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019*
- iii. Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser*

Vi vil være kortfattet i behandlingen av dette punktet da særforbundene selv har bedre forutsetninger for å besvare hvilke organisasjonsendringer som hos dem vil styrke aktiviteten ute i idrettslagene. Det synes uansett fornuftig at det utarbeides klare kriteriesett og incentiver for slike samarbeid og allianser. Dette kan igjen danne grunnlag for at det enkelte særforbund gjør gode vurderinger om eierskap og effektivitet innenfor sine virkeområder.

4. Særforbundene regionalt:

- i. *I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.*
- ii. *Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrever, men rapporterer direkte til særforbundet*
- iii. *Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt*
- iv. *Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.*

Vi hadde samlet sett god representasjon fra særkretsleddet under våre innspillmøter, fortrinnsvis fra frivillige idrettspolitikere. Skjønt, ved å kalle disse politikere risikerer man å underslå deres bidrag innenfor sine idretter – dugnadsarbeid, praktisk tilrettelegging og administrasjon som overflødiggjør betalte ressurser på regionsnivå for forbundene. Som skiskytterkretsens leder skriver i sitt høringsinnspill til forbundet:

«Det er foreslått at de nye kretsene ikke har styrever, men kan ha utvalg. Da blir krets en administrativ enhet under forbundet, noe som vil kreve mer administrativ kapasitet i forbundet og trolig en ansattressurs i den nye kretsen.»

For mange av disse vil den pågående regionaliseringen i seg selv være en betydelig omstillingsprosess. Buskerud skikrets gir uttrykk for at de ser både muligheter og utfordringer i denne. Slik det er i dag går knapphet på ansattressurser ut over forutsetningene for å følge opp det utviklingsarbeidet som skipolitisk dokument legger opp til. Et samarbeid innenfor en større region kan styrke denne delen av arbeidet. Samtidig blir Viken en enorm skikrets med store avstander og ulike kulturer.

Mange av kretsene i vår region har tradisjonelt sterkere samarbeid med Vestfold og Telemark enn med Akershus og Østfold og dette vil i en overgangsfase ha større kostnader enn gevinster for det ytterste aktivitetsleddet.

Der hvor forbundene selv ser seg tjent med å erstatte styrever med utvalg kan dette være en hensiktsmessig modell så fremt forbundet da evner å styrke støtten til kubbene. Den gjennomgående bekymringen ute på grasrota er allikevel at veien inn til Ullevål skal bli lengre enn det den er til kretsstyrene i dag.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

- i. *Toårige tingperioder fra og med 2019.*
- ii. *Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.*
- iii. *Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.*
- iv. *Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021*

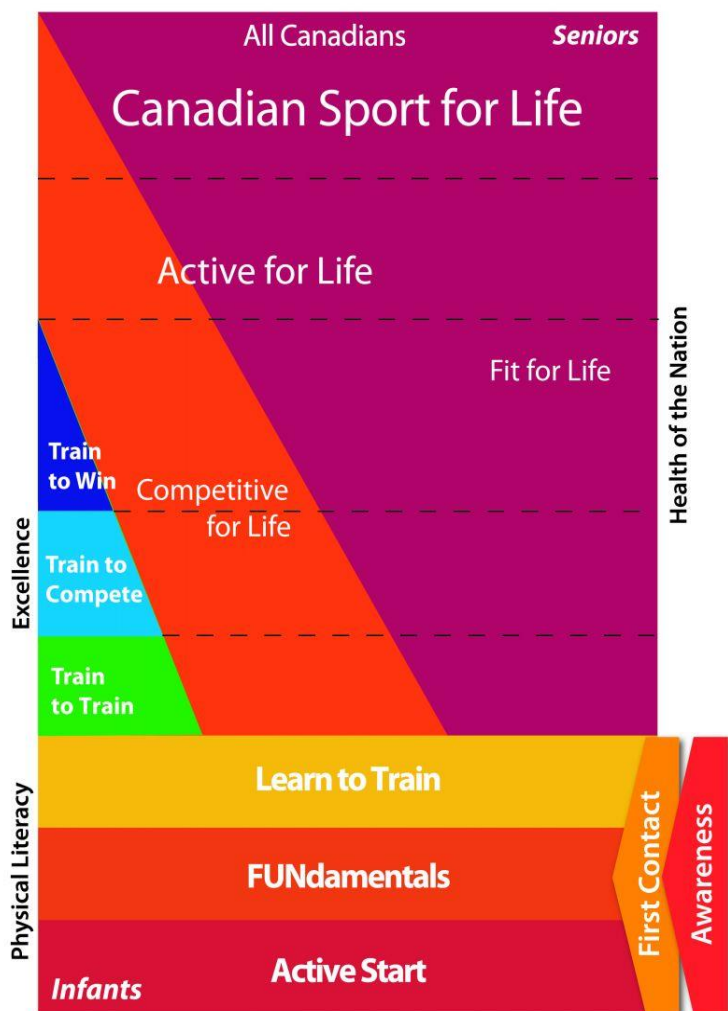
Vi støtter omleggingen til toårige tingperioder og de øvrige punktene som er listet her. Vi tror samtidig at det viktigste vi gjør i den moderniseringsprosessen NIF kontinuerlig befinner seg i uavhengig av denne høringen, er å velge et kompetent og fremtidsrettet styre. Et styre som har tydelig ansvars- og oppgavefordeling internt og som evner å håndtere de mange oppgavene NIF har i det norske samfunnet, fra samfunnsansvar til toppidrett. I inneværende periode har idrettspresidenten stått i front på begge og media har, så urimelig det enn kan være, klart å skape et spenningsfelt mellom IOC og den markedsstyrte toppidretten på den ene siden og den dugnadsdrevne grasrota på den andre siden. Idrettsstyret som har det overordnede ansvaret for begge, må vurdere hvordan de i fremtiden best ivaretar toppidretten og Olympiatoppens faglige autonomi, så vel som barne-, ungdoms- og breddeidretten.

Et innspill fram mot tinget og neste Idrettspolitiske dokument

Det er avgjørende at neste idrettspolitiske dokument klarer å finne og tydeliggjøre de felles verdiene og oppgavene som samler oss. Buskerud idrettskrets har ved tidligere anledninger spilt inn at den visualiseringen som ligger i «Canadian Sport for Life», som igjen bygger på den såkalte LTAD-modellen, fanger opp det beste i norsk idrett og således er en egnet referanse for å tydeliggjøre felles mål, ansvar og samhandling på tvers av sær idretter, topp- og breddeidrett. Vi vil gjenta oppfordringen her.

Foruten å gi et felles rammeverk for sær idrettene, som både golf- og skiforbundet har tatt til seg, bidrar modellen til å synliggjøre forholdet mellom idrett (målt i medlemskap) og folkehelse (målt i aktivitet). Vi tror dette er vesentlig da sistnevnte alltid vil være et viktig politisk mål og et område hvor idretten de seinere årene har blitt utfordret av såkalt egenorganisert aktivitet. I våre øyne er noe av det beste ved modellen at den gjennom et overordnet mål om «Active for Life» kan tydeliggjøre idretten som en raus og inkluderende primærleverandør av idrett og fysisk aktivitet i samfunnet, rede til å samarbeide med andre som har samme mål.

En ytterligere utdyping av de positive konsekvensene ved å ta i bruk denne modellen blir spilt inn av Jorunn Horgen, nåværende daglig leder i OLT Sørøst og tidligere org. sjef i Buskerud idrettskrets. Da dette innspillet samsvarer med vårt høringssvar har også valgt å la det være et vedlegg til vårt høringssvar.

6. Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

Idrettslag

Den opprinnelige rapporten inneholdt ikke forslag knyttet til organisasjonsform for idrettslagene, men målet har hele tiden vært å forenkle idrettslagenes administrative hverdag. I den sammenheng kan det være vesentlig å se på hvordan vi utvikler organisasjonsformen også til selve idrettslagene.

Utviklingen i samfunnet med stadig større krav til idrettslagene, utløser behovet for en større grad av profesjonalisering av idrettslagene administrativt. Selv om det foreligger en rekke forslag som

*skal øke støtten til idrettslagene og sikre en mindre administrativ belastning for dette nivået, ser vi også **behovet for mer robuste idrettslag**.*

Dette avsnittet er sakset direkte fra høringsnotatet og er også det eneste som tar for seg klubbledet. Ved våre innspillsmøter ble idrettslagenes nåværende utfordringer utgangspunkt for den videre diskusjonen og spørsmålet var dermed i hvilken grad de skisserte modellene vil bedre deres hverdag.

La oss imidlertid være klare på en ting – majoriteten av de fremmøte ved innspillsmøtene har begrenset innsikt i norsk idretts organisasjon og således også moderniseringsprosessen, men de har dyp innsikt i sin egen hverdag. De har lite å melde om sammenslåing av særforbund eller om vi skal ha 7 eller 11 fellesidrettslige regioner. De har mye å si om anleggsutfordringer, GDPR, spillerlisens, forsikringer og idrettens datasystemer. Behovet for å ruste opp sistnevnte ble en så gjennomgående tilbakemelding at vi har forfattet et **egget skriv på «Digitale løsninger i idretten» som vedlegg til dette høringssvaret**.

Her vil vi runde av med noen tanker rundt begrepet «robuste idrettslag» som høringsnotatet anerkjenner behovet for.

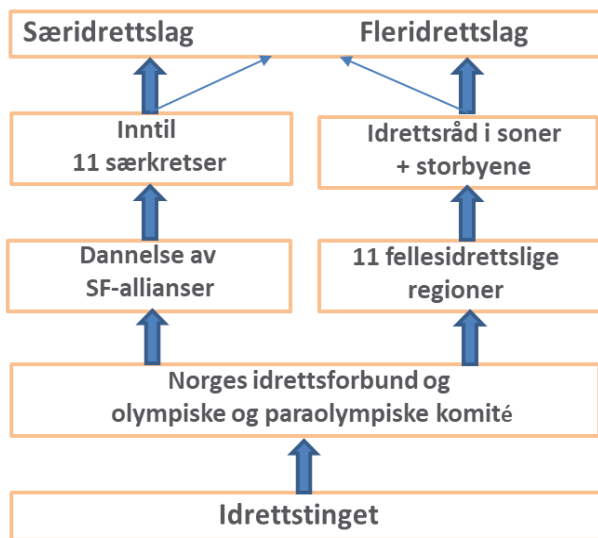
I vår verden er et robust idrettslag en klubb som har klart å bygge opp og ivareta en solid medlemsmasse over tid, hvor et godt styre legger til rette for god aktivitet, samhold og fellesskap. De fleste slike idrettslag er fleridrettslag. Det er de som har vært der lengst og som har preget oppveksten til flest barn og unge. De dekker bygder, bydeler og nærmiljøer i sine klubbfarger og de skaper lokal identitet og tilhørighet.

De nye lagene som kommer til er i hovedsak sær-idrettslag. Mange av disse opprettes av ildsjeler med et sterkt engasjement for den aktuelle idretten, men med et tynnere grunnlag for å bygge en robust og varig organisasjon. Det er disse vi legger ned flest av.

På innspillsmøtene våre deltok det folk fra både sær- og fleridrettslag. Noen av sær-idrettslagene hadde ved etablering forsøkt å komme inn under et fleridrettslag, men fått avslag fra slike klubber. Økt press på knappe ressurser som økonomi og anlegg, samt intern kamp om medlemmene kan være noe av årsaken.

I høringsutkastet løftes det fram hvordan sammenslåing av særforbund kan bidra til å frigjøre mer ressurser til idrettslig aktivitet. Vi tror det vil være enda mer å hente på en bevisst tilrettelegging og sterkere incentiver for at nyopprettede sær-idrettslag søker seg inn under etablerte fleridrettslag som en undergruppe med større fokus på aktivitet.

På våre innspillsmøter var det flere som bemerket at selv om idrettslaget nå var plassert øverst i organisasjonsmodellen så gikk pengestrømmene den samme veien som før.

Vi som er på innsiden av organisasjonen vet at det blir en grov forenkling av virkeligheten. Uten å gå i den tabloide fella der organisasjon settes opp mot aktivitet, tror vi allikevel det vil være mye å hente på å styrke fleridrettslagene. Et hvert godt fungerende fleridrettslag er en triumf for den norske idrettsmodellen og en bærebjelke i lokalsamfunnet. Her innfris mange av de forventningene som samfunnet har til oss som folkebevegelse. I så stor grad at det er rom for enda sterkere samhandling med og støtte fra det offentlige.

I vårt distrikt har vi sett stadig flere slike idrettslag ansette daglige ledere. De har medlemsvekst og styrker kjerneaktiviteten samtidig som flere av dem også tar et utvidet samfunnsansvar og dermed tilføres ytterligere ressurser. Vår opplevelse er at dette blir robuste idrettslag. Idrettslag som i kraft av disse ressursene i større grad evner å tilpasse seg det moderne samfunnet og de unge menneskene som lever i det.

Vi tror at idretten bør styrke sin samhandling med det offentlige med mål om å skape flere slike robuste og moderne idrettslag. Det sies i regjeringsplattformen at gode samfunn bygges nedenfra. Det gjennomgående temaet i vårt høringsvar er at dette også er gjeldende for oss i norsk idrett.

Helt siden vår spede begynnelse har idretten vært en viktig brikke i nasjonsbyggingen av det moderne Norge. Ved etableringen av STUI etter krigen ble dette også manifestert ved en betydelig anleggsutbygging. I bygder og bydeler over hele Norge drives det idrettsaktivitet i anlegg av varierende kvalitet og forfatning.

At vi i Idretten har store forventninger til et fortsatt nært samarbeid med det offentlige kommer tydelig til uttrykk i det ferske høringsdokumentet for ny anleggspolitikk:

«Det er Idrettsstyrets oppfatning at idretten må få større innflytelse over anleggsutviklingen i Norge». Samtidig sies det at det offentlige skal finansiere byggingen slik at «all ønskelig aktivitet kan gjennomføres» og at «idrettslagenes kostnader ved bruk av anleggene skal reduseres». Videre

at: «Idretten skal være en pådriver for bygging av idretts- og nærmiljøanlegg, og ha innflytelse ved utforming av alle anlegg» og om nyvinningen «aktivitetshus» foreslås det «at kommunene eier byggene og har ansvaret for driften.»

Når vi har en så offensiv inngang til samhandlingen med det offentlige gjør vi lurt i også å være tydelig på hvilket ansvar vi har og tar i samfunnet. Her er vi alle prisgitt den daglige driften ute i idrettslagene. Jo bedre de gjør jobben lokalt, jo sterkere står idrettsorganisasjonen regionalt og sentralt. Den videre moderniseringen av norsk idrett må derfor i enda større grad styrke idrettslagene – de som er på toppen av organisasjonskartet.

På vegne av Buskerud idrettskrets

Roar Bogerud
Styreleder

Øyvind Thorsen
Konstituert organisasjonssjef

Til moderniseringsprosjektet@idrettsforbundet.no

9. desember 2018

Høring - fremtidig organisering av norsk idrett

Akershus idrettskrets (AIK) har tatt høringsnotatet til etterretning.

AIK har gjennomført en god prosess i egen region. Følgende er gjennomført:

- Ett seminar med idrettsrådene, hvor vi gikk i dybden på sonemodellen
- Tre høringsmøter fordelt i fylket, primært med idrettslag og idrettsråd
- Ett møte med de særkretsene som har ansatte på Idrettens Hus i Akershus
- God involvering i styringsgruppe, workshops, samråd etc. fra styret og adm.

Innledningsvis gis følgende kommentarer:

- Dette har vært en prosess med mye læring for organisasjonen. Vi oppfatter spesielt at kunnskapen om idrettsrådenes betydning har blitt vesentlig forbedret i organisasjonen. Dette tyder på at vi tidligere ikke har vært gode nok til å forklare de ulike rollene som organisasjonsleddene har. Fakta og god kjennskap til helheten i organisasjonen må være et grunnlag for å trekke konklusjoner om fremtidige endringer.
- Vi mener videre at en må se positivt på muligheter for endring uten å miste viktige elementer. Akershus idrettskrets ønsker å være positive til en retning, men etter vår oppfatning bør det tas flere skritt på veien.
- Hovedfokus i moderniseringsprosessen bør være på å forbedre idrettslagenes forutsetninger for å drive sin virksomhet. Forbedringer som utløser merkbare effekter for idrettslagene må prioriteres. Dette er ikke nødvendigvis knyttet til organisasjonsmessige endringer, snarere til systemer og tilrettelegging basert på inngående kjennskap til hva idrettslagene sliter med. Møtet på Ullevål 5.11. d.å. ga mange innspill på det.
- Mange tilbakemeldinger handler om at organisasjonen kommuniserer med idrettslagene på en måte som gir «plunder og heft» i deres hverdag. Det er blant annet ulike medlemssystemer fra særforbundene som pålegges, og det skaper et betydelig merarbeid i fleridrettslag. De trenger gode maler, fungerende støtteverktøy på IT, ett verktøy fra ett sted vs ett fra hver «enhet», én ordning for klubbutvikling osv. Dette må vi klare å innfri, og det krever ikke vedtak på Idrettstinget med lovendringer.

Sjekkliste for høringsuttalelsen:

1. Endringer for idrettsråd:

i. Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene. Intensjonen i forslaget er god, men signalet fra idrettsrådene i Akershus er at de ikke kjenner seg igjen i påstandene i faktagrunnlaget. Tvert imot vil vi si at idrettsrådene gjør en enormt viktig jobb til tross for den støtten de får og de ressursene de har. Dette er som oftest et «gratisledd» i norsk idrett. Oppfølgingen fra idrettskretsen er ikke tilfeldig, og de opplever ikke å være inaktive eller svakt fungerende.

AIK ser at det for enkelte idrettsråd vil kunne være et aktuelt virkemiddel med soner, men AIK støtter ikke en tvungen innføring av idrettsråd i soner. Det lokale engasjementet er viktig, og i idrettsrådene er frivillighet og nærhet til eget lokalsamfunn avgjørende. Vi foreslår at soner kan benyttes der hvor idrettskrets og idrettsråd ser at dette vil være formålstjenlig. Samarbeid, men ikke tvang.

Innspillmøtene har pekt på at en soneinndeling for idrettsråd ikke forenkler idrettslagenes situasjon. Veien til kommunens politikere og mulig forbedring av rammevilkår blir adskillig lengre.

Et annet signal fra høringen har vært: «Nå blir det foreslått å omorganisere der hvor det er gratisledd, samtidig som mer ressurser skal inn i toppleddet. Dette blir tyngre og dyrere?»

ii. Opprettholde egne idrettsråd i de største byene (og større kommuner).

Dette er egentlig ikke relevant gitt vårt svar ovenfor, men gitt at det skulle bli tvungen soneinnføring vil det være viktig å unnta de «store» kommunene. Det er ikke avgjørende at det er en stor by, men soneinndeling vil etter vårt syn primært være aktuelt for de små kommunene. Dersom en skal innføre soner av en viss størrelse vil det være en forutsetning å ha lønnet hjelp. I en slik organisering kan en ikke kun ha valgte ressurspersoner. Dette er tydelige signaler fra vår gode prosess med idrettsrådene i Akershus. Størrelse er ikke definert eksakt, men i Akershus er det ikke mange «små» kommuner (med unntak av Gjerdrum og Hurdal ligger kommunene i Akershus mellom 10 000 og 125 000 innbyggere).

iii. Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.

Vi foreslår at Trøndelag fortsetter sitt pilotprosjekt og at erfaringer derfra deles. Med forbehold om at vi best kjenner idrettsrådenes funksjon i eget fylke vil vi fraråde å reparere noe som faktisk fungerer meget godt. Det er imidlertid mye som kan gjøres for å gjøre idrettsrådene enda bedre. For eksempel gode maler på idrettspolitisk handlingsprogram (som er en kjerne i deres arbeid), eksempler på samarbeidsavtaler mellom idrettsråd og kommune, oppdatering av Nifs veileder, maler for anleggspolitikk/planer osv. Opplæring i rollene og idrettsrådenes kjernevirksomhet bør også prioriteres. En evt. inndeling i soner kan påvirke muligheten for å oppnå interkommunale løsninger.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets):

i. Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.

Dette ser vi kan være riktig retning å gå. Levering av service, kurs, utvikling og andre tjenester ut til lokale ledd kan gjøres mer samordnet enn i dag. Mer samordning, mer team, mer enhetlig planer er positivt. En utfordring er naturligvis at NIF ikke finansierer virksomheten, og at regionene derved må «skaffe midler» til kjernevirksomhet fra fylkeskommunene. I Akershus utgjør NIF-tilskuddet i underkant av 50% av fylkeskommunens rammetilskudd til idrettskretsen. I tillegg kommer tilskudd til særkretser (ca 1,8 million per år). En må ikke anse dette som tilskudd som kommer uavhengig av organisasjonsmessige forhold. Dette er knyttet til det horisontale finansieringsprinsippet.

Det er nødvendig å utvikle denne retningen videre uten å avskaffe idrettskrets/region som eget organisasjonsledd. Vi vil tro at det kan gjøres mye i riktig retning ved å endre mandater og rollebeskrivelser.

Pengestrømmen fra fylkeskommunen er basert på at de gir midler til regionale frivillige organisasjoner. Dersom vi går ut av den rollen og blir en «administrativ enhet» (og kun det), vil vi anse at risikoen er stor for at vi ikke lenger hører til i kategori som tilskuddsberettiget. Det har ikke norsk idrett råd til.

ii. Erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.

Vi tror at det demokratiske valgte styret er viktig for å beholde det som er kommentert ovenfor. Det har også en viktig rolle for å føre idrettspolitiske føringer oppover og nedover i organisasjonen, dvs. - demokratiet er en viktig verdi. Dog, AIK ser likevel at det er nødvendig med bedre involvering med NIF i mange saker, slik at vi lettere vil stå samlet i idrettsbevegelsen. Dette vil organisasjonen totalt sett tjene på.

Igjen blir vår kommentar at det er mulig å gå i denne retning ved å gjøre styrenes mandater mer innstilt mot idrettspolitisk påvirkningsarbeid contra oppfølging og ansvar for alle tiltak i regi av idrettskrets. Det vil også kunne være en meget interessant rolle samtidig som den er mer avgrenset og forhåpentligvis samordnet med NIF og andre regioner. Dersom det i en fremtidig utvikling skal endres til politiske utvalg må dette utredes nærmere. Det er særlig linjen inn mot fylkeskommunen og idrettsrådene som synes uklare.

iii. Kretsstinget erstattes med et valgmøte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet
Ref vårt svar ovenfor - dette må utredes sammen med politiske utvalg.

iv. Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019
Ref våre betraktninger ovenfor er det vanskelig å se at denne strukturen kan innføres allerede i 2019.

v. Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2
Vi ser ikke gode argumenter for dette forslaget, og vi anser at idrettsråd og idrettskrets må følge det offentliges organisering.

3. Endringer for særforbund:

i. Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.

Vi anser at dette er en god linje.

ii. Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019
Støttes

iii. Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.
Dette har vi ikke diskutert.

4. Særforbundene regionalt:

i. I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.

Det har i flere år vært helt opp til det enkelte særforbund å organisere seg regionalt slik det passer best for den enkelte idrett. Derfor har vi også et stort mangfold av modeller. Vi ser ikke helt nødvendigheten av å ha et maks antall uten å samtidig skulle ha de samme grenser som nye regioner. Er det ressursbesparende og/eller forenkler å ha en stor variasjon av modeller bare de holder seg innenfor tallet 11? Vi tror ikke det er nødvendig med en stram styring på dette - på nåværende tidspunkt.

iv. Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrever, men rapporterer direkte til særforbundet

Vi ser at dette blir samme utfordring som for idrettskretsene. Demokratiet er en verdi, og særkretsene kan også komme i samme «finansieringskrise» som idrettskretsene dersom de ikke lenger er «regionale frivillige organisasjoner». Det vil ikke være den samme legitimiteten å overføre midler til nasjonale ledd. I Akershus mottar særkretser / regioner ca. 1,8 millioner fra fylkeskommunen. Dette innstilles av idrettskretsen som paraplyorganisasjon, men kriteriet er fortsatt å være et organisasjonsledd. AIK ser samtidig at det er nødvendig med bedre involvering og kommunikasjon mellom særforbund og de regionale enhetene i mange saker.

v. Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt
Vi har fanget opp at særiddrettene ønsker forenklinger i organisasjon, og dette bør utredes.

vi. Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

i. Toårige tingperioder fra og med 2019.

Støttes

ii. Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.

Støttes

iii. Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.

Støttes

6. Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

De ansatte i AIK har også blitt invitert til å diskutere saken, og følgende hovedsynspunkter tas inn her:

- Det er ikke vist hvordan forslag til endring av organisering vil; effektivisere norsk idrett, styrke beslutningsevnen, eller hvordan ressurser kan frigjøres til mer idrettslig aktivitet. anbefaler å utrede organiseringen videre.
- Idrettslag vil oppleve større nytte hvis norsk idrett klarer å tydeliggjøre mål, prioriteringer, oppgaver, styring, ledelse og oppfølging. anbefaler å først vedta nytt IPD (Idretten vil). Et nytt IPD (Idretten vil) med utviklingsplaner blir effektivt hvis organisasjonssjefer får fullmakt til å gjennomføre planene.
- Det er trukket mange konklusjoner som en ikke klarer å dokumentere. Ett eksempel er «Robuste idrettslag». Ordet «robust» er ikke definert, og da er det vanskelig å vite hva en sikter til. Idrettslag er selvstendige juridiske enheter, og selv om norsk idrett mener at det er viktig at de er «robuste» er de selv ansvarlige for å bli det (og selv definere hva det betyr). Øvrige organisasjonsledds oppgave er å hjelpe og bistå de som ønsker, og/eller har behov for det.
- Når vi snakker med idrettslag om hva de ønsker, dreier seg svarene ofte om to ting: Medlemssystemene og tilbud om organisasjonsutvikling. De ønsker ett medlemssystem, og én som tilbyr organisasjonsutvikling.
- At idrettskretsene blir administrative enheter direkte under NIF, og da ikke lengre vil være en egen juridisk enhet, vil kunne forandre fylkenes syn på idrettskretsene. Det vil være uheldig, og hvis gjennomført, svært vanskelig å reversere. Økt fokus på oppgavefordeling, styring og ledelse i norsk idrett mener vi i stor grad vil kunne møte de utfordringer en har pekt på.
- Vi mener at idrettskretsene også i fremtiden skal ha egne styre. Men det er avgjørende at mandat for hva styre skal ha for oppgaver bli tydeligere.

Styret i Akershus idrettskrets har behandlet høringen i styremøte 4.12.2018. Svar fra organisasjonsledd i AIK som er sendt oss direkte følger også vedlagt.

Med vennlig hilsen

Runar Sveen
Organisasjonssjef

Svar på Høring – fremtidig organisering av norsk idrett.

Østfold idrettskrets (ØIK) har gjennomført 4 dialogmøter med idrettslag, idrettsråd og sær idretter i november 2018. Her møtte til sammen ca. 60 personer. Høringssvaret til ØIK bygger på uttalelser fra disse møtene, organisasjonssjefens innspill, uttalelser fra de ansatte og styrets vurderinger.

Hovedmålet med hele Moderniseringsprosjektet er å gjøre ting enklere for idrettslagene. Det betyr at det er helt nødvendig at NIF klarer å sikre innføring av enhetlige systemer for hele idretten. Dette er gitt høyeste skår på skalaen når det gjelder hvilke fellestjenester som er viktigst av alle organisasjonsledd.

Vi støtter økt bruk av teamorganisering. Dette er en spennende nytenkning og et interessant tiltak. Totalkompetansen i organisasjonen vil høyne når fagpersoner fra forskjellige ledd og regioner arbeider sammen om fagområder. Det vil trolig gi en mer interessant og faglig fordykning for hver enkelt som arbeider med området til beste for hele organisasjonen.

På to områder synes vi at høringsutkastet kan og bør forsterkes og tydeliggjøres:

Det første området gjelder det politiske arbeidet mot statens regionsledd/fylkene. Et politisk utvalg kan utføre deler av disse oppgavene. Konkret gjelder det oppsøkende virksomhet på partinivå når partiprogrammene lages, samt når budsjettet diskuteres.

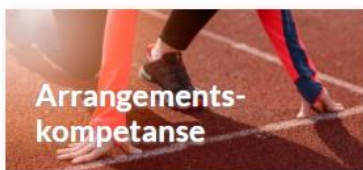
Samarbeidet bør etter vårt syn være langt bredere og dypere enn dette. Kontinuerlig bearbeiding og oppfølging av både det politiske og administrative nivået (skole, folkehelse, næring, oppvekst, turisme mv). Dersom vi skal ta uttalelser fra SWOT og Samråds-møtene alvorlig, så kom det til overflaten en tydelig melding til NIF om at dagens forståelse av samfunnsoppdraget tolkes svært ulikt i mange av idrettskretsene. I det daglige arbeidet er det et kontinuerlig og langt dypere samarbeid på flere områder enn de 100 % rent idrettslige. Folkehelse og andre relaterte oppgaver – som for eksempel idrettsturisme, - har blitt sentrale samarbeidsområder mellom IK og Fylket. Vi er overbeviste om at denne utviklingen fortsetter og at den vil styrke både idrettens omdømme og økonomi lokalt/regionalt.

Ett annet argument er idrettens troverdighet som folkebevegelse med solid lokal og regional forankring både hva gjelder eierskap og styring. De betydelige midlene som kommer fra Fylket til IK i dag, kommer ikke helt av seg selv. Vi er redd for at legitimiteten som folkebevegelse og derigjennom villigheten til å støtte lokale/regionale prosjekter - vil reduseres, dersom midlene skal sendes via Ullevål. Fjerning av IK styrene og det regionale eierskapet/styringsretten, fremstår derfor som uheldig.

Det andre området som vil tjene på en tydeliggjøring, er det regionale/lokale utøvende leddet; det som i dag er idrettskretser og idrettsråd. Hvem skal gjøre hva og hvordan skal samarbeidet være?

Moderniseringsprosjektet er også et digitaliseringsprosjekt. Noen arbeidsoppgaver som i dag er kjerneoppgaver for alle kretser, vil trolig sentraliseres til ett eller noen steder. Det betyr at man lokalt og regionalt kan ha enda større fokus på oppgaver knyttet til idrett, fysisk aktivitet og folkehelse.

Vi har i den sammenheng - med stor interesse sett på **Idrettscampus Bergen** som har fokusert på flg satsingsområder:

Kilde: <https://www.idrettscampusbergen.no/>

Politisk ønsker man å styrke regionene. Dette mener ØIK at vi bør lytte til og dra nytte av. Vi bør ha Idrettscampus/ Idrettens kraftsenter i regioner der det er naturlig. I Østfold ser vi at det kan være et slikt, samlokalisert kompetansesenter i Fredrikstad i tilknytning til OLT øst. Et kraftsenter etter modell fra Bergen vil kunne styrke leveransen/støtten til IR og IL på en langt bedre måte enn i dag.

Sjekkliste for høringsuttalelsen

1. Endringer for idrettsråd:

i. Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.

Svar: Veldig mange personer i dialogmøtene i Østfold ønsket at idrettsrådene skulle styrkes. Mange følte at idrettsrådene har blitt «stemoderlig» behandlet av norsk idrett og ønsket en forandring på dette.

ØIK støtter forslaget om etablering av soneidrettsråd, selv om noen i dialogmøtene ikke var enig i dette. Vi støtter forslagene om at det skal utredes nærmere mandat og sammensetning av soneidrettsråd, og at det nedsettes en gruppe sammensatt av representanter fra fellesidrettslige regioner og idrettsråd for å utrede dette.

Styrene i soneidrettsrådet bør ha representanter fra alle kommunene i sonen. Styremedlemmene i idrettsrådene er viktig for norsk idrett. De har nær kontakt med idrettslagene. De har også en viktig funksjon i forhold til frivillighet og dugnadsånd.

For at et soneidrettsråd skal fungere, kan det være nødvendig med en person som er ansatt og som ivaretar anleggsutviklingen, kommunale og interkommunale prosesser og som jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene. Hvem som skal finansiere dette, er det uenighet om. Noen pekte på at NIF bør være med å finansiere idrettsrådene andre mente at kommunen burde ta et større ansvar, da idrettsrådene ofte gjør en viktig jobb for kommunen.

Sonene til de offentlige regionrådene kan være uhensiktsmessig store. Ansvaret for å definere sonene bør derfor legges til den enkelte fellesidrettslige regionen sammen med idrettsrådene det gjelder.

ii. Opprettholde egne idrettsråd i de største byene

Svar: Vi mener det ikke nødvendigvis bør være egne idrettsråd i store byer. (jfr. Svar på forrige spørsmål: «Ansvaret for å definere sonene bør legges til den enkelte fellesidrettslige regionen sammen med idrettsrådene det gjelder»). Mindre kommuner som geografisk ligger nær en stor by/kommune, kan være i samme sone som idrettsråd i større byer. Dette avhenger av hva man definerer som stor by.

Forslag på soner i Østfold:

I Østfold regnes Fredrikstad, Sarpsborg, Moss og Halden som større byer. Under dialogmøtene kom det fram følgende forslag til soneinndeling (dette er ikke helt i tråd med de offentlige regionrådene):

- Sone 1: Fredrikstad og Råde og Hvaler
- Sone 2: Sarpsborg og Rakkestad
- Sone 3: Halden, Marker og Aremark
- Sone 4: Moss, Våler, Skiptvet og Rygge
- Sone 5: Indre Østfold kanskje sammen med nåværende kommuner i Akershus; Enebakk, Ski m.fl.

iii. Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.

Svar: Vi mener forslaget ikke vil ivareta demokratiske prosesser. Idrettslag og idrettsråd vil ikke rekke å være delaktige i prosessene noe som er helt avgjørende.

Endringsforslag: Det forventes at utredningen er ferdigstilt i løpet av 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av 2020.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets):

i. Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.

Svar: Vi misliker navnet fleridrettslige regioner. Det er veldig tungt.

En organisasjons-variant som sikrer lokal/regional forankring, og som sikrer samkjøring av politisk nivå og administrativ utførelse – bør være et minstemål.

ii. Erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.

Svar: Usikker på oppgavene til de regionale politiske utvalgene. Også usikker på hvordan det politiske utvalget skal ha tilhørighet og kommunikasjon med den fleridrettslige regionen.

Kretsstyrene og utvalgene består av frivillige tillitsvalgte som gjør en stor jobb for norsk idrett uten store kostnader. Idretten bygger på frivillighet og dugnad, og dette er det viktig å bevare i hele organisasjonen.

iii. Kretsstinget erstattes med et valgmøte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet

Svar: Hvis det skal være valgmøter, er vi usikre på representasjonen. Skal det være min. en per. idrettsråd /soneidrettsråd og i tillegg flere representanter avhengig av antall idrettslag/medlemmer?

iv. Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019

Svar: Ambisiøst, rekker man dette? Vi foreslår en trinnvis innføring.

v. Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2

Svar: Kan evalueres og vurderes. ØIK støtter 11 regioner, om det er naturlig på sikt å redusere til 7 får tiden vise.

3. Endringer for særforbund:

i. Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.

Svar: Usikker på hva man legger i «stimulere til utstrakt samarbeid».

Ingen tvil om at det vil lønne seg å samarbeide administrativt. Derfor er det viktig at særforbund slår seg sammen med felles administrative enheter, spesielt innenfor tilnærmede like idretter og for øvrig, små idretter for å utnytte felles ressurser og at mest mulig kan brukes til aktivitet.

Økt bruk av fellestjenester som samrådene har gitt tydeligere tilbakemeldinger på at man ønsker, vil forhåpentligvis forenkle digitale fellestjenester og økonomiforvaltning også for særforbundene.

Samrådene har vist behovet for å snakke mer sammen. Vi må bli bedre kjent med hverandre og hverandres daglige oppgaver. Hvordan finne flere arenaer der vi gjør dette, slik at vi ser hvordan dette kan lette hverdagen for en selv og til beste for norsk idrett?

ii. Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019

Svar: Støtter forslaget.

iii. Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.

Svar: Støttes

4. Særforbundene regionalt:

i. I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.

Svar: Det støttes at særforbundene som har regionalledd, følger antall fellesidrettslige regioner. ØIK ser likevel behovet for at særforbundene oppretter utvalg for å sikre operativ kraft og gjennomføring av idrettsaktivitet lokalt.

iv. Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrer, men rapporterer direkte til særforbundet

Svar: Kretsstyre-representantene dvs. de frivillige gjør en stor dugnadsjobb. Dette er noe norsk idrett har tradisjoner for å som må opprettholdes. Mange særkretser har ikke ansatte eller har råd til å ha ansatte.

Uttalelse fra en særkrets uten ansatt som vi tror representerer flere særkretser:

Østfold rytterkrets har ingen administrativt ansatte. Det tviler jeg også på at noen av de andre rytterkretsene har. Dvs. at det ikke vil være noen rytterkrets noe sted. Rytterkretsen har ansvar for å sette opp terminliste for distriktsstevner (nivået mellom klubb og landsstevner) i de største grenene; dressur og sprang. Jeg går ut fra at dette da vil løses av rytterforbundet. Kretsen har også bistått med å sette opp teknisk personell på de ulike distriktsstevnene, dette antar jeg at klubbene må ordne selv når kretsen faller bort. Dette er en omfattende jobb.

ØIK mener det viktig med særkretsstyrer for driften av idretten. Den lokale nærheten er viktig for å få representanter til kretsstyrene.

v. Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt

Svar: Utvalg er OK men da må det erstatte kretsstyrene

vi. Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.

Svar: Dette er en prosess som vil ta lang tid og som Idrettstinget uansett ikke kan beslutte. "Det får ta den tid det tar, men er en ønskelig utvikling.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

i. Toårige tingperioder fra og med 2019.

ii. Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.

iii. Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.

vii. Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.

Svar: Støtter forslag i., ii, iii og vii.

6. Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

- Regionaliseringsprosessen må sees i sammenheng med Moderniseringsprosessen.

- Vi må i enda større grad i arbeidet ha hovedfokus på at det overordnede målet for Moderniseringsprosjektet er å «sørge for mest mulig ressurser til aktivitet gjennom en medlemsstyrt, effektiv og endringsdyktig organisasjon».

Hovedmål 1: Styrke idrettens medlemsfokus

Hovedmål 2: Effektiv organisasjon med tydelig ansvar og rollefordeling.

Hovedmål 3: Gode og effektive digitale løsninger

Hovedmål 4: Enhetlig styring av idretten

Østfold idrettskrets

NIF

moderniseringsprosjektet@idrettsforbundet.no

7. desember 2018

HØRINGSSVAR FRA HEDMARK IDRETTSKRETS

Fremtidig organisering av norsk idrett

Viser til NIF sitt høringsutkast om Fremtidig organisering av norsk idrett, og herved kommer hørings svar fra Hedmark idrettskrets (HIK).

I prosessen fram til dette svar har HIK gjennomført tre regionale høringsmøter med idrettsråd og de interesserte idrettslag. I tillegg er det – siden mange sær idretter allerede er regionalisert – i samarbeid med Oppland idrettskrets gjennomført et høringsmøte med særkretser/-regioner på Innlandet (Oppland og Hedmark).

Vårt hørings svar er bygget opp slik:

1. Sammendrag
2. Svar på felles forslag – uavhengig av fremtidig organisering
3. Svar på forslag til fremtidig organisering inkl oppsummering av idrettsrådenes og særkretser/regioners innspill
4. Forslag til alternativ organisatorisk modell
5. Idrettstinget, idrettsstyret, NIF sentralt og Olympiatoppen

Vedlegg: Konkrete høringsuttalelser fra idrettsråd i Hedmark

Med vennlig og sportslig hilsen
på vegne av styret i Hedmark Idrettskrets

Tor Inge Martinsen
Styreleder

Sammendrag

Hedmark Idrettskrets (HIK) er i utgangspunktet positive til intensjonene med det igangsatte moderniseringsprosjektet og de overordnede målene som lå til grunn for dette.

Det er et opplagt behov for en forenkling og forbedring av NIF som organisasjon.

Våre representanter som på ulike måter deltok i arbeidet – gjennom SWOT-analyse, samråd og andre hørings tiltak – opplevde også prosessen som åpen, kreativ og inkluderende.

Vi konstaterer imidlertid at det utsendte høringsdokumentet ikke avspeiler dette.

Perspektivet er i siste fase av prosjektet blitt innsnevret fra tre alternative modeller, til hovedfokus på idrettsråd og -kretser. Den raske fremdriften gjør at mange viktige endringsforslag ikke er tilstrekkelig konkretisert eller konsekvens utredet. Dette gjør det vanskelig å ta stilling til enkelte av de foreslåtte tiltakene.

Den opprinnelige planen var at moderniseringsprosjektet skulle behandles på Idrettstinget i mai 2019. Vi mener at en saksfremstilling må belyse alle sider ved NIFs organisasjon og at konsekvenser av de mange forslagene må utredes nærmere. Enkelte tiltak, som for eksempel de foreslåtte fellestiltakene, kan iverksettes uavhengig av vedtak på Idrettstinget.

Under forutsetning av at det vedtas to-årige tingperioder vil vi foreslå at moderniseringsprosjektet kommer til sluttbehandling på Idrettstinget 2021.

Felles forslag – uavhengig av fremtidig organisering

Hedmark idrettskrets støtter tankene og prioriteringene i utkastet. Men på prinsipielt grunnlag gjentar vi at dette bør være en del av den løpende moderniseringstanke som påhviler administrasjon og idrettsstyret. Effektivitet og smarte løsninger for å få mest mulig aktivitet ut av felles ressurser, men også forberede seg på en smalere «livsstil» om den politiske dreining vi ser med mer midler til egenstyrt aktivitet.

Digitalisering står øverst på lista og det er bra. Det er to viktig hovedområder som må prioriteres: Ett felles medlemsregister i norsk idrett for å beskytte «indrefilet» eller «gullet vårt», samt enklere løsninger for idrettslagene når de skal løse sine oppgaver med lisenser, funksjoner, roller, regnskap mm. Dette medfører at det blir enklere å finne frivillige og ikke minst gir det mer tid til aktivitet!

Samlet svar fra Hedmark idrettskrets når det gjelder alle fire områdene:

Vi støtter alle disse tiltakene og er positive til at de vil effektivisere idretten til det beste for klubbene. Imidlertid mener vi at det innen kort tid legges frem en plan for:

- Hvem som er ansvarlige for hvert område
- Tidsbruk
- Tydelige målsetninger

Forslag til organisering

Samordning av idrettsrådene i soner

Hedmark idrettskrets har hatt dialogmøter med idrettsrådene i 3 regioner og fått inn **11 skriftlige** høringssvar fra idrettsrådene. Svarene er sammenfattet nedenfor, samt at vi også legger ved alle 11 høringssvarene.

Gjennomgående i alle svarene vi har fått fra idrettsrådene er at det er stor skepsis til å organisere idrettsrådene i soner. Det er mange forhold som spiller inn, og en viktig faktor er faren for å miste lokal forankring og påvirkning (på kommunalt plan).

Flere ser helt klart fordelene med å samarbeide på tvers innenfor noen områder, men ønsker ikke å tvinges inn i et samarbeid som ikke gagnar idrettsklubbene i kommunen. For Hedmark sin del ser vi at det er størst mulighet til et godt samarbeid mellom idrettsråd og kommune i de kommunene som har egen idrettskonsulent/idrettsrådgiver. Her kan det med fordel utvikles krav eller ønsker om at alle kommuner skal ha en slik type ressurs.

Følgende områder ser de på som ulemper med et soneidrettsråd:

- Idrettsrådets verdi for klubbene vil bli mindre, mer overordnet og distansert.
- Stor risiko for at de (IR) som sikrer best kontakt med idrettens største bidragsyter (kommunen) blir borte.
- Lokalkunnskapen idrettsrådene sitter på i dag kan bli kraftig redusert.
- Kan være vanskelig å drive på frivillig basis.
- Uklart hva som menes med største byene eller største kommunene. Kan være en stor fare å standardisere dette.
- Idrettsrådene kjenner best til sine klubber lokalt og dette er en stor fordel når LAM fordeles.
- Foreløpig er det ingen klar struktur på fordeling av midler til f.eks. en region/soner.
- Betenkeligheter hvis det blir for store enheter sentralisert for langt unne «grasrota».

Fordeler med soner (samarbeid i soner):

- Samarbeid på tvers når det gjelder anleggsutbygging kan være en fordel, men dette trenger ikke nødvendigvis å formaliseres. Dette kan være gunstig med tanke på interkommunale anlegg.
- Et samarbeidsutvalg bestående av representanter fra idrettsrådene i regionen kan muligens bidra til et løft når det gjelder kostnadskrevenne anlegg og nødvendige innspill om prioriteringer.
- Kan øke kompetansen i idrettsrådene, men setter store krav til at rette personer rekrutteres.
- Et soneidrettsråd kan utvikle en felles strategi, men er avhengig av den enkelte kommunes evne og vilje til å gjennomføre regionale planer.

De har følgende innspill til selve prosessen:

- Bærer preg av hastearbeid og dårlig forankring i mange ledd
- De har blitt bedt om å ta stilling til noe som er langt fra ferdig utredet, og hvor det er flere spørsmål enn svar.

Vi tillater å ta med et forslag fra Kongsvinger idrettsråd, som kun representerer deres syn:

- Et idrettsråd må ha et minsteantall lag som medlemmer for å være selvstendig, for eksempel 12 – 15 idrettslag.
- Et soneidrettsråd skal maksimalt forholde seg til 3-4 kommuner.
- Det skal være representanter fra alle involverte kommuner i styret og valgkomité, og idrettsrådene skal fortsatt drives på frivillig basis.
- Det etableres et samarbeidsforum med faste møter for alle soneidrettsråd innenfor et geografisk område sammenfallende med offentlige regioner.
- Oppdelingen i soner foretas av Idrettskretsen i samråd med de eksisterende idrettsråd innenfor hver offentlig region.

Hedmark idrettskrets sin uttalelse til dette forslaget:

Idrettsrådene i Hedmark gjør en viktig jobb for lokal-idretten, det ser vi godt gjennom de oppgavene de løser for idrettslagene. Dette betyr at sammenslåinger må etter vår mening være frivillig for å lykkes. Det er ulike behov der ute, og idrettsrådene må selv føle på hva som er mest hensiktsmessig for deres kommune og lokal-samfunn.

Høringsutkastet er moderert slik at eventuelle endringer skal utredes, og det var en fornuftig konklusjon. En eventuell sonemodell kan fungere i noen svært få områder, områder hvor antall idrettslag er få og hvor folketallet synker. Men også her må den lokale forankring ivaretas. Husk - idretten må stille med et politisk ledd som kan matche de kommunale politikere. Tross alt er det kommunene og idrettslagene som står for anleggsbyggingen i dette landet og tar de største kostnader på investering og drift. Uten lokal forankring og entusiasme på grasrota kan man risikere lavere utbyggingstakt på nødvendige anlegg for grunnfjellet i norsk idrett. I andre områder vil en sonemodell kunne virke mot sin hensikt, nettopp av de faremomenter nevnt ovenfor. Geografi og avstander kan virke hemmende.

Vi støtter de idrettsrådene som vil ha et sone-samarbeid, men synes fortsatt det er mye som må utredes før dette kan/bør skje. Når det gjelder de idrettsrådene som er i de største byene og kommune er det vanskelig å gi en definisjon og presisering av hva som menes med det begrepet. Det blir derfor vanskelig å vedta dette.

Dagens finansieringsmodell vil bli utfordret med en sone-modell, siden det per nå ikke er lagt opp til en modell som ivaretar flere idrettsråd i en sone. Her må det utredes hvordan f eks kommunene vil finansiere dette i samarbeid.

Ellers støtter vi forslaget om å utvikle samarbeidsmodeller på tvers av kommuner, vel og merke der det behov for det. Her imøteser vi gjerne initiativ fra idrettsrådene om hvordan dette kan løses på best mulig måte.

Anbefaling:

En utredning må inneholde følgende elementer: finanserings-modell, betydningen av lokal forankring, fraflytting/tilflytting, betydning av geografi og avstander og ikke minst hvordan samarbeid og beslutninger skal tas. Likeledes må det utredes definisjoner som «større byer» og «større kommune», hvilke kriterier legges til grunn her.

Fellesidrettslige regioner (dagens idrettskretser)

De mest omfattende forslagene i høringsnotatet gjelder idrettskretsene (IK) – i notatet benevnt «fellesidrettslige regioner».

En organisering av idretten på fylkes-/regionnivå er avgjørende for å ivareta idrettspolitiske saker – både på fylkes-, region- og kommunenivå.

IKene har ulik kompetanse og styrke som idrettspolitiske aktører og generelt er det sikkert et behov for å styrke denne siden ved IK-arbeidet.

I samsvar med vedtak på Idrettstinget i 2015 er IKene inne i en omstillings- og regionaliseringsprosess som, for de fleste kretsenes vedkommende, etter planen skal være gjennomført innen 1. januar 2020. IKene samarbeider tett med fylkeskommunene, både om overordnede folkehelsestrategier og med konkrete prosjekter. Videre bidrar fylkeskommunene med viktig økonomisk støtte til IKene. Det er avgjørende at dette samarbeidet blir videreført også etter at regionaliseringen er gjennomført.

Norsk idrett har en sterk demokratisk forankring gjennom årsmøte-/ting valgte styrever på alle nivåer. Dette gir idretten nødvendig legitimitet i møte med folkevalgte på kommune- og regionnivå.

I høringsutkastet er det foreslått å legge kretsene (regionene) som administrative enheter direkte under NIF og fjerne det demokratiske valgte styret på kretsnivå.

Styret er foreslått erstattet av et «politisk utvalg som har hovedansvar for å jobbe mot det offentlige politiske leddet». Videre er det foreslått å erstatte kretstinget med et valgmøte.

HIK mener at en slik endring vil undergrave norsk idretts demokratiske profil og samtidig svekke idrettens posisjon på regionsnivå.

I de nærmeste årene vil veksten i offentlig sektor ventelig avta og kampen om offentlige ressurser vil hardne til. I en slik situasjon er det avgjørende at norsk idrett er organisert på en måte som gir oss nødvendig tyngde og legitimitet i forhold til beslutningstakere på regions- og kommunenivå.

Vår mening er at demokratisk valgte representanter for norsk idrett best sikrer våre interesser i forhold til politiske avgjørelser i regioner og kommuner.

En svakhet ved forslaget i høringsdokumentet er også at organisering av og representasjon til det foreslåtte valgmøtet ikke er nærmere avklart.

Som en konsekvens av våre vurderinger mener vi også at det er riktig at antall idrettskretser avspeiler regionaliseringen innen offentlig forvaltning, og at det derfor ikke vil være riktig å arbeide for en ytterligere reduksjon av antall kretser – fra 11 til 7.

Høringsutkastet er etter vår vurdering et sentraliseringsforslag som innebærer mer makt til sentralledet. Dette i sterk kontrast til uttrykt ønske om å sette medlemmene i fokus.

Moderniseringsprosjektets høringsutkast står for øvrig i skarp kontrast til en annen høring som skal besvares: Ny anleggspolitikk. I anleggshøringen fram snakkes viktigheten av å øke kompetanse i idrettsråd og idrettskrets slik at idretten kan ta en viktigere posisjon for å få bedre og riktige anlegg lokalt og regionalt. Dette forutsetter nettopp at idretten har den legitimitet som valgte styrever gir på lokal- og regionnivå.

Kommuner og fylkeskommuner er viktige aktører i anleggspolitikken som må håndteres lokalt eller regionalt – altså med idrettsråd som politisk ledd og politisk styre i de fellesidrettslige regioner.

Prosjektet bærer preg av mangelfunn konsekvensutredning av mange viktige spørsmål. Å fatte beslutninger på så magert grunnlag, som kan få så store konsekvenser for norsk idrett kan underbygge påstander om at de som sender ut høringen ikke har forståelse av norsk idretts egenart og oppbygging. Konsernmodell med fjerning av de demokratiske ledd kan skape kontroll, men samtidig mer anarki ved at mer og mer aktivitet blir egenorganisert i stedet for å følge en «overfra-og-nedad» organisasjon sine retningslinjer. Medbestemmelse lokalt, regionalt og sentralt er en verdi i vår idrettsmodell.

Idrettens **samfunnsoppdrag** er mer enn folkehelse. Idretten har vært og skal være en utdanningsinstitusjon av nye idrettsledere (unge som voksne), gode samfunnsborgere som tenker fellesskap og utvikling av gode lokalsamfunn med idretten som en viktig faktor. Mangel på demokrati fjerner karrierevei for nye idrettsledere, fjerner medbestemmelse og fjerner kompetanse der hvor idrettens grunnfjell er.

Anbefaling:

Ikke frem forslag til organisatoriske endringer på Idrettstinget 2019. Eventuelle endringer i en så godt fungerende organisasjon må konsekvens utredes grundig. Pålegg derfor det nye idrettsstyre å foreta denne utredning fram mot Idrettstinget 2021 da vi regner med støtte til et vedtak om to-årige tingperioder.

Særforbundene

HIK støtter forslaget om motivering til allianser, fordi dette kan bidra til å effektivisere fellesfunksjoner. Bedre klubb utvikling vil kunne både gi flere midler til aktivitet og bedre idrettslag med koordinerte og samordnede klubbtiltak.

Ved et slikt tiltak ivaretas også de ulike idretters egenart – om forbundene fortsatt består som i dag.

Særkretser/-regioner

Det bør være opp til hvert enkelt særforbund hvordan vi vil organisere sin regionale ledd. Imidlertid oppfordres særforbundene til å tenke helhetlig ned på region, og hvordan man best kan samarbeid på tvers av linjene.

Forslag til alternativ organisatorisk modell

Det synes merkelig å benevne dagens idrettskretser «fellesidrettslige regioner» når det er stor risiko for redusert «fellesidrettslig region» basert på manglende finansiering. Husk at dagens idrettskretser allerede er underfinansiert og helt avhengig av fylkeskommunale midler for å løse kjerneoppgavene.

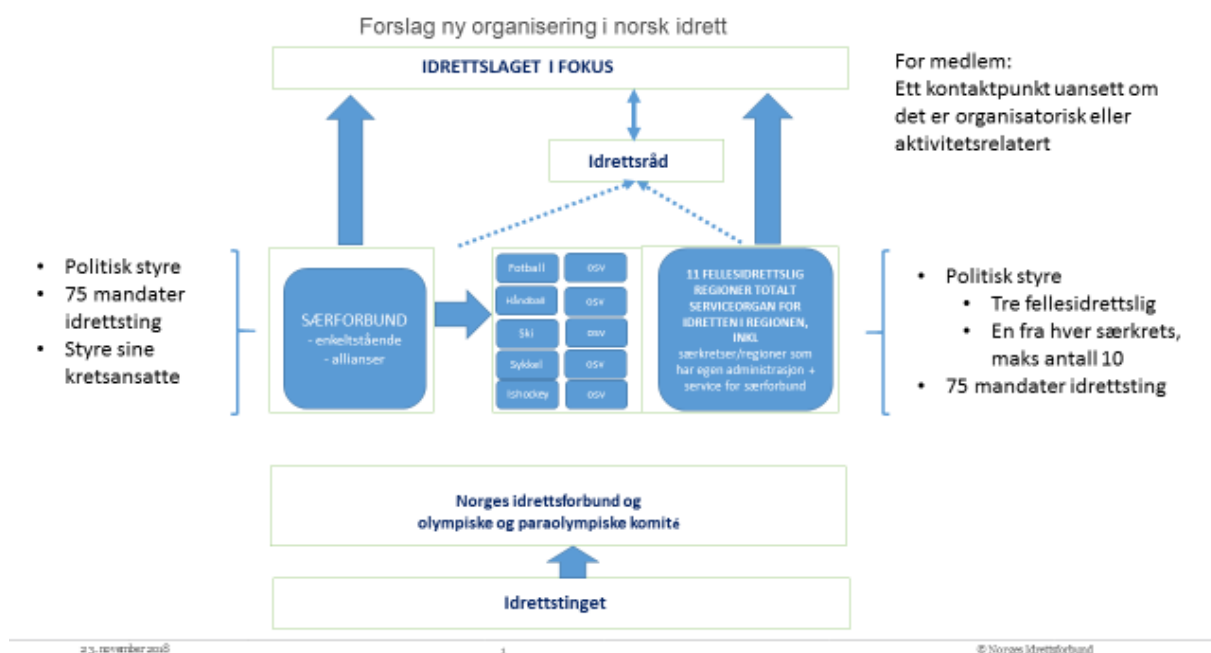
Når man først velger å bruke fellesidrettslig region som begrep, har det gitt oss en ide og tatt navnet på alvor. En fellesidrettslige region skal være et kraftsenter for all idrett i regionen. Alle idrettslag skal kunne bruke kompetansen i den fellesidrettslige regionen med ett telefonnummer eller en e-postadresse. Skillelinjene mellom aktivitetslinje og medlemslinje er visket ut, om idrettslaget er fleridrettslag, særiddrett eller allianseidrettslag spiller ingen rolle og skal ikke bety noe for hvordan idretten håndterer henvendelsene fra klubbene.

Ideen baserer seg på anmodningen om samarbeid og allianser på særforbunds nivå.

Det samme bør man kunne få til på regionalt nivå. Modellens store utfordring – som garantert kan løses – er å bli enige om ett politisk styre som har til oppgave å styre både de organisatoriske og aktivitetsbaserte kompetansemiljøene. Mer spennende politiske oppgaver for styrene og gode muligheter for at idrettslag – enten det er særiddrettslag eller fleridrettslag – til å oppleve at idretten har «en linje».

Modellforslaget er utarbeidet av Oppland IK, men HIK står bak forslaget om å foreslå en alternativ organisatorisk modell.

Modellforslag:

Denne modell mener vi virkelig setter medlemmet i fokus og er verdt en bred konsekvensutredning i perioden 2019-2021.

Endringer for idrettstinget/idrettsstyret

Toårige tingperioder fra og med 2019.

Vi støtter forslaget.

Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.

Vi støtter forslaget.

Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.

Vi støtter forslaget.

Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.

HIK støtter en utredning av mandatfordelingen, basert på eventuelle endringer som foreslås.

Norges Idrettsforbund

Lillehammer 9. desember 2019

HØRINGSUTTALELSE – MODERNISERINGSPROSJEKTET NIF

Oppland idrettskrets (OIK) **har med stor interesse fulgt prosessen om** Moderniseringsprosjektet i Norges Idrettsforbund (NIF). I prosessen fram til dette svar har OIK gjennomført seks regionale høringsmøter med idrettsråd og de interesserte idrettslag. I tillegg er det – siden mange særidretter allerede er regionalisert – i samarbeid med Hedmark idrettskrets gjennomført et høringsmøte med særkretser/-regioner på Innlandet (Oppland og Hedmark).

Oppland Idrettskrets mener at oppgaver som skal løses skal skje nærmest mulig de vi er til for. Oppland Idrettskrets utfører i dag oppgaver på vegne av NIFsentralt. Slik mener vi det også skal være i **fremtida gjennom** en moderniseringsprosess i norsk idrett. Prosessen har ingen sluttdato og må være en pågående prosess i hele organisasjonen for hele tiden å være de beste tjenesteleverandører for idrettslaga.

Vårt hørings svar er bygget opp slik:

1. Oppland idrettskrets mener!
2. Oppland Idrettskrets sine synspunkter på foreslåtte organisatoriske endringer:
 - a. Idrettsråd
 - b. Fellesidrettslig region
 - c. Særforbund
 - d. Særkretser/-regioner
3. Sammendrag og kommentarer til «prosess» - og anbefaling
4. **Forslag til alternativ organisatorisk modell – til utredning**

Annet:

- Kommentarer til Fellestjenester
- Kort oppsummering av idrettsrådenes innspill (stikkords form)
- Kort oppsummering av særkretser og regioners innspill (stikkords form)
- Noen konkrete høringsuttalelser fra idrettsråd

Med vennlig og sportslig hilsen
på vegne av styret i Oppland Idrettskrets

Berit Brørby
Styreleder

1. Oppland idrettskrets mener at:

- a. Bakgrunnen for moderniseringsprosjektet forteller ikke konkret hva som er feil med dagens organisering. Man antar og mener at eksempelvis styrer og politiske ledd er et hinder. Vi mener tvert imot. Styrer i idrettsråd, idrettskretser og særkretser er billige og er til stor nytte for grasrota i norsk idrett. Antakelser holder ikke for å gjøre store endringer.
- b. Moderniseringsprosjektet er blitt et sentraliseringsprosjekt. All makt skal flyttes sentralt - langt bort fra der aktiviteten foregår, der grasrota og grunnfjellet for Norges største frivillige organisasjon er. Om man ser bort fra selve frivilligheten, er det offentlige (kommuner og fylker) de viktigste støttespillere for norsk idrett, ikke minst i anleggsutbyggingen og finansiering av idrettskretser, idrettsråd og særkretser. Ved å fjerne de politiske ledd, fjerner man seg også fra påvirkning og lokal forankring slik at tilgangen til disse midler i beste fall reduseres – i verste fall blir borte.
- c. Høringsutkastet inneholder alt for mange uavklarte ting **som må** konsekvensutredes. Nettopp mangelen på konsekvensutredning gjør at man ikke kan støtte noe i høringsutkastet. Har man tenkt tanken på at kanskje en konsekvensutredning resulterte at forslagene er feil? Dette er en mangelfull respekt for den organisasjon som har tjent norsk idrett suksessfullt i mange år.
- d. Resultatet at høringsrunden bør konkludere med at et forslag til Idrettstinget i 2019 vedtar at idrettsstyret instruerer administrasjonen i NIF til en grundig prosess fram mot ting i 2021 eller 2023.
- e. Det kan sies mye om prosessen i prosjektet. Men å kjøre en prosess uten konsekvensutredning og uten å fylle nye organisasjonsledd med innhold (ref «fellesidrettslig region») minner om saksgangen i regionaliseringen i det offisielle Norge. De nye fylkeskommuner skriker etter oppgaver som man sentral har forstått man må desentralisere.
- f. I prosjektet er det avdekket store forskjeller i virkelighetsoppfatningen av norsk idrett mellom det «sentrale Ullevål» og de regionale og lokale organisasjonsledd. Fra grasrota kommer spørsmålet om man sentralt virkelig kjenner til sin organisasjon. I lojalitetens lys svarer vi ikke på slike spørsmål, men at de stilles skal man ta på alvor.

Viser for øvrig til utfyllende synspunkter på selve forslaget til organisering i pkt 2, og ber også om at man kikker nøye på pkt 4 – forslag til alternativ modell.

2. Synspunkter fra Oppland idrettskrets på foreslåtte organisatoriske endringer

a) Idrettsråd.

Høringsutkastet er moderert slik at eventuelle endringer skal utredes, og det er en fornuftig konklusjon. En eventuell sonemodell kan fungere i noen svært få områder, områder hvor antall idrettslag er få og hvor folketallet synker. Men også her må den lokale forankring ivaretas. Husk - idretten må stille med et politisk ledd som kan matche de kommunale politikere. Tross alt er det kommunene og idrettslagene som står for anleggsbyggingen i dette landet og tar de største kostnader på investering og drift. Uten lokal forankring og entusiasme på grasrota kan man risikere lavere utbyggingstakt på nødvendige anlegg for grunnfjellet i norsk idrett. I andre områder vil en sonemodell kunne virke mot sin hensikt, nettopp av de faremomenter nevnt ovenfor. Geografi og avstander kan virke hemmende.

b) «Fellesidrettslig region».

Innføring av 11 «idrettskretser» eller det nye begrepet fellesidrettslig region, ble vedtatt på idrettstinget i 2015 ved at man skulle følge den offentlige forvaltning. Regionaliseringsprosesser er i gang.

Det kontroversielle i høringsutkastet er fjerning av det politiske leddet (styret), og som overhode ikke er konsekvens utredet. Uten et politisk ledd er tanken å innføre en konsernmodell slik at de fellesidrettslige regioner blir en avdeling i NIF på linje med stabsavdelingene på Ullevål.

I dag er dette politiske leddet veldig viktig for å matche det politiske nivå i fylkeskommunen – en fylkeskommune som er en svært viktig finansiell kilde for de fellesidrettslige, samt særkretser og regioner som også nyter godt av aktivitetsmidler vi formidler via våre fellesidrettslige regioner. Uten et politisk styre fjernes den regionale påvirkning og de fellesidrettslige regioner som organisasjonsledd. Høringsutkastet fremmer et forslag om et politisk utvalg som skal erstatte det valgte styret fra den regionale grasrota. Hvordan dette utvalg skal velges, er ikke utredet, hvordan dette utvalg skal få legitimitet mot fylkespolitikere er ikke utredet. Signalene heller mot at det ikke er politisk vilje til å støtte annet enn regionale ledd direkte. Fra dagens finansiering av idrettskrets, kan fort ende med bidrag direkte til idrettslagsnivå i stedet for å sende penger til NIF sentralt.

De politiske styrer – i hvert fall i Oppland idrettskrets – bidrar godt i det politiske arbeidet. De er også genuint opptatt av idretten i Oppland. De representerer idrettskretsen, de bidrar i kompetansetiltak ulønnet rett og slett fordi man brenner for idretten og ønsker å påvirke den i positiv retning. Uten disse styreverv forringes ikke bare idrettskretsens «slagkraft», men også gløden til disse fine representanter for norsk idrett slik vi ønsker å se den.

Hva med ungdommen og de framtidige idrettsledere? En liten historie:

«Malin» 16 år har deltatt på idrettskretsens lederkurs for ungdom. Med stor iver går hun inn i idrettslagsarbeidet og finner ut at idrettspolitikker er noe spennende å utvikle seg i.

Hva er «Malin» sin potensielle karrierevei?

Høringsutkastets forslag om fjerning av politiske ledd både i de fellesidrettslige regioner og særkretser/-regioner, gjør at fra idrettslagets styre er neste trinn på karrierevegen for **unge mennesker** et særforbunds styre eller selve idrettsstyret.

Norsk idrett har også en samfunnsoppgave i å utdanne våre ungdommer i demokrati – et demokrati vi som nasjon hegner om.

Norsk idrett skal bli tydeligere, roller og ansvar skal tydeliggjøres slik at dobbeltarbeid unngås. **Fjerning** de demokratiske ledd og overføre makt i en sentralisering, har historisk sett aldri vært en vellykket formell. Toppstyring, kontroll og

mindre fleksibilitet, kan medføre grader av anarki og en organisasjon mer ute av kontroll. En god oppskrift for å bidra til mer egenstyrt aktivitet i stedet for å bidra inn i Norges største og mest vellykkede frivillige organisasjon – så langt!

c) Særforbund.

Høringsutkastet har fjernet seg fra modellene med reduksjoner i antall særforbund. Motivering til allianser for å effektivisere fellesfunksjoner, bedre klubb utvikling vil kunne både gi flere midler til aktivitet og bedre idrettslag med koordinerte og samordnede klubbtiltak.

Da ivaretas også de ulike idretter egenart – om forbundene fortsatt består som i dag.

d) Særkretser/-regioner.

Mye av det som er sagt under avsnittet om de fellesidrettslige regioner kan gjentas her. Fjerning av demokrati er å fjerne mulighet for påvirkning, med naturlig følge at vilje til å delta reduseres. Dugnadsvilje og frivillighet reduseres. Resultat blir mer fokus på egen aktivitet uavhengig av hva «toppen» i norsk idrett eller særiddrett sier. Er det ikke dette norsk idrett frykter? At egenstyrt aktivitet øker og tar større deler av spillemidlene?

3. Sammendrag og kommentarer til «prosessen», og anbefaling

Oppland idrettskrets har under alle samlinger (Swot og Samråd) vært talerør for å endre navnet Moderniserings**prosjektet** til Moderniserings**prosessen**. Et prosjekt er et tidsavgrenset «verktøy» for mindre endringer, mens en prosess er mer oppfattende og tidkrevende. Grundig forarbeid og konsekvensutredning, ta organisasjonen med i prosess, forberede organisasjon på det nye, for deretter å implementere.

Når det er sagt – så har det vi mente skulle være en prosess vært meget likt et prosjekt. Manglende tid til Idrettstinget i 2019 hvor man skal svare på en bestilling som ble gjort i 2015, er nok årsaken til at det har gått alt for fort i svingene.

Sammendrag:

- Høringsutkastet er et sentraliseringsforslag. Altså mer makt til de sentrale ledd. Dette i sterk kontrast til uttrykt ønske om å sette medlemmene i fokus. En sentralisering – selv om det uttrykkes i festtaler – tar aldri utgangspunkt i «hvem vi er til for». I idretten er vi til grasrota, som må lyttes til. Det gjøres ikke ved å øke avstanden til der hvor aktiviteten foregår.
- Moderniseringsprosjektets høringsutkast står i skarp kontrast til en annen høring som skal besvares. Ny anleggspolitikk. I anleggshøringen fram snakkes viktigheten av å øke kompetanse i idrettsråd og idrettskrets slik at idretten kan ta en viktigere posisjon for å få bedre og riktige anlegg lokalt og regionalt. Dette er flott - men hvordan skal idrettsråd matche lokalpolitiker om lokal tilhørighet er borte, og hvordan skal fellesidrettslig region matche fylkespolitikere uten et politisk styre? Kommuner og fylkeskommuner er viktige aktører i anleggspolitikken som må håndteres lokalt eller regionalt – altså med idrettsråd som politisk ledd og politisk styre i de fellesidrettslige regioner.
- Prosjektet har mangelfull konsekvensutredning av meget avgjørende spørsmål. Man har hele tiden, og som høringsutkastet selv sier, fått svaret at «dette skal utredes». Å fatte beslutninger på så magert grunnlag, som kan få så store

konsekvenser for norsk idrett kan underbygge påstander om at de som sender ut høringen ikke har forståelse av norsk idretts egenart og oppbygging. Konsernmodell med fjerning av de demokratiske ledd kan skape kontroll, men samtidig mer anarki ved at mer og mer aktivitet blir egenorganisert i stedet for å følge en «overfra-og-nedad» organisasjon sine retningslinjer. Medbestemmelse lokalt, regionalt og sentralt er en verdi i vår idrettsmodell!

- Idrettens **samfunnsoppdrag** er mer enn folkehelse. Idretten har vært og skal være en utdanningsinstitusjon av nye idrettsledere (unge som voksne), gode samfunnsborgere som tenker fellesskap og utvikling av gode lokalsamfunn med idretten som en viktig faktor. Mangel på demokrati fjerner karrierevei for nye idrettsledere, fjerner medbestemmelse og fjerner kompetanse der hvor idrettens grunnfjell er.
- Prosjekt forfekter en stor deltakelse fra idrettens side. Da er det pussig at:
 - så få kjenner seg igjen i høringsutkastet
 - styringsgruppe og arbeidsgruppe er «borte» fra prosjektet og ikke stiller seg bak utkastet
 - at ekstern konsulent på samråd kaster fram en modell uten politisk styre, samt forespør om forsamlingen tror på at det er en skikkelig prosess
 - at det er en administrativ gruppe som har designet høringsutkastet og ikke styringsgruppa som det henvises til i idrettsstyrets vedtak
- Swot og Samråd ga gode diskusjoner, og man kunne føle at man startet noe nyttig. Men når man ser høringsutkastet, oppstår det «svarte hull» som ikke kan forklares. Hva skjedde på veien?
- Høringsutkastet gjelder utelukkende organisatoriske endringer. Fellestjenester er trukket ut og skal implementeres når ting er klare for implementering. **Dette er bra**, men samtidig er dette noe som organisasjonen hele tiden har savnet, en framoverlent holdning for hele tiden å forbedre norsk idrett i sin nåværende form. Det må man forvente av Norges største og viktigste frivillige organisasjon.

Anbefaling:

Oppland idrettskrets anbefaler at det ikke fremmes forslag til organisatoriske endringer på Idrettstinget 2019. Eventuelle endringer i en så godt fungerende organisasjon må konsekvens utredes grundig. Pålegg derfor det nye idrettsstyre å foreta denne utredning fram mot Idrettstinget 2021 da vi regner med støtte til et vedtak om to-årige tingperioder.

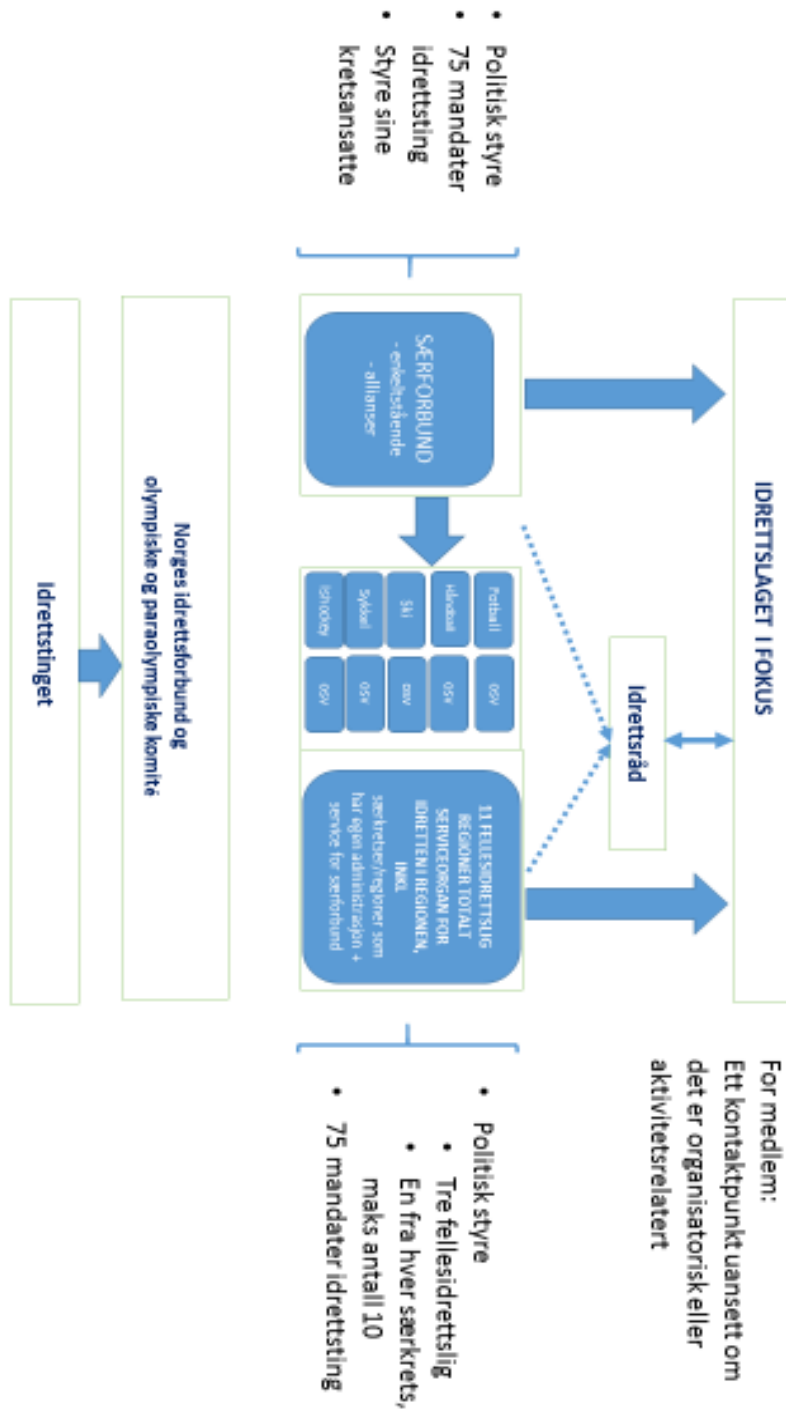
4. Forslag til alternativ organisatorisk modell – til utredning

Det synes merkelig å benevne dagens idrettskretser «fellesidrettslige regioner» når det er stor risiko for redusert «fellesidrettslig region» basert på manglende finansiering. Husk at dagens idrettskretser allerede er underfinansiert og helt avhengig av fylkeskommunale midler for å løse kjerneoppgavene.

Når man først velger å bruke fellesidrettslig region som begrep, har det gitt oss en ide og tatt navnet på alvor. En fellesidrettslige region skal være et kraftsenter for all idrett i regionen. Alle idrettslag skal kunne bruke kompetansen i den fellesidrettslige regionen med ett telefonnummer eller en e-postadresse. Skillelinjene mellom aktivitetslinje og medlemslinje er visket ut, om idrettslaget er fler-idrettslag, særiddrett eller allianseidrettslag spiller ingen rolle og skal ikke bety noe for hvordan idretten håndterer henvendelsene fra klubbene.

Ideen baserer seg på anmodningen om samarbeid og allianser på særforbunds nivå. Det samme bør man kunne få til på regionalt nivå. Modellens store utfordring – som garantert kan løses – er å bli enige om ett politisk styre som har til oppgave å styre både de organisatoriske og aktivitetsbaserte kompetansemiljøene. Det gir mer spennende politiske oppgaver for styrene og gode muligheter for at idrettslag – enten

det er sær-idrettslag eller fler-idrettslag – til å oppleve at idretten har «en linje».
 Modellforslaget vil trenge mer utredning, men kastes inn som en konstruktivt bidrag til prosessen i perioden 2019-2021:

Denne modell mener vi virkelig setter **medlemmet i fokus** og er verdt en bredkonsekvensutredning i perioden 2019-2021.

ANNET:

- Fellestjenester

Oppland idrettskrets støtter tankene og prioriteringene i utkastet. Men på prinsipielt grunnlag gjenntar vi at dette bør være en del av den løpende moderniseringstanke som påhviler administrasjon og idrettsstyret. Effektivitet og smarte løsninger for å få mest mulig aktivitet ut av felles ressurser, men også forberede seg på en smalere «livsstil» om den politiske dreining vi ser med mer midler til egenstyrt aktivitet.

Digitalisering står øverst på lista og det er bra. Her vil vi påpeke to ting som Oppland idrettskrets hele tiden har ment. Ett felles medlemsregister i norsk idrett for å beskytte «indreilet» eller «gullet vårt», samt enklere løsninger for idrettslagene når de skal løse sine oppgaver med lisenser, funksjoner, roller, regnskap mm. Dette medfører at det blir enklere å finne frivillige og ikke minst gir det mer tid til aktivitet!

- **Kort oppsummering av idrettsrådenes innspill (stikkord)**

Innspillene er kommet fra seks regionale møter med idrettsråd og idrettslag. Slik:

- Meninger om forslag til evt soneidrettsrådsmodell:
 - Lettere å forholde seg til sin egen kommune
 - Intensjon som idrettens bindeledd blir borte
 - Lokalkunnskapen skal ikke undervurderes
 - Fordeling av midler er ulikt mellom kommuner
 - Bra med sone på prioritering av spillemidler og anlegg, vi møtes regional i dag i regi av idrettskretsen
 - Samarbeide kan vi allerede, men skal ikke slås sammen
 - Blir for stort, lønnede folk må overta. Tjener det idretten?
 - Alt løses i dag frivillig og lokalt – det er best
 - Idrettslaget vil bruke et soneidrettsråd mindre
 - Blir mer kontakt mellom idrettslag og kommune, utenom idrettsrådet. Ikke heldig da de store idrettslag har større kraft
 - For ulike kulturer i så store regioner
 - Dagens samarbeid med kommune fungerer, må ikke ødelegges
 - Dette er kun en sentraliseringsprosess
 - Hvem skal prioritere innenfor kommunen?
 - Blir vanskelig å finne folk til så store oppgaver
 - Mer dragkamp mellom kommuner, diskusjoner, krangling
 - Blir ikke mer tid til aktivitet – de som er i idrettsrådet er allerede engasjert i idretten
 - Hvis sone:
 - Hver kommune må være representert likeverdig
 - Stor jobb å bevisstgjøre kommunene
- Meninger om forslag til fellesidrettslig region uten politisk styre:
 - Toppstyring – uheldig
 - Politisk styre må beholdes, rot i grasrota
 - Kompetanseheving med styret
 - Vi er en organisasjon basert på frivillighet og dugnad, den drepes med dette forslaget
 - Demokrati – var ikke det en av verdiene?
 - Hvem er til for hvem?
 - 100% uenige i forslaget
 - Fjerner demokrati og frivillighet
 - Politisk utvalg uten innflytelse – «supperåd»
 - Idrettskretsen gjør en god jobb for oss som slik i idrettslaga
 - Organet setter idretten i fokus, her må grasrota være representert

- Å fjerne den demokratiske modellen er skummelt. Denne har fungert i alle år og vi er stolte over denne organisasjonen
- En idrettskrets som sekretærfunksjon for NIF, slik konsernmodell vil vi ikke ha
- Påvirkningsmulighetene både oppover og nedover blir borte
- Toppstyring – større avstand fra grasrota til topps
- Manglende karrierevei for nye idrettspolitikkere, hva med ungdom som vil opp og fram?
- Organiseringen må passe til det offentlig også politisk
- Meninger om særforbund:
 - Må tørre å tenke ut av boks og finne gode løsninger
 - Mindre administrasjon kan gi mer til aktivitet
 - Åtteårs perspektiv for å ha samme verv kan virke begrensende som man har bruk for
- Meninger om særkrets/-region uten politisk styre:
 - Blir håpløst topptungt
 - Vil ikke fungere
 - Får helt annen kvalitet lokalt om engasjerte folk driver prosesser
 - Bra med styrer – uenighet skaper de beste løsningene
 - Toppen ser ikke alt
 - Engasjementet blir borte
 - Ikke noe tro på utvalgsstruktur – de skal ledes av politisk valgte!
 - Velge utvalg? Hvorfor ikke velge styre?
 - Forslag går helt feil vei – ikke noe tro på dette
 - Håpløst
 - Idretten er ikke en «tannpirkerfabrikk» hvor man kan «tune» litt på produksjonen for å få et bedre resultat. Forslaget går motsatt vei....
 - Ingen vil lede en slik organisasjon som er større enn Danmark
 - Her må det inn lønnede personer i stedet for frivillighet
 - Mer toppstyring og mindre forpliktende uten styrer
 - Blir ikke lett få med folk
 - Stort gap fra klubb til Ullevål
 - Klubber blir fjerne fra kretsleddet
- **Kort oppsummering av særkretser og regioners innspill (stikkord):**
 Innspillene er kommet fra regionalt møte med særkretser og regioner som vi arrangerte sammen med Hedmark idrettskrets på Lillehammer 15. november 2018, slik:
- Meninger om forslag til evt soneidrettsmodell:
 - Kritisk til dette, de små anleggene vil tape kampen
 - Idrettsrådet er viktig for de små idrettene i kommunen
 - Avstanden til lagene blir for stor
 - Må det til ansattressurser i idrettsrådet? Kan ikke lønne seg
 - Et støt mot frivilligheten jo større enheter det blir
 - Hele høringa har en struktur som gjør at man ikke vet hvilke oppgaver som skal løses
 - Om sone må det være frivillig og med folk fra alle kommuner
- Meninger om forslag til fellesidrettslige region uten politisk styre:
 - Et totalitært system ved at toppen dirigerer og bestemmer
 - All makt til administrasjonen – idretten vil dø!

- Beslutningsprosessen er borte – toppen beslutter og alle d
- Her har man bomma totalt på hoppkanten etter kanskje å ha hatt en godt forarbeid i sot og samråd?
- Et eventuelt idrettspolitisk utvalg – supperåd
- Meninger om særkrets/-region uten politisk styre:
 - Hvem klarer å finne på noe så dumt?
 - Et utvalg uten myndighet – hvem tror på julenissen?
 - Andre forbund har helt andre tidsperspektiver enn det som kommer fram her
 - Tar livet av frivilligheten og fjerner seg fra klubbene, vår erfaring må nærmere idretten
 - Fornuftig modell – vi videreformidler bare sentrale beslutninger
 - Folkeopplæringen i demokrati
 - Hvordan skal de unge komme fram?
 - Ansatte blir meningsbærere i idrettspolitiske saker – feil!

- **Noen konkrete høringsuttalelser fra idrettsråd**

- **Høringsuttalelse fra Gjøvik Idrettsråd ved leder Øystein Syversen:**

- Kommuner har ulik politikk og praksis i idrettssaker. Det vil bli et komplekst terreng å forholde seg til. Setter store krav til sammensetning av idrettsrådet slik at alle områder er representert.
- Mister direkte relasjon til kommunen.
- Mister mye av den lokale forankringen og den viktige relasjonen til et kjent idrettsmiljø. Kan gi dårligere kommunikasjon mellom lag - idrettsråd - kommune. Spesielt de små idrettene og de små lagene vil tape på dette.
- Setter krav til styrking av økonomi slik at det blir rom for betalt sekretariat.
- Høringsutkastet er mangelfullt da de forskjellige roller og oppgaver er meget dårlig definert
- Kravspesifikasjon vedrørende Idrettsråd er mangelfull.
- Velfungerende Idrettsråd blir satt ut av spill og ingen vet hva fremtiden bringer.
- I stedet for soneidrettsråd ser vi for oss tilsvarende soner som arena for faglig samarbeid, ideutveksling og kompetanseheving de lokale idrettsrådene imellom. Kanskje ved årlige/halvårlige fellesmøter.
- Vi mener dagens ordning for Idrettsråd er å foretrekke. Heller bruke ressurser på å videreutvikle dagens modell og hjelpe Idrettsråd som ikke fungerer.

- **Høringsuttalelse fra Nord-Fron idrettsråd v/leder Vidar Lillebråten og Sør-Fron idrettsråd v/leder Christian Hovind:**

Organisering av norsk idrett er til diskusjon. Det er lagt fram forslag til en fremtidig organiseringsmodell og denne er nå ute på høring. For den menige idrettsinteresserte er det en stor oppgave å sette seg inn i alle detaljer, men som utgangspunkt har vi forståelse for behovet for å se på organiseringen av norsk idrett. Dette må også ses som en følge av den regionaliseringen som foregår ellers i

samfunnet.

Vi har følgende innspill.

1. Avstand mellom administrasjon og aktiv idrett.

I den organisasjonsmodellen som er presentert, virker avstanden mellom administrasjon og aktiv idrett å bli større. Slik vi leser det, skal de nye fellesidrettslige regioner nå rapportere direkte til NIF. Nye regionale idrettspolitiske utvalg skal representeres med en person til et nasjonalt idrettspolitisk utvalg. NIF og nasjonalt idrettspolitisk utvalg rapporterer til Idrettstyret.

Utfordringer: Fellesidrettslige regioner. Større regioner som skal håndtere både det å bli større og å nøytralisere særinteressene og samle seg om én fellesorganisasjon med evne til å skape tverridrettslig samhandling og kraft.

2. De kommunale idrettsråd, slik vi kjenner de i dag, er også foreslått omorganisert til større enheter. I enkelte tilfelle kan vi være enig i at dette er fornuftig, men frykten for at de som sitter i det enkelte idrettsråd mister nærheten til sine idrettslag, er til stede.

Høringsuttalelse fra Vågå Idrettsråd ved leder Terje Kleiven:

Vågå idrettsråd har drøfta moderniseringsprosjektet og vil koma med slik uttale:

GENERELT:

Det er eit omfattande dokument og vi har vald å sjå på dei store linene i tillegg til idrettsråda si framtidige rolle.

Etter vår meining er dette eit **sentraliseringsprosjekt**. Sjølv om det blir brukt mange pene ord om å endre til det betre, medlemsfokus, effektivisere organisasjonen, meir heilheitleg styring, fokus på digitale løysingar osv. ser vi at dei fleste tiltaka gå ut på færre og større einingar: Færre særforbund, færre og større kretsar og meir regionalisering. Lagstrukturen – det viktigaste elementet i idrettsorganisasjonen – vil ligge der som i dag. Heile prosjektet om modernisering av idretten er sterkt prega av «ovafrå og nedover-tenkjing», der idrettstoppene sine behov er det som er retningsgjevande. Kva er grasrota sitt behov?

Vi ser og at det demokratiske valmønsteret blir endra og dermed får vi totalt sett ei svekka moglegheit for påvirkning. Dette vil ikkje idretten vera tent med.

IDRETTSRÅDA SIN FUNKSJON

Eitt av tiltaka som blir reist i høyringsutkastet er innføring av **soneidrettsråd**. For Oppland sitt vedkomande vil det seia seks idrettsråd, for Hedmark fire. Viktigaste funksjonen til idrettsrådet er å vera eit samlande organ for alle idrettslaga og vera eit talerøyr overfor kommunen. Vi veit at idrettsråda fungerer litt forskjellig frå kommune til kommune, men å tru at dette skal bli betre ved ei større eining har vi lita tru på. Vi vil peike på nokre moment:

- **Geografisk avstand.** Region Nord-Gudbrandsdal er stor og frå Skjåk til Lesja er det til dømes 2,5 times kjøring.
- Det er viktig med gode **relasjonar mellom kommunane og idrettsråda**. Dette vil vera lettast å få til i eiga kommune. I vår kommune har vi til dømes derfor innført årlege dialogmøte med den administrative leiinga.
- Når det gjeld **anleggsutbygging** må det finnast tilstrekkelege administrative ressursar i kvar einskild kommune til å kunne gje tilstrekkeleg råd og hjelp i samband med tippemiddelprosjekt. Hjelp utover det må vi forutsette at idrettskrets, fylkeskommune m.v. kan gje.

Høringsuttalelse fra Sel Idrettsråd ved leder Rune Bjørnsrud:

Sel Idrettsråd har behandlet forslaget til moderniseringsprosess som NIF legger fram og har følgende innspill til høringsdokumentet:

GENERELT:

Det er et omfattende dokument og høringsfristen er forholdsvis kort. Sel Idrettsråd har derfor sett på de store linjene, men gått dypere inn i følgende punkt:

1. Endringer for idrettsråd
2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskretser)
3. Særforbund regionalt

Endringsforslaget oppleves som et **sentraliseringsprosjekt**. Det snakkes mye om endringer til det bedre, medlemsfokus, effektivisering av organisasjonen, helhetlig styring, fokus på digitale løsninger, men for grasrota i idretten mener Sel Idrettsråd at vi står i fare for å miste det unike demokratiet vi har innen Norsk idrett i dag.

Endringene vil svekke muligheten for påvirkning fra klubber og små idretter. Dette er en ordning som idretten i Norge ikke vil være tjent med.

IDRETTSRÅDENE SIN FUNKSJON

Et av tiltakene som er foreslått i høringsutkastet er å endre fra kommunale til regionale idrettsråd. Dersom en innfører **soneidrettsråd** etter modellen for av de regionale inndelingene vi har i dag, vil Oppland få seks og Hedmark fire soneidrettsråd. Pr. dato er den viktigste oppgaven til idrettsrådet å være et samlende organ for alle idrettslagene og gi dem et sterkt og faglig talerør inn mot kommunen. Dette gjelder både på politisk og administrativt nivå.

De nye soneidrettsrådene vil stå overfor store utfordringer:

- **Geografisk avstand.** Region Nord-Gudbrandsdal er stor. Mellom ytterkommunene Skjåk og Lesja er det 2,5 times kjøring. Hvor mange tillitsvalgte ønsker å bruke så mye av sin fritid på å kjøre til møter?
- Det er viktig med gode **relasjoner mellom kommunene og idrettsrådet**. Dette er lettere å få til i egen kommune. Samarbeidsavtalen mellom Sel Idrettsråd og Sel kommune sikrer idrettsrådet årlig møte med rådmannen, mulighet for å møte i politiske styringsorgan og sekretærbistand fra kommunens administrasjon. Hvordan er dette tenkt løst for soneidrettsrådene?
- Idrettsrådene har pr. i dag ingen økonomiske overføringer fra NIF eller idrettskretser. Sel Idrettsråd er avhengig av at kommunene gir tilskudd til driften / dekker driften over kommunale budsjett, hvordan er den **økonomiske utfordringen** tenkt løst for soneidrettsråd?
- I vår region har vi fellesmøter mellom idrettskretsen og leder/nestleder av idrettsrådene i forkant av fylkeskommunens behandling av spillemiddelsøknader. Sel Idrettsråd mener at det er riktigere å utvikle og forsterke slike samarbeid i stedet for å slå sammen de kommunale idrettsrådene.

FELLESIDRETTSLIGE REGIONER

Det foreslås at de fellesidrettslige regionene i starten skal følge fylkesinndelingen som blir gjeldende fra 01.01.2020, men at disse i fase 2 skal reduseres. Her er det ikke antydning hvor stor reduksjon NIF ser for seg.

Det foreslås også at de fellesidrettslige regionene legges direkte under NIF (konsernmodell). Dette betyr at de demokratisk valgte styrene idrettskretsene har i dag ikke videreføres.

- **Geografisk avstand.** Innlandet blir en svært stor region, dette betyr at de ansatte vil få mye reisetid dersom de skal nå ut til idrettslagene der aktiviteten skapes. Enda større regioner vil forverre dette.
- **Demokrati / påvirkning innen idretten.** Demokratiet og muligheter for å påvirke hvilken retning norsk idrett skal gå svekkes betraktelig dersom de fellesidrettslige regionene ikke viderefører ordningen med demokratisk valgte styrever. Dette vil på sikt bety at alle idrettspolitiske vedtak gjøres i Oslo, langt vekk fra der breddeidretten utøves.

SÆRFORBUNDENE REGIONALT

En leser fra teksten i høringsforslaget at det er lite ønskelig med regionale særforbund. Dersom særforbundene likevel velger å opprette slike ligger samme begrensning i antall på disse som på fellesidrettslige regioner

Det foreslås også at de regionale særforbund legges direkte under det sentrale særforbundet (konsernmodell). Dette betyr at de demokratisk valgte styrene særkretsene har i dag ikke videreføres.

- **Geografisk avstand.** Innlandet blir en svært stor region, dette betyr lengere avstand/mer reisetid for de ansatte. Hvor mye tid vil de da få igjen til å arbeide for lagene/idrettene de skal gi faglig støtte til?
- **Demokrati / påvirkning innen idretten.** Demokratiet og muligheter for å påvirke hvilken retning idrettsgrenene skal utvikle seg i vil svekkes betraktelig dersom de regionale særforbund ikke viderefører ordningen med demokratiske valgte styrever. Dette vil på sikt bety at utviklingen av idretten vil skje i en indre krets i særforbundet, langt vekk fra der breddeidretten utøves.

Norges idrettsforbund
v/Idrettsstyret

Kopi:

Deres ref:

Vår ref: TIK styre

04.12.2018

Høringssvar – fremtidig organisering av norsk idrett

Telemark idrettskrets (TIK) viser til «Høring – fremtidig organisering av norsk idrett» av 26.oktober 2018, med høringsfrist 9.desember 2018.

TIK har vært involvert, både politisk og administrativt, i hele prosessen om moderniseringsprosessen av norsk idrett. Det være seg deltakelse i SWOT-grupper, NIF Ledermøte 2018, samrådsmøter og dialogmøte.

Samtidig har det vært deltakelse fra underliggende organisasjonsledd og representanter fra Telemark i/på de samme nevnte sentrale møter og møteplasser.

TIK avholdt 14.november 2018, i samarbeid med Vestfold idrettskrets, et «Informasjons- og innspillmøte» for særidrettens regional organisasjonsledd, idrettsråd og idrettslag, hvor høringsforslaget ble presentert, diskutert og debattert. Representant fra NIF styringsgruppe for moderniseringsprosjektet var en av innlederne på møtet.

Totalt var ca. 40 deltakere fra idretten i Telemark og Vestfold representert. Utover dette har idrettskretsen blitt invitert, og oppfordret, av enkelte særkretser og idrettsråd til styre- og medlemsmøter for å informere grundigere om moderniseringsprosessen.

TIK sitt høringssvar gis på vegne av teleidretten, med det idrettskretsen oppfatter som god forankring og bred involvering fra organisasjonsleddene med tilknytning til Telemark.

TIK sitt innspill på resultatet av moderniseringsprosjektet er først og fremst at denne resulterer i, og har fokus på, følgende:

- **Iverksettelse og gjennomføring av foreslåtte fellestiltak**
- **Iverksettelse og gjennomføring av foreslåtte og prioriterte fellestjenester**
- **Rolle-, ansvar- og oppgaveavklaring i, på og mellom de respektive organisasjonsledd/-nivåer**

Oppsummering av Telemark idrettskrets sine svar på høringsforslaget: (Jf. sjekklisten det ønskes innspill på)

1. Endringer for idrettsråd:

- i. *Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.*
- ii. *Opprettholde egne idrettsråd i de største byene*
- iii. *Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.*

TIKs svar:

Forslaget STØTTES i utgangspunktet!

Kommentar:

- Forutsetningen er at dette skjer i form av frivillig og demokratisk prosess fra idrettsrådenes side i dialog med idrettskretsene - hvor igjen antall idrettsråd i og størrelser på sone bestemmes ut fra hva som er naturlig og mest hensiktsmessig ut fra lokale og regionale forutsetninger.
- Ved en påtvunget sonemodell og opprettholdelse av idrettsråd i de «største» byene, må det prioriteres ressurser/incentiver som gjør at det motiveres for ansattressurser i soner og idrettsråd som per i dag ikke har det - for styrking lokalt/interkommunalt. Her i motivert i samarbeid med det offentlige.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets):

- i. *Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.*
- ii. *Erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.*
- iii. *Kretsstinget erstattes med et valgmøte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet*
- iv. *Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019*
- v. *Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2*

TIKs svar:

Forslaget STØTTES IKKE!

Kommentar:

- Endring fra begrepet idrettskrets til fellesidrettslig region støttes ikke.
- TIK mener at styrings- og rapporteringslinjen til NIF sentralt kan styrkes uten at idrettskretsene organiseres som administrative enheter direkte underlagt NIF, samtidig som det er mulig og hensiktsmessig å avklare tydeligere ansvaret mellom NIF sentralt (som arbeidsgiver) og idrettskretsenes styre (som arbeidsleder) knyttet til rolle- og ansvarsfordeling.

- TIK ser ingen gevinst (heller det motsatte) i å erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg, da vi mener dette griper direkte inn i det som kjennetegner idrettsbevegelsens mest grunnleggende verdi som en demokratisk organisasjon. Videre at den regionale idrettspolitiske påvirkningskraften av frivillige ressurser overfor det offentlige i tilfelle vil svekkes og miste sin legitimitet som politisk valgte, og med sin regional og lokal kunnskap, engasjement og kontakt.

3. Endringer for særforbund:

- i. Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.*
- ii. Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019*
- iii. Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.*

TIKs svar:

Forslaget STØTTES!

Kommentar:

- TIK mener at et utstrakt administrativt samarbeid i form av allianser er både fornuftig, hensiktsmessig og styrkende ressursmessig, der det er naturlig for å frigjøre og styrke særforbundenes fokus rettet inn mot aktivitets- og kompetanseutviklingen innenfor bredde- og toppidrett.

4. Særforbundene regionalt:

- i. I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.*
- iv. Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrer, men rapporterer direkte til særforbundet*
- v. Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt*
- vi. Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.*

TIKs svar:

Forslaget STØTTES delvis!

Kommentar:

- Med utgangspunkt i idrettskretsenes regionalisering mener TIK det er naturlig at også særkretsene regionalt følger de samme fremtidige fylkes- og kretsgrensene.
- TIK mener særrettene selv må ta en beslutning på om politiske utvalg er mer hensiktsmessig enn politiske styrer regionalt.
- TIK oppfatter styrene i særkretsene per i dag som et faglig organ og foreslår at styringsorganet alternativt organiseres med faglige utvalg (ikke politiske utvalg som foreslått)

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

- i. Toårige tingperioder fra og med 2019.*
- ii. Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.*
- iii. Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret.*
- vii. Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.*

TIKs svar:

Forslaget STØTTES delvis!

Kommentar:

- TIK støtter ikke forslaget om toårige tingperioder som vi mener er ressurskrevende og fordyrende for norsk idrett.
- TIK støtter forslaget om et maksimalt tak på to perioder – men da to perioder á fire år for styremedlemmer i Idrettsstyret
- TIK støtter at mandatfordelingen for idrettstinget utredes med utgangspunkt i regionaliseringen av idrettskretsene og resultater av organisering av særforbundsallianser, samtidig som maktfordelingen mellom særforbund og idrettskretser opprettholdes.

Med vennlig hilsen
Telemark idrettskrets

Geir Berge Nordtveit
Leder

Sondre Fjellidalen
Organisasjonssjef

Drøfting og synspunkter knyttet til moderniseringsprosjektet – forslag til fremtid organisering av norsk idrett

Bakgrunn

Telemark idrettskrets har sammen med Vestfold Idrettskrets gjennomført dialogmøter med idrettslag, idrettsråd og særkretser i våre to fylker/idrettskretser. En konklusjon som kan trekkes, er at selv om nærmere 300 mennesker har vært involvert i SWOT-analyser og samråd, gjenspeiler ikke deres synspunkter nødvendigvis hverdagsidretten i NIF, men er synspunkter fra heltidsansatte og tillitsvalgte innenfor norsk idrett med sterke meninger, men som ikke nødvendigvis er representative. I tillegg er erfaringen fra prosessen så langt at den dokumenterer hvor lite de ulike aktørene vet om hverandres aktivitet og ansvar.

Idrettslagene

Tilbakemeldingen er entydige. Gjør det enkelt for oss administrativt! Mer penger til aktivitet! Tidsriktige idrettsanlegg med god finansiering og lavest mulig leieutgifter! Her legger den viktigste oppgaven for moderniseringsprosjektet. Sørg for et enklere og felles opplegg for registrering, rapportering, økonomiforvaltning og kommunikasjon. Hvis dette ikke skjer, er hele prosjektet forfeilet.

Telemark Idrettskrets mener at den primære oppgaven til moderniseringsprosjektet er å få på plass et enkelt, felles system for alle ledd i norsk idrett. Om dette skal driftes av NIF sentralt eller via en klar bestilling til eksterne aktører, vil være et vanskelig spørsmål. Vår mening er likevel at NIF aldri vil ha/eller bør ha en ambisjon om kompetanse på å lede an i en teknologisk utvikling på dette området. Men det er viktig å inneha en god bestillerkompetanse. Her mener vi at NIF sentralt bør få fullmakt til å bruke alle økonomiske virkemidler for å få dette til.

Idrettsrådene

Dette er det området som fungerer dårligst i dag, men som også gjenspeiler kommunestrukturen med mange folkefattige kommuner og få idrettslag. Telemark Idrettskrets støtter forslaget om at idrettsrådene skal følge grensen for de kommunepolitiske regionene, men med unntak for større bykommuner. Hvor store de bør være må presiseres nærmere. I mange sammenhenger er det jo dem som er toneangivende i de ulike kommuneregionene. Vi tror at det vil føre til økt idrettspolitisk kompetanse, flere interkommunale idrettsanlegg og «beste praksis». Vi tror ikke at idrettslagene i en kommune vil finne seg i å ha dårligere arbeidsbetingelser enn i nabokommunen. Mao mer likhet innenfor regionene og et løft for lokalidretten.

Fellesidrettslige regioner

Den største og mest omfattende prosessen skjer uavhengig av moderniseringsprosjektet. 18 idrettskretser skal følge regioninndelingen og endres til 11 såkalte «fellidrettslige regioner». Ingen ledd i NIF går gjennom tilsvarende obligatoriske fusjoner. Vår målsetting er at dette skal bli en god prosess med synlig positive resultater for brukere våre som er vel 700 idrettslag. I dag er kommuner (bygging og drift av anlegg) og fylkeskommuner (større tilskudd enn fra NIF sentralt) våre viktigste sponsorer. Dette forholdet er vi opptatt av å ta vare på.

Telemark Idrettskrets støtter ikke forslaget om å fjerne kretsstyrene. Da forsvinner idrettskretsen som en egen juridisk enhet med eget organisasjonsnummer, og midler fra de nye regionene må gå via NIF og tilbake til aktivitet i regionen. Det tror vi vil bli en usikker finansiering av NIF sin virksomhet i vår region, og også ta bort de idrettslige ambisjoner som regionene ønsker å finansiere. Dersom målet er mer likhet i produksjon av kjernetjenester, mener vi at NIF sentralt må kunne stille krav om hvilke tjenester som utføres til gjengjeld for det økonomiske tilskuddet som overføres. Nok en gang er det bestillerkompetansen fra NIF sentralt som ikke er god nok, og som ikke skaper nok likhet i de stab/støttetjenestene idrettskretsene gir.

Fellesidrettslige regioner er et dårlig begrep. Vi gir stab/støttetjenester både til fleridrettslag og særiddrettslag. Særlig fordi avstanden fra et særiddrettslag til en lite utbygd særkrets eller et særforbund er dårlig. Vi synes fremdeles at idrettskrets er et godt begrep, alternativt regionkrets.

Det viktigste argumentet kommer til sist. Som Norges største frivillige organisasjonen speiler vi det norske samfunnet. Vi står for det det limet som holder det norske sivilsamfunnet samlet, som gir delaktighet og opplæring, også av ungdommer. Dette ivaretar kretsleddet med sin forankring i et representativt kretsting, med mandatfullmakt til kretsstyret og rapportering i form av strategiplaner. Det gir et godt fundament/et trygt mandat når styret skal møte den politiske regionen. Et slikt mandat tror vi ikke en ny «politisk utvalgt representant vil ha.

Særforbund og særforbundene regionalt

Vi mener vi ikke har innsikt eller fullmakter til å mene så mye om særforbund og særkretser. Med henvisning til innledningen tror vi likevel det er positivt om NIF sentralt presser særforbundene inn i administrative allianser, og at dette vil kunne speiles utover i organisasjonen i form av samarbeid og kanskje prioritering av felles idrettsanlegg som den enkelt idrett ikke hadde klart hver for seg. I tillegg er det mange idretter der ungene forsvinner ved overgangen fra barneidrett til ungdomsidrett. Ved et større idrettslig ungdomssamarbeid vil miljøene bli større og mer spennende for ungdommer, både faglig og sosialt.

Idrettsting

Idrettstinget bør som før gjennomføres hvert fjerde år og speile det demokratiske Norge. TIK støtter likevel et mellomår der lovtekster og endringer kan vedtas og diskuteres, og som gjør Idrettstinget en enda mer spennende idrettspolitisk arena.

Til: Norges idrettsforbund

Fra: Hordaland idrettskrets

Deres ref:

Vår ref:

09.12.18

Høringsuttalelse fra Hordaland idrettskrets til Fremtidig organisering av norsk idrett

Vi viser til Høringsutkast om fremtidig organisering av norsk idrett datert 26. oktober 2018. Hordaland idrettskrets (HIK) har invitert alle organisasjonsledd i fylket til å gi tilbakemeldinger på innholdet i dokumentet. Vi har gjennomført et høringsmøte med idrettsråd og særkretser/regioner og et høringsmøte med idrettslag. Styret i idrettskretsen har fulgt moderniseringsprosessen og behandlet fremlagt rapport fra september og endelig høringsdokument av oktober.

Vårt svar er basert på de innspill vi har fått, og behandling i flere styremøter – senest i styremøte 6. desember.

Hordaland idrettskrets mener det er viktig at det settes fokus på tydeliggjøring av roller og oppgaver samt bedre samhandling mellom organisasjonsleddene i norsk idrett. Det ligger en betydelig effektiviseringsgevinst i dette. Først og fremst vil vi oppfordre til at organisasjonen utvikler fellesløsninger som blir gjennomgående i norsk idrett. De fem prioriterte fellestjeneste-områdene i høringsdokumentet er områder som hele norsk idrett vil tjene på at blir videre utviklet. I tilbakemeldingene fra idrettslag var det særlig et ønske om digitale fellesløsninger som ble vektlagt. HIK mener at det er viktig å få et godt enhetlig system som alle idrettslagene kan forholde seg til.

I det videre har vi valgt å gi vår tilbakemelding ut fra sjekklisten for høringsuttalelsen.

1. Endringer for idrettsråd

Vi mener at idretten er best tjent med en modell basert på kommunale idrettsråd. Dette sikrer lokalt eierskap og engasjement, noe som er viktig for å sikre best mulig vilkår lokalt i form av midler til anleggsutvikling og andre rammevilkår. Det kan bli utfordrende med prioritering av anlegg over flere kommuner. Lokal forankring og kunnskap er viktig. Gjennom kommunereformen vil det bli flere større kommuner. Dette vil føre til at det vil bli færre idrettsråd i Norge, og flere med et større geografisk

område å betjene. I Hordaland har vi lagt stor vekt på at det enkelte idrettsråd inngår samarbeidsavtaler med sin kommune. Dette har medført et strukturert og formalisert samarbeid, og har styrket idretten både organisatorisk internt mellom idrettslagene i kommunen og mellom idrettslagene og kommunen.

Idrettsrådene er et svært viktig organisasjonsledd i norsk idrett. Kommunene bidrar med betydelige ressurser overfor idretten, og vi tror at en styrking av dette organisasjonsleddet vil bedre rammevilkårene for lokalidretten.

I noen av innspillene som idrettskretsen har mottatt tas det til orde for økt samarbeid på tvers av idrettsråd. Dette må initieres av de aktuelle idrettsrådene. Vi har også mottatt uttale fra kommuner som ønsker å opprettholde dagens struktur.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner/idrettskrets

Også på dette området anbefaler HIK at det opprettholdes samme geografiske inndeling som det offentlige. En fylkeskommune = en idrettskrets. Styrken med dagens modell er at en har kontakt og nærhet med fylkeskommunene både på administrativt og politisk nivå. HIK støtter ikke forslaget om å erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Vi er redd for at en slik begrensning av idrettspolitisk ansvar vil gjøre det mindre attraktivt å påta seg slike verv. Regionale styrer sikrer en god regional forankring av arbeidet. Det legges i dag ned et stort frivillig arbeid blant styremedlemmer og andre tillitsvalgte regionalt. Dette arbeidet bidrar til bedre rammevilkår for idretten. Idretten er en demokratisk og medlemsstyrt organisasjon, og i en slik sammenheng er det viktig å opprettholde idrettspolitisk styring regionalt og lokalt.

3. Endringer for særforbund

Vi mener generelt at særforbundene selv må finne den mest effektive måten å organisere sin virksomhet på. Vi mener det er viktig at det utvikles fellesløsninger og incentivordninger som stimulerer til større grad av samarbeid.

4. Særforbundene regionalt

Også her mener vi at særidretten selv må få bestemme sin organisasjonsform. Vi mener det er viktig å opprettholde regional idrettspolitisk styring av særkretsene. Det store frivillige arbeidet som i dag legges ned på dette nivået, lar seg ikke enkelt erstatte. Blant innspillene HIK har mottatt pekes det på at en fjerning av regionale styrer vil være en svekkelse av demokratiet, og at det vil føre til dårligere rammevilkår for aktiviteten. Det blir også pekt på at organisasjonen må bygges nedenfra og opp. Det er viktig med lokal og regional støtte for utvikling av rammevilkår og aktivitet.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret

Punktene som er satt opp i sjekklisten for høringsuttalelsen støttes av HIK.

Toårige tingperioder fra og med 2019 vil gi en større mulighet for å justere kurs og prioriteringer. I en tid der alt går fortere, er fire år mellom hver gang ny strategi legges, lang tid.

Forslaget om å velge halvparten av idrettsstyret ved hvert ting sikrer en god balanse mellom kontinuitet og fornying i styret.

Vi har mottatt noen innvendinger på forslaget om at det skal være et maksimalt tak på to perioder a 4 år for styremedlemmer i idrettsstyret. Innvendingene går på at tillitsvalgte skal gjenvelges på grunnlag av prestasjoner og tillit. Dersom en tillitsvalgt har den nødvendige tillit og er motivert til videre innsats, er det ingen grunn til at disse skal gå ut på dato. Det vises i denne sammenheng til stortingspolitikere eller politikere på andre nivåer. Det har også blitt foreslått at ordlyden kan endres til «to perioder i samme posisjon». På den andre siden vil forslaget bidra til en fornying i styret. HIK kan ikke se at forslaget i høringsdokumentet vil ha avgjørende praktisk betydning for sammensetningen av idrettsstyret, og støtter forslaget.

Vi støtter også forslaget om å utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.

6. Andre forhold som det ønskes å gi tilbakemeldinger på
På møtet med idrettslagene kom det frem flere konkrete daglige problemstillinger som idrettslag er opptatt av. Idrettslagene er enkelt sagt opptatt av at deres hverdag skal fungere og være så enkel og effektiv som mulig, og at resten av organisasjonen skal støtte idrettslagenes virksomhet. En alternativ modell å organisere idrettslag på ble presentert og diskutert. Idrettslagene ønsker bedre og flere fellesløsninger og en tydeligere rolle- og ansvarsdeling i idrettsorganisasjonen. Tilbakevennende tema var bruk av anlegg, samarbeid mellom gruppene, økonomiske utfordringer og digitale løsninger. En bedre samordning av felles løsninger innenfor medlemsoppfølging ble etterlyst av flere. Kompetanse for trenere og anleggsutvikling ble gjennomgående pekt på som sentrale virkemidler for utvikling av et godt idrettstilbud lokalt.

Med vennlig hilsen
HORDALAND IDRETTSKRETS

Helge Johnsen
Leder

Knut Songve
Org.sjef

Til moderniseringsprosjektet@idrettsforbundet.no

Høringsuttalelse fra Møre og Romsdal idrettskrets på Moderniseringsprosjektet

Møre og Romsdal idrettskrets har etter høring i organisasjonen og behandling i styremøte 24.11.18 kommet frem til følgende svar på høring i moderniseringsprosjektet. Høringene ble målt opp mot det som er hovedmål for moderniseringsprosjektet:

- Styrket medlemsfokus
- Effektiv organisering med en tydelig rollefordeling
- En politisk organisering som er effektiv og styrker medlemsdemokratiet

Oppsummering:

Møre og Romsdal idrettskrets mener: Høringsutkastet slik det ligger er ikke med på å gjøre organisasjonen mere effektiv og styrker heller ikke medlemsdemokratiet.

- For å kunne gi reelle tilbakemeldinger på forslagene mangler det konsekvensutredning på det som er lagt frem. Det er forslag som er vanskelig å forstå konsekvensene av, og det har gjort det vanskelig å involvere hele idretten i Møre og Romsdal på en god måte.
- Idretten i Møre og Romsdal ønsker ikke soneidrettsråd. Vi mener det er viktig å følge de offentlige grensene. En slik soneinndeling er en sentralisering og oppfattes som en trussel mot lokaldemokratiet. Dette er ikke veien å gå for å få til større lokalt engasjement.
- Idretten i Møre og Romsdal mener det er viktig at idrettskretsene følger regiongrensene. Dette er viktig for å opprettholde det horisontale prinsippet i forhold til økonomi, tilskudd, politisk påvirkning og utvikling av aktiviteten.
- Fjerning av styrene regionalt og rapporterings- og styringslinjene som er skissert, er en stor trussel mot lokaldemokratiet. Det er sentralisering av makt og forslaget fjerner oss fra den norske idrettsmodellen.
- Idretten i Møre og Romsdal ønsker at de demokratisk valgte styrene i særkretsene/regionene skal bestå. Disse har viktige regionale oppgaver i oppfølging av klubbene, og som bindeledd mellom klubbene og særforbundene.
- Gode datasystem er viktig for å administrere og ha oversikt over idretten på alle nivå. Å måtte forholde seg til mange datasystemer er ikke optimalt. Idretten i Møre og Romsdal mener det er viktig å få et godt enhetlig system som alle idrettslagene kan forholde seg til.

Det er gjennomført følgende høringer i Møre og Romsdal: 2 høringsmøter med idrettsorganisasjonen med totalt 30 deltakere, møter med særkretser, møter med regionrådene (ROR, Orkidé og Sunnmøreregionråd), møte med fylkeskommunen og en spørreundersøkelse der vi mottok 255 svar fra idrettslag, idrettsråd og medlemmer i idrettslag i Møre og Romsdal.

Det er bedt om innspill på følgende punkter:

1. Endringer for idrettsråd:

- i. Etablere idrettsråd i soner som ivaretar anleggsutvikling, kommunale og interkommunale planprosesser, samt jobber for gode rammebetingelser for idrettslagene i de respektive kommunene.
- ii. Opprettholde egne idrettsråd i de største byene
- iii. Det forventes at utredningen er ferdigstilt til sommeren 2019, og organisasjonsendringer implementert i løpet av første kvartal 2020.

Høringssvar:

Idrettslagene er i hovedsak skeptisk til å skulle slå sammen idrettsrådene på tvers at kommunene. De mener at dette vil være en utfordring for lokaldemokratiet og lokalkjennskapen det viktig å ha i et idrettsråd. Med færre styrere vil det frigjøre personer da du ikke trenger så mange tillitsvalgte, noe som kan være positivt. Et idrettslag skriver: Dette er vi noe skeptisk til for det kan oppfattes som en sentralisering av myndighet og makt. Det betyr større avstand til grasrota som vi egentlig skulle sett ble mindre og ikke økende. På den andre siden kan jo også dette være frigivende av ressurser, så dersom disse kommer tilbake til grasrota kan vi også se en positiv synergi. Primært er vi skeptisk til en slik omlegging.

Idrettslagene påpeker at det er viktig at idrettsrådene er knyttet til kommunegrensene da de gjør en viktig jobb for de små idrettene og idrettslagene. Det svares og at det er mer enn nok å ta tak i lokalt og at det er viktig at idrettsrådene beholder den lokale forankringen. Det å slå sammen noen idrettsråd i små kommuner svarer flere at kan være positivt, men de må ikke dekke for mange kommuner og sammenslåingen må være frivillig. Idrettslagene mener det er mer naturlig at idrettsrådene samarbeider innenfor enkelte områder på tvers av kommunegrensene, for eksempel når det gjelder anlegg, aktivitet og kompetanse, men at de beholder styret lokalt. Noen svarer og at dette er unødvendig byråkrati og at idrettsrådene bare skal være lokalt knyttet opp mot en kommune. Noen få idrettslag svarer at de ikke ser behov for idrettsrådene.

Idrettsrådene har en negativ holdning til å skulle slå seg sammen til tre store soneidrettsråd i Møre og Romsdal. Majoriteten ønsker at modellen skal fortsette som i dag og følge den offentlige inndelingen. Tilbakemeldingen er at det som kan være positivt med en sammenslåing er det kan føre til en samling av kompetanse. Utfordringen vil være å få tillitsvalgte som ønsker å påta seg ansvar for store områder. En utfordring vil være å forholde seg til høringer fra mange kommuner og å oppdatere seg på lokalkunnskapen for å kunne gi reelle gode svar på vegne av idretten over et veldig stort geografisk område. Idrettsrådene mener det vil kunne bli vanskeligere for små idrettslag å bli hørt om det blir soneidrettsråd som vil kunne mangle lokaltilhørighet og kunnskap. Om man skal få til

en slik endring vil man måtte ha en ansatt i hvert soneidrettsråd som hjelper de tillitsvalgte å holde i trådene. Ett idrettsråd skriver: *Mister nærhet. Mister kontakt med grasrota. Mindre påvirkningskraft for små klubber. Avstand til beslutningstakere. Mindre nærhet til kommunene. Lett at store plasser blir prioritert. Mister kontakt med medlemmene.*

Skulle en omorganisering bli vedtatt vil den viktigste jobben til idrettsrådene være å ivareta nærheten til medlemmene og beslutningstakerne, samt å beholde lokalkunnskapen og lokalt engasjement.

Regionrådene sendte en felles uttalelse:

Regionrådene i Møre og Romsdal ønsker at idrettsdemokratiet fortsatt skal ivaretas lokalt, og at idrettsrådene normalt skal følge kommunegrensene for å opprettholde og styrke det lokale engasjementet.

Idrettsrådene er et viktig samhandlings- og idrettspolitisk ledd mellom idrettslagene og kommunen. Det er viktig for kommunene å ha et idrettspolitisk ledd å samhandle med lokalt, som dialogpartner på høringer og for å kunne uttale seg på vegne av idretten i én kommune.

Idrettsrådenes rolle kan variere noe fra kommune til kommune, men de fleste idrettsråd har en viktig rolle knyttet til vurderinger/innspill i forbindelse med prioritering av spillemiddelprosjekter. I noen kommuner spiller også idrettsrådet en aktiv rolle i forbindelse med tildeling av treningstider i idretts- og svømmehaller, samt fordeling av de kommunale kulturmidlene etter delegert fullmakt.

Regionrådene ønsker derfor at modellen rundt idrettsråd fortsetter som i dag og at man forkaster tanken om å organisere disse som regioner.

Møre og Romsdal fylkeskommune mener det vil bli utfordrende å ivareta de små kommunene og idrettslagene opp mot de store kommunene og idrettslagene med store soneidrettsråd.

Konklusjon: Idretten i Møre og Romsdal ønsker ikke soneidrettsråd. Vi mener det er viktig å følge de offentlige grensene. En slik soneinndeling vil være å oppfatte som en trussel mot lokaldemokratiet og sentralisering er ikke veien å gå for å få til større lokalt engasjement. Det vil svekke kommunikasjonen mellom kommune, klubb og krets.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskrets):

- i. Regionene er administrative enheter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt.
- ii. Erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg som har som hovedansvar å jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret.
- iii. Kretsstinget erstattes med et valgmøte for valg av de regionale politiske utvalgene og for representanter fra regionen til Idrettstinget. Etablering av felles regler for representasjon på valgmøtet

- iv. Denne nye strukturen bør være på plass i løpet av 2019
- v. Om det bør settes et mål om ytterligere reduksjon i antallet fellesidrettslige regioner i en fase 2

Høringssvar:

Idrettslagene er skeptisk til å ha direkte styrings og rapporteringslinjer fra administrasjonen i idrettskretsen og NIF sentralt, de mener det er viktig å ha lokal påvirkning gjennom et valgt styre. Det vil bidra til en økt sentralisering. Noen få mener at dette vil være positivt. De samme svarene finner man når idrettslagene får spørsmål om å endre styrene til et regionalt politisk utvalg. Det er en skepsis til at de demokratiske prinsippene på lokalnivå bli svekket, og det er en skepsis til at de sentrale ledd vil ivareta lokalidretten uten å ha valgte styrer i idrettskretsene.

Å ha direkte styrings og rapporteringslinjer fra administrasjonen i idrettskretsen og NIF sentralt samt å gjøre om styrene til regionale politiske utvalg er idrettsrådene skeptisk til. Idretten er tuftet på frivillighet og demokrati, og dette vil fjerne nærheten til grasrota og føre til økt sentralisering. Idrettsrådene svarer at ønsket effekt av et moderniseringsprosjekt bør være bedre lokal forankring og mere aktivitet. Man bør unngå maktkamper i idretten og ha mere fokus på økt aktivitet lokalt.

Nå er idrettskretsene midt i en omstilling i forbindelse med regionaliseringen av det offentlige, det er viktig at disse prosessene setter seg før man starter på en ny prosess med å avvike fra den offentlige organiseringen.

Møre og Romsdal fylkeskommune er positive til at det som i høringsdokumentet er kalt fellesidrettslig regioner er sammenfallende med det offentlige. De er redde for at en omorganisering av styrene i idrettskretsene og særkretsene, og å gå fra idrettsråd til soneidrettsråd kan påvirke både demokratiet og det frivillige engasjementet i lokalidretten.

Konklusjon:

Idretten i Møre og Romsdal mener det er viktig å følge fylkesgrensene (regiongrensene). Styrken med dagens modell er at man har kontakt og nærhet med fylkene både på administrativt og politisk nivå. Dette er viktig for å opprettholde det horisontale prinsippet i forhold til økonomi, tilskudd, politisk påvirkning og utvikling av aktiviteten i fylkene. En fjerning av styrene regionalt og rapporterings- og styringslinjene som er skissert, er en stor trussel mot lokaldemokratiet. Det er sentralisering av makt. Forslaget fjerner oss fra den norske idrettsmodellen.

3. Endringer for særforbund:

- i. Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsallianser.
- ii. Et utvalg utreder kriterier og incentiver for slike allianser. Forslagene skal utarbeides i løpet av annet kvartal 2019
- iii. Om det bør utarbeides mer konkrete målsettinger for å stimulere til samhandling og allianser.

Høringssvar:

Dette punktet ble behandlet på møte med særkretsene og under styremøte til Møre og Romsdal idrettskrets 22. – 23. november.

Konklusjon: Vi ser at mange små særforbund sliter med å følge opp idrettslagene og søknadsordninger som gagnar idrettslagene lokalt i Møre og Romsdal. Det bør etableres incentiver som gjør at disse ser verdien av å samarbeide for å få en bedre administrativ hverdag.

4. Særforbundene regionalt:

- i. I den grad særforbundene velger å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følge antallet fellesidrettslige regioner.
- ii. Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrever, men rapporterer direkte til særforbundet
- iii. Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt vi. Det forventes at ny organisering er på plass i løpet av 2020.

Høringssvar:

Idrettslagene mener at man ikke kan fjerne styrene i særkretsene og regionene. Dette vil fjerne lokaldemokratiet og kontakten med særrettene. Ett lag svarer: *Fullstendig imot. Vi vet hvor «skoen trykker» i vår egen krets.* Noen klubber som i dag ikke har et eget kretsledd for sine særretter er negativ til å fjerne de kretsene som er der, da de opplever at det er vanskelig å få svar fra sentralleddet.

Tilbakemelding fra særretter der kretsleddene er borte er følgende: *Først forsvant pengene, så forsvant engasjementet og tilslutt forsvant aktiviteten.*

Konklusjon: Idretten i Møre og Romsdal ønsker at de demokratisk valgte styrene i særkretsene/regionene skal bestå. Disse har viktige regionale oppgaver i oppfølging av klubbene, og som bindeledd mellom klubbene og særforbundene.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret:

- i. Toårige tingperioder fra og med 2019.
- ii. Styremedlemmer velges i utgangspunktet for fire år om gangen, men med halvparten på valg hver gang.
- iii. Det settes et maksimalt tak på to perioder á 4 år for styremedlemmer i Idrettsstyret. vii. Utrede mandatfordelingen på tinget før tinget i 2021.

Høringssvar:

Dette punktet ble behandlet under styremøte til Møre og Romsdal idrettskrets 22. – 23. november.

Konklusjon: Dette støttes av Møre og Romsdal idrettskrets.

6. Andre forhold dere ønsker å gi tilbakemelding på.

Høringssvar:

Gjennomgående svarer *idrettslagene* at det er en utfordring å gi tilbakemeldinger på mye av høringen da det ikke er gjort noen utredninger på effekten av de foreslåtte endringene. Deres hovedforslag til endringer i norsk idrett omhandler datasystemer. De ønsker det samme systemene for alle, og at systemene skal fungere og være brukervennlige. I forhold til hva som skal til for enklere å bli medlem i et idrettslag svarer majoriteten at medlemssystemer og registrering må standardiseres uavhengig av type særiddrett. Dagens systemer fungerer bra, men det er en utfordring med mange systemer å forholde seg til. Skal det bli enklere å drive et idrettslag er det et ønske om datasystemer som gjør at administrasjon og rapportering ikke blir for byråkratisk. Mange gir tilbakemelding om at slik det holder på å utvikle seg må de snart ansette en person uten at de vet hvor økonomien til dette skal komme fra. Gode og samordnende datasystemer er viktig.

Vi åpnet og for at de som var *medlemmer i et idrettslag* kunne svare på høringen. Et stort flertall av de som har svart, svarer at de er medlem i et idrettslag fordi de synes det er viktig å bidra til aktiviteter i sitt lokalmiljø, og de ønsker å bidra blant annet som tillitsvalgt, trener, på dugnader, drifte anlegg og vanlig foreldrebidrag. De er opptatt av å ha gode aktivitetstilbud der økonomi ikke er en utfordring for deltakelse og at det bør tilrettelegges for aktivitet for alle aldrer, med hovedvekt på breddeiddrett med mulighet til å gjøre det lille ekstra. Hovedfokuset er på aktivitet for barn og ungdom, men og på å utdanne trenere. Anlegg for å drive aktivitetene på/i er viktig, både for sommer- og vinteraktiviteter og ute- og innaktiviteter.

De som svarte som medlem mener det er viktig å modernisere norsk idrett, men det er viktig å ha fokus på lokaldemokratiet. Tilbakemeldinger på det som er fremlagt er at det virker topptungt og fjerner grasrota fra der vedtakene skjer. Medlemmene tror at forslagene vil føre til en sentralisering av idretten og en mindre demokratisk organisasjon. Det er viktig at en modernisering gjør jobben til

de tillitsvalgte i idrettslagene enklere og at den har fokus på gode digitale systemer. Det må være et system i jobben som blir gjort og ikke tilfeldighetene som råder. Det blir påpekt at modernisering er en prosess som skjer hele tiden og derfor må det være gode planer også på dette området. Hovedresultatet av denne jobben må være at det skal bli enklere å være frivillig, bedre variasjon i aktivitetstilbudet, flere typer idrettsanlegg, bedre kommunikasjon og flere i aktivitet.

Prosesen rundt moderniseringsprosjektet har involvert mange, men kanskje på feil tidspunkt i prosessen. For å kunne gi reelle tilbakemeldinger på forslagene mangler det konsekvensutredning på det som er lagt frem. Det er forslag som er vanskelig å forstå konsekvensene av, og det har gjort det vanskelig å involvere hele idretten i Møre og Romsdal på en god måte. Det bør være nødvendig å «spurte» gjennom et vedtak om å lage en organisasjonsutviklingsplan som har ligget der siden 2015 bare for å nå det til tinget i 2019.

Både de som har svart på spørreundersøkelsen og de som var tilstede på høringsmøtene gir signaler om at høringsmodellen burde ha inneholdt utredninger og effekter av de fremlagte forslagene. Det er vanskelig å uttale seg om noe man ikke ser eller vet effekten av. Det å følge det offentlige i forhold til organisering gjør det mer oversiktlig enn å lage egne inndelinger. Alt fungerer ikke godt i dag og mye er personavhengig, men istedenfor å fjerne det som ikke fungerer bør det følges opp og forbedres gjennom kompetanseheving. Dette er en kontinuerlig prosess. Viktigheten av gode og samordna datasystemer som ivaretar de behovene som klubbene har er òg viktig. Det fremheves at det er viktig med god kommunikasjon, og at det ikke skjer dobbeltarbeid. Frivilligheten er det viktigste rammevilkåret i idretten og den er det viktig å ta vare på!

Enhetlig styring og digitalisering er trukket ut av høringsdokumentet med bakgrunn i at dette ikke krever tingvedtak, men det ser ut som om dette er det viktigst for idretten i Møre og Romsdal. Spesielt digitalisering og gode arbeidsverktøy er noe som MÅ prioriteres og samordnes. Dette er noe som det ligger høye forventninger om i organisasjonen, og er noe av det viktigste å svare ut i forhold til våre medlemmer som er idrettslagene.

Molde 05.12.2018

Kåre Sæter

Styreleder

Roar Lervik

Organisasjonssjef

Høringsuttalelse fra Trøndelag idrettskrets - Moderniseringsprosjektet

Trøndelag idrettskrets(TrIK) har hatt dette tema opp i flere styremøter, høringer ute hos alle idrettslag, idrettsråd, særkrets/region og særidretter uten regionalt kretsledd tilknyttet Trøndelag idrettskrets og i tillegg to dialogmøter. Vi har også utferdiget egne spørsmål tilpasses de ulike organisasjonsledd for å om mulig enda bedre identifisere deres ønsker og behov i denne prosessen.

Generell vurdering

TrIK mener det er positivt at norsk idrett kontinuerlig søker forbedringer i aktivitetsleddet, innenfor organisasjon og den medlemsdemokratiske delen.

Denne prosessen har som kjent sin bakgrunn i Ting vedtak på Idrettstinget i Trondheim i 2015(IPD 7.1.1.).

- a) Effektivisering av intern ressursbruk i norsk idrett
- b) Bedre samhandling mellom organisasjonsleddene
- c) Strukturelle endringer skal tilpasses organisasjonene til statens forvaltningsreform dersom denne gjennomføres i tingperioden.

Prosesen som nå er satt i gang er og vil være svært omfattende og vil kreve involvering av alle organisasjonsledd i norsk idrett.

TrIK mener at nettopp tidslinjen som dette arbeidet er gitt og da med henvisning til hørings/innspills perioder er alt for kort. Dette har TrIK påpekt flere ganger i prosessen og i tillegg tilskrevet Idrettsstyret om dette.

Hovedmålene i Moderniseringsprosessen har lagt grunnlag for den vurdering TrIK har gjort seg.

1. Styrke medlemsfokus
2. Effektiv organisering med tydelig rollefordeling
3. Politisk organisering som er effektiv og styrker medlemsdemokratiet
4. Gode og effektive fellestjenester ved bruk av digitale løsninger
5. Enhetlig styring av idretten

Vi vil i fortsettelsen svare ut ulike spørsmål, fremme noen standpunkter og fremme svakheter/uklarheter etter beste evne.

A)

Uavhengig av organisering

- Tydeliggjøring av mål, prioriteringer og oppfølging på tvers av idretten
- Tydeliggjøring av ansvar og hovedoppgaver innenfor de ulike organisasjonsledd, administrativt og politisk
- Økt bruk av fellestjenester for utvalgte og prioriterte områder

- Økt bruk av teamorganisering og styrking av prioriterte kompetanseområder som er nyttige for idrettslagene

Disse punktene er særdeles viktige å komme i gang med. Dette er oppgaver hvor de fleste ikke trenger noen form for behandling på et Idrettsting. Vi har derfor den formening at dette arbeidet bør påstartes umiddelbart.

Skulle noen av de forslag som måtte fremkomme her likevel har behov for politisk vurdering kan dette legges frem for juridisk vurdering.

Det er videre flere ting i punktene over som vil kunne påvirke hverdag til de ulike idrettslag.

B.

Idrettslag

Vi kan ikke se at det er foreslått noen endringer i noen av modellene rundt organisering av idrettslag. Det er mulig at dette også er helt bevisst.

På samrådene for idrettslag og møte den 5. november 2018 mellom særforbund, idrettskretser og 10 idrettslag, kom det tydelig frem hva som var viktigst å få løst for et idrettslag. Dette var et stort ønske om mye mer **STANDARDISERING** og digitale løsninger som hadde et godt felles grensesnitt.

I tillegg har det vært aktuelt å diskutere om styrker og utfordringer med sær-idrettslag og fleridrettslag, vil noen løsninger kunne bli bedre enn den andre ?

C.

Samordning av idrettsrådene i soner

I forbindelse med sammenslåingen av Nord- og Sør-Trøndelag idrettskrets var sonemodell en organisasjonsform man så på. Man har derfor iverksatt 4 piloter med 23 Idrettsråd involvert. Det er derfor alt for tidlig å konkludere noe med denne modellen på nåværende tidspunkt.

Sonemodellen(pilotene)

- har fått en sonekoordinator(ikke ansatt i TriK) – mottar honorar kr 10.000,-
- Består av lederne av de ulike idrettsråd i sonen – alle kommunene/idrettsråd representert
- Idrettsrådet i Trondheim er med i en sone, dette skyldes at de helt avhengig med tett samarbeid med sine randkommunene(lite areal til idrettsanlegg, fokus interkom anlegg)

D.

Fellesidrettslige regioner (dagens idrettskretser)

TriK stiller spørsmål til begrepsbruken, fellesidrettslige regioner. Er dette et allerede implementert begrep ?

Som tidligere nevnt så ble Nord- og Sør-Trøndelag idrettskrets sammenslått 1. januar 2018 og dette med bakgrunn i IPD pkt 7.1.1 c).

Det at man fra 1. januar 2020 blir 11 idrettskretser er så en konsekvens av dette vedtaket.

Dette et vedtak som TriK naturlig har støttet og støtter i fortsettelsen.

Når det gjelder forslaget om bortfall av styrer/politisk ledd i idrettskretsene, kan man ikke se hvilke fordeler dette må kunne ha.

Ved fjerning av styrene regionalt og de rapporterings- og styringslinjene som er skissert, mener vi dette berører idrettens lokaldemokrati rundt i hele Norge.

Forslaget oppfattes svært sentraliserende og ikke slik den norske idrettsmodellen presenteres og ikke minst hver eneste dag virker.

Forslag om å erstatte dagens regionale styrer med politiske utvalg stiller vi også spørsmål til. Vi er av den oppfattelse at det er vanskelig å gjøre den jobben uten å ha inngående kjennskap til hva idrettskretsen jobber med.

Det er noe helt annet å møte de regionale politikerne som valgt på et idrettskretsting, og dermed ansvarlig for idrettskretsens handlingsplan, enn som leder av et politisk utvalg uten påvirkningsmulighet for det idrettskretsen jobber med.

Videre vil vi påstå at hvis man tar bort kretstinget og de valgte styrene, gjør man stikk motsatt av det som er **hovedmål nr 3**:

«Politisk organisering som er effektiv og styrker medlemsdemokratiet». Hvis man skal styrke medlemsdemokratiet må man ikke ta bort idrettslagenes mulighet for å påvirke og si fra hva de mener om idrettskretsenes arbeid i regionen.

TrIK har sin finansiering fra:

- Rammetilskudd NIF(spillemidler)
- Fylkestilskudd

Fylkestilskuddet utgjør ca 65% av TrIK's total økonomi. Med denne tildeling følger det også et tildelingsbrev som beskriver forventningene fylkeskommunene har for våre prioriteringer. Sagt på en annen måte TrIK er et redskap for å oppnå/realisere politiske vedtak.

Gitt bortfall av IK'enes «selvstendighet» (org nr og egen konto forsvinner) vil i så fall slike offentlige pengeoverføringer måtte overføres direkte til sentralenheten.

Vi har mottatt klare signaler på at dette ikke er en ønsket løsning.

E.

Særforbundene – allianser

Det bør absolutt stimuleres til administrativt samarbeid mellom særforbund. Vil være overraskende om det ikke her også vil kunne være en del effektiviseringsgevinster å hente med et tettere formalisert samarbeid.

Dette bør være frivillig, men kan ved økonomiske incentiver motivere til nettopp dette.

Om det er realistisk å få dette til i annet kvartal 2019 må særforbundene selv vurdere.

Helt sikkert lurt å utarbeide mer konkrete målsettinger hvis man skal lykkes.

F.

Særkrets/region

TrIK mener særforbundene selv må kunne bestemme sin organisasjonsform, dette være seg:

- Geografiske grenser
- Velge særkrets eller region
- Ønske politiske styrer eller ikke

I TrIK har vi flere særkretser som fortsatt har sin organisering etter de tidligere fylkesgrenser.

TrIK har ikke gjort noe krav om at disse må slå seg sammen lik TrIK.

Ved økonomisk fordeling og tingrepresentasjon løser vi dette ved at vi behandler de som en Idrett. Det vil si at vi summerer deres aktivitetstall og deretter fordeler ut i fra den prosentvise størrelse de hver seg har.

Dette betyr igjen at TrIK er ikke har noen kommentarer ut over dette.

G.

Idrettstinget, Idrettsstyret, NIF sentralt (Fellesidrettslig linje) og Olympiatoppen – 2-årige Tingperioder

Her er det flere ting som skal svares ut.

Toårige tingperioder, men alle velges for 4 år(unntak i 2019 da ½ parten velges for 2 år)

TriK synes dette er et godt forslag. Dette vil kunne øke styringsfarten vesentlig og tiltak kan få en raskere og mer forsvarlig implementering. Ved at man også da skifter ut ½ Idrettsstyret på hvert ting vil også kunne utløse en god dynamikk i dette styret. Dette ved at man vil ha kontinuitet og nye sammen hvert 2. år.

De ekstrabelastingene administrasjonen får med dette, tror vi ikke vil bli så reell med bakgrunn at man da kan ha færre saker for behandling på idrettstinget samtidig. Med økt styringsfart vil dette som tidligere nevnt da bli en positiv konsekvens.

Maks periode på 8 år

TriK skjønner ikke hvorfor dette foreslås. Er dette en aktuell problemstilling for norsk idrett ? Skal dette kun gjelde for Idrettsstyret og Forbundsstyret eller skal det også gjelde for idrettslag ? Inntil dette er bedre begrunnet så ser vi ingen grunn for å innføre denne begrensningen.

Implementere i 2019

TriK mener det er mye viktigere å ta den tiden som er nødvendig for å nettopp få de beste resultater. Ting som må forbedres/endres og ikke trenger å behandles på et idrettsting bør iverksettes umiddelbart.

H.

Oppsummering - vedtak

TriK stiller spørsmål i foreslått løsningen rundt mulige konsekvenser:

- Idrettsdemokratiet
- Sentralisering av politisk ledelse
- Økonomi – dagens pengestrømmer
- Rekruttering av tillitsvalgte til sentrale verv i norsk idrett
- Frivilligheten

Dette er det TriK mener er sentrale spørsmål som ikke er konsekvens utredet, eller gitt tid til å konsekvens utredes.

Oppsummert foreslår TriK

- Etablere **ett** system som ivaretar kjernedata i norsk idrett
- Klargjør rollefordelingen i alle organisasjonsledd i norsk idrett
- Styrk demokratiet knyttet til der tilskuddene og de politiske prioriteringene i det offentlige bestemmes: idrettskretser (fylkesnivå) og idrettsråd (kommunenivå)
- Oppretthold idrettskretser og særforbund som likeverdige organisasjonsledd innunder NIF inkludert likeverdig representasjon på idrettstinget
- Stimuler til samarbeid for frivillige løsninger om allianser for og/eller sammenslåinger av særforbund.

Lykke til med det videre arbeidet.

Med hilsen
Norges idrettsforbund
Trøndelag idrettskrets

Tore Rømo
Styreleder

Kjell Bjarne Helland
Organisasjonssjef

Høyringsuttale frå Sogn og Fjordane Idrettskrins Framtidig organisering av norsk idrett

Vi syner til høyringsbrev frå NIF av 26.10.18 og skriftleg stadfesting på utsett frist for å levere høyringsuttale (epost 29.11.18). Både idrettslag, idrettsråd og særkrinsar/regionar har blitt invitert til å kome med sine innspel, og innspela frå desse dannar grunnlaget for dette høyringsbrevet. Styret i Sogn og Fjordane idrettskrins drøfta saka i møte 10.12.18 og har følgjande innspel og kommentarar til høyring om framtidig organisering av norsk idrett.

1 Endringar for Idrettsråd

Kommentar: Fleirtalet av idrettslag og idrettsråd meiner endring til sone-idrettsråd er uheldig. Det vert peika på store at geografiske avstandar vil krevje større administrative ressursar, og kombinasjonen med lang reiseveg vil gjere det vanskelegare å basere vervet på dugnadsinnsats. Eit større geografisk område vil gje eit mindre effektivt organ fordi ein må bruke tid på å tileigne seg lokalkjennskap. Det vert også peika på engasjement; det er viktig at idrettsrådet ikkje femnar om eit større område enn det som naturleg engasjerer. Det vert også gitt innspel på at regionråda som det vert vist til fungerer i varierende grad. Eitt idrettslag peikar på at sone-idrettsråd kan fungere om det kjem frå eit lokalt initiativ.

Framlegg: Idrettsråd i same storleik som ny kommune, utover det ingen tvungen samanslåing til sone-råd. Dette vil tene lokalt eigarskap og engasjement.

2 Endring for fellesidrettslege regionar/idrettskrets

2.1. Regionane er administrative einheiter direkte underlagt NIF, med direkte styrings- og rapporteringslinje til NIF sentralt

2.2. Erstatte dagens regionale styrer med politiske utval som har som hovudansvar å jobbe mot det offentlege politiske leddet. Leiarane av utvalet vil saman inngå i eit nasjonalt idrettspolitisk utval som rapporterer direkte til idrettsstyret.

Kommentar: Innspela går på at ein fryktar ei utvikling med enno meir bruk av administrative ressursar sentralt framfor ei heller ønska desentralisering med meir midlar og ressursar til idretten lokalt. Lokal forankring er frå idretten i fylket nemnt som ei av dei store styrkene til idretten i dag.

Alle innspel går på at ein ynskjer støtte, dialog og samhandling med idrettskrins og særkrins-/region med lokalkunnskap, og at ein ynskjer å behalde demokratiet og moglegheita for grasrota til å påverke korleis idretten skal drivast.

Døme:

- Støtte til system og løysingar som er i dagleg bruk fungerer betre via lokale ressursar/kontor
- Små kommunar kan bli skadelidande dersom lite lokalkunnskap i sentrale organisasjonar

- Med auka bruk av fellesteneste fryktar nokon ein mindre fleksibel og meir tunggrodd organisasjon mtp å finne gode løysingar lokalt (sponsor,
- Fryktar auka grad av byråkratisering og meir rapporteringsarbeid
- Beslutningar som gjeld idrettslaga må takast så nær grasrota og idrettslaga som mogleg (= god dialog og forankring)

Det har i prosessen også vore peika på at ein idrettskrins/region utan lokalt/regionale politiske styre, ikkje kvalifiserer til eige org.nr, og dermed eigen bankkonto. Midlar frå fylkeskommunen vil difor gå til NIF sentralt, med ei eventuell fordeling til avdelinga i etterkant. Det vert ytra sterk skepsis til om fylkeskommunen og dei nye regionane vil vere positive til å støtte idrettskrinsen på den måten.

Framlegg:

Idretten i Sogn og Fjordane er tydeleg på ein med gjennomføring av desse endringane fryktar ei sentralisering med mindre ressursar, støtte til og dialog med idretten lokalt. Det er semje om at ein ønskjer at idrettsorganisasjonen skal vere lokalt forankra med meir ressursar, og vi ser heller ei desentralisering framfor sentralisering. Sogn og Fjordane idrettskrins ynskjer å behalde dagens regionale styre.

2.3. Kretstinget erstattast med eit valmøte for val av dei regionale politiske utvala og for representantar frå regionen til Idrettstinget. Etablering av felles reglar for representasjon på valmøtet.

Kommentar:

Kretstinget er lokalidretten sitt høgste politiske organ for å bli høyrd og kunne påverke korleis idretten skal drivast. Kretstinget vert sett på som eit viktig møtepunkt, og er viktig for lokal forankring og nærleik.

Framlegg: Sogn og Fjordane Idrettskrins ynskjer å behalde dagens kretsting.

2.5 Om det bør setjast eit mål om ytterlegare reduksjon i tal fellesidrettslege regionar i ei fase 2

Kommentar:

Sogn og Fjordane Idrettskrins står framfor ei regionalisering med Hordaland idrettskrets, til Vestland idrettskrets frå 2020. Vi undrar oss over at ein parallelt med ei slik regionalisering også skal vurdere ytterlegare reduksjon i tal fellesidrettslege regionar, før ein har fått sett organisasjonen som skal jobbe for ein sterk Vestland Idrettskrets. Innspela vi får er tydelege på at det ikkje bør setjast mål om ytterlegare reduksjon i tal fellesidrettslege regionar, igjen med bakgrunn i frykta for auka sentralisering framfor desentralisering. Fleire meiner at ein allereie med den regionaliseringa som er i gang, gjer avstanden til grasrota og dei lokale idrettslaga for stor, og at det vil føre til dårlegare vilkår for oppfølging og utviklingsarbeid i klubbledet. For idretten i fylket er det svært viktig med nærleik og lokalkjennskap.

Framlegg: Idretten i Sogn og Fjordane ynskjer ikkje at det skal setjast mål om ytterlegare reduksjon i tal fellesidrettslege regionar. Vi meiner dette framlegget kjem på feil tid.

3 og 4 Endringar for særforbund og særkrinsar-/regionar

3.1 Stimulere til utstrakt administrativt samarbeid mellom særforbund gjennom særforbundsalliansar

Kommentar: Det er sprikande innspel knytt til dette punktet. Nokon meiner effektiviseringa må starte her. Ein ser dei administrative vinstane, men er usikker på konsekvensane dette vil få for mindre idrettar; at dei små idrettane blir enno mindre synlege.

Framlegg: Vi meiner generelt at særforbunda sjølv må finne den mest effektive måten å organisere si verksemd på. Vi meiner det er viktig at det vert utvikla felleslyøsingar og insentivordningar som stimulerer til større grad av samarbeid.

4.1 I den grad særforbunda vel å ha regionalt apparat skal dette maksimalt følgje talet fellesidrettslege regionar.

Kommentar: Fleirtal av innspela vi har fått meiner at særforbunda sjølve må bestemme storleik på særkrins/region med bakgrunn i at det er stor skilnad på særiddrettane.

Framlegg: Sogn og Fjordane Idrettskrins meiner generelt at særiddretten sjølv må få bestemme si organisasjonsform.

4.4. Særkretsene/-regionene skal ikke ha egne politiske styrer, men rapporterer direkte til særforbundet v. Særforbundene kan opprette utvalg etter behov for å sikre operativ kraft og gjennomføre idrettsaktivitet lokalt

Kommentar: Innspela her er tydelege på at særkrinsane/-regionane skal halde fram med eigne politiske styre og kringsting. Grunngeve med at ein i motsatt fall svekkjer demokratiet og moglegheita til å jobbe med å utvikle sin særiddrett regionalt. Vår- og haustmøte i Skikrinsen er nemnt som døme. Desse møta er Skiforbundet sitt rådgjevande organ. Utan krinsleddet vil berre store klubbar møte, og ein stiller spørsmål om korleis dei små klubbane skal få seie si meining?

Framlegg: Sogn og Fjordane Idrettskrins ynskjer å behalde dagens ordning med politiske styre også på særkrets- og regionsnivå for å sikre demokratiet, lokal forankring og rammevilkår.

5 Endringar for idrettstinget/idrettsstyret

5.1 Toårige tingperiodar frå og med 2019

Kommentar: Det er totalt sett kome få innspel til endring til to-årige tingperiodar, der det som er meldt inn er anten positivt eller nøytralt. Saka er drøfta i styremøte 10.12.18.

Framlegg: Sogn og Fjordane Idrettskrins ynskjer å behalde dagens ordning med fireårige tingperiodar.

5.3 Det setjast eit maksimalt tak på to periodar à 4 år for styremedlem i Idrettsstyret.

Kommentar: Fornuftig at det vert sett begrensningar.

Framlegg: Sogn og Fjordane Idrettskrins støttar framlegget om eit maksimalt tak på to periodar à 4 år for styremedlem i Idrettsstyret.

6 Andre forhold som de ynskjer å gje tilbakemelding på

Kommentar:

Det har kome fleire innspel på tidspunktet for moderniseringsprosjektet og høyringa. Interimstyret for Vestland Idrettskrins har også valt å gje ein uttale i høve dette, der dei skriv følgjande (epost til idrettspresident og generalsekretær datert 27.11.2018):

«Interimsstyret vil uttrykke sin bekymring for at idrettsorganisasjonen som står midt i et omfattende og krevende arbeid med regionalisering i tråd med vedtaket på idrettstinget, nå også

parallelt skal jobbe med omorganisering, digitalisering og modernisering. Utfallet av moderniseringsprosjektet har konsekvenser for arbeidet med regionalisering.»

Fleire av innspela vi har fått peikar òg på at det er vanskeleg å gje klare anbefalingar når ein ikkje veit korleis organiseringa av dei nye kommunane/regionane vil påverke regioninndelingar.

Fleire peikar på at konsekvensutgreiinga for framlegga ikkje er tilfredsstillande. Kva vil til dømes skje med dugnadsinnsatsen og aktiviteten lokalt ved samanslåing av regionar og idrettsråd? Det vert òg peika på at tidsfristane for endringsprosessane er for korte til å få gjort dette godt nok. Det har også kome innspel på at ein heller burde gjere utgreiingar innanfor noverande modell – ved å sjå til Sogn og Fjordane som allereie har fleire løysingar som fungerer godt lokalt.

Idrettslaga ynskjer seg ein enklare kvardag, med frigjort tid/ressursar brukt på administrativt arbeid. Fleire helsar fellesteneste velkomne, men er òg skeptiske dersom dette vert lite fleksible løysingar som ikkje er valfrie eller moglege å tilpasse lokalt. Digitalisering vil gjere arbeidet enklare, og felles datasystem på tvers av idrettar vert sett på som svært positivt og viktig. Mange er opptatt av dialog og samhandling med idrettskrets, særkretsar og mellom idrettslag, og ikkje minst den lokale tilhøyrigheita og forankringa som er viktig til dømes for det lokale idrettslaget sitt sponsorarbeid og vilje til dugnadsinnsats.

Konklusjon:

Sogn og Fjordane Idrettskrins meiner at høyringsutkastet slik det ligg føre ikkje er med på å gjere idrettsorganisasjonen meir effektiv og styrkar heller ikkje medlemsdemokratiet.

Skei, 10.12.2018

Nils R. Sandal
(sign.)

Styreleiar Sogn og Fjordane Idrettskrins

Fremtidig organisering av norsk idrett

Felles høringsuttalelse fra Aust-Agder og Vest-Agder idrettskrets

Utgangspunkt for vår drøfting og uttalelse er NIF-dokumentene «Forslag til modeller for organisering og fordeling av oppgaver og tjenester innenfor norsk idrett», bakgrunnsmateriale for moderniseringsprosjektet lagt ut på <https://www.idrettsforbundet.no> og «Høring – fremtidig organisering av norsk idrett». Høringsuttalelsen forholder seg til sistnevnte dokument og til sjekklisten for høringsuttalelser på dokumentets siste side.

I utgangspunktet var det fremsatt 3 modeller. Den modellen vi blir bedt om å uttale oss om er den mest radikale ført i pennen av sentralt plasserte NIF medarbeidere.

Aust-Agder og Vest-Agder idrettskrets vil i denne felles høringsuttalelse først og fremst omtale de forslag som går på idrettskretsenes- og idrettsrådenes organisering.

1. Endringer for idrettsråd:

NIF hevder at idrettsrådenes arbeid varierer enormt og at idrettskretsenes oppfølging av dem fremstår som tilfeldig.

Agderkretsene opplever ikke at vår oppfølging av idrettskretsene er tilfeldig. Tvert imot har det i mange år vært en prioritert oppgave å følge opp idrettsrådene som i det store og hele fungerer bra med dagens organisering.

Idrettsrådene er meget viktige organer og det er avgjørende for deres innflytelse at de består av dedikerte personer. Vervene er stort sett ulønnet og medlemmene motiveres av å gjøre en innsats for egen hjemkommune. Ved å organisere et felles idrettsråd for flere kommuner risikerer vi at interessen synker da drivkraften det innebærer å arbeide lokalt lett forvirrer. Alternativet kan være å ansette daglige ledere i idrettsrådene, men det medfører økt byråkrati og økte utgifter i en tid der vi ønsker å overføre mer penger til aktiv idrettslig virksomhet.

Vi ser imidlertid ikke bort fra at forholdene i noen kommuner kan ligge spesielt til rette for felles idrettsråd.

Vi er enig i arbeidsoppgavene: Involvere seg i planprosesser, anleggsutvikling og arbeide for gode rammebetingelser for idretten.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (tidligere idrettskretser)

Innstillingen legger opp til at NIF omorganiseres til en bedriftsmodell med direkte kommandolinjer fra NIF sentralt til regionale avdelinger. Kretsstyrene nedlegges. Med dette grepet vil man redusere byråkrati og eliminere uklare kommandolinjene mellom NIFs sentrale myndighet og kretsstyrenes myndighet.

NIF sentralt har fått redusert sine bevilgninger fra det offentlige med millionbeløp etter å ha lagt seg ut med Departementet i en offentlighetsdebatt som de kom svært dårlig ut av. Ved å redusere den regionale organisasjonen kan nedskjæringene som rammet sentralt forskyves nedover i systemet. Man vil da også kunne vise til at man har gjort administrative besparelser, noe som man vil kunne hevde vil komme den idrettslige aktivitet til gode.

Hva taper man på å legge ned idrettskretsenes styrer (fellesidrettslige regioner)?

For det første ønsker vi å beholde kretsstyrebetegnelsen som har en hundreårig tradisjon og som fylkespolitikere og menigmann vet hva er. Navnet «Fellesidrettslige regioner» er et fremmedelement som neppe inspirerer til lokalt engasjement.

Er det arbeidet vi holder på med i idrettskretsstyrene et unødvendig, fordyrende byråkrati? Blir det ikke stort sett slik administrasjonen foreslår?

Et demokratisk styresett vil alltid medføre en viss grad av ekstra arbeid så også i vår organisasjon.

I følge NIFs formålsparagraf 3 skal organisasjonens arbeid preges av frivillighet, *demokrati*, lojalitet og likeverd. NIF skal være en organisasjon ledet av medlemsvalgte ledere.

Ved å fjerne idrettskretsstyrene mener vi at en viktig demokratisk byggestein på kretsnivå forsvinner.

Ved å fjerne kretsstyrene vil det lokalt bli et demokratisk underskudd. Men ikke bare lokalt, underskuddet forplanter seg oppover i systemet. I dag kan kretsstyrene ta opp saker der de er uenige med NIFs sentrale ledelse. Gjør kretsene felles sak mot direktiver fra Oslo, utgjør de en betydelig maktfaktor. Denne muligheten er et sunt demokratisk moment som vi ønsker å beholde.

Vi formoder at org. sjefene ikke alltid er enig i det som bestemmes sentralt, spesielt i saker som går på tvers av lokale ønsker og prioriteringer. I slike tilfeller vil idrettskretsstyret kunne utgjøre en regional motkraft da de ikke i samme grad som org.sjefene må være lojale overfor arbeidsgiver NIF og overordnede administrative ledd.

Fylkeskommunene overfører i dag vesentlige pengebidrag til idrettskretsene og det er en tett dialog og samarbeid mellom fylke og krets. Ved nedlegging av idrettskretsstyrene vil ikke lenger idrettskretsen være en selvstendig juridisk enhet/person noe som er en forutsetning for å motta organisasjonsnummer fra Brønnøysundregisteret og dermed opprettholde selvstendig bankkonto. Fylkeskommunale bidrag vil derfor måtte overføres til NIF sentralt i Oslo, noe som neppe vil virke spesielt motiverende for bevilgende lokale fylkestingspolitikere. Med andre ord risikerer vi at de årlige bevilgninger reduseres eller i verste fall faller bort.

Uten eget styre/organisasjonsnummer vil kretsen heller ikke kunne oppta lån i egen regi.

Ved å fjerne kretsstyrene vil det formelle demokratiske element i NIF være redusert til stemmegivning på Idrettsstinget hvert 4. år (evt. 2. år)

For å kompensere for det demokratiske underskudd, foreslås det opprettet politiske utvalg som skal «...*jobbe mot det offentlige politiske leddet. Lederne av utvalget vil sammen inngå i et nasjonalt idrettspolitisk utvalg som rapporterer direkte til idrettsstyret*».

Det politiske utvalg skal ikke ha styrestatus, og det vil derfor bli et rådgivende regionalt organ uten makt.

Idrettskretstinget foreslås erstattet med et valgmøte som skal velge representanter til NIFs ting.

Dersom idrettskretsstyret erstattes av et nytt organisasjonsledd og idrettskretstinget erstattes av et valgmøte, mister vi langt på vei rasjonaliseringsgevinsten, et av målene for omorganiseringen.

Det eneste som da vil gjenstå av denne del av reformen er etter vår mening en ytterligere overføring av makt og ledelse fra regionene til NIF sentralt, en utvikling vi ikke støtter.

Effektivisering er ikke nødvendigvis synonymt med sentralisering.

Idrettskretsens administrasjon vil også i fremtiden være tjent med innspill, drøftinger og evt. korreksjoner fra et styre som utgår fra de lokale idrettslag.

Dagens ordning med idrettskretsstyret valgt på et kretsting fungerer bra og ønskes opprettholdt.

Kretsinnstillingen bør i utgangspunktet følge den nye fylkesinnstillingen når denne kommer på plass. Det vil bety at det på landsbasis vil bli 11 idrettskretser mot 18 i dag.

Når det gjelder forslaget om evt. ytterligere reduksjon i antall idrettskretser (fellesidrettslige regioner) i en fase 2, mener vi at antall kretser fortsatt må gjenspeile antall fylker. Dette vil gi en bedre kontakt/forpliktelse mellom fylkeskommune og idrettskrets. Begge idrettskretsene har et meget tett og godt samarbeid med sin fylkeskommune, og bidragene herfra utgjør større beløp enn det som kommer fra NIF.

Konklusjon

Når det gjelder et av hovedmålene: tydeligere ansvars- og rollefordeling og enhetlig styring av idretten, er grepet som er foreslått å fjerne idrettskretsstyrene. Kommandolinjene blir her tydeligere, men lokaldemokratiet ofres. Noe vi går imot.

3.4. Endringer i særforbund og Særforbundene regionalt.

Vi har valgt å konsentrere oss om egen organisasjon som vi kjenner best og omtaler derfor ikke punkt 3 og 4 nærmere.

5. Endringer for idrettstinget/idrettsstyret/ledelsen

Hvem skal representere på tinget? Åpnes det for ansatte medarbeidere i NIF? Det vil i så fall slå svært negativt ut for frivilligheten og medlemmenes styringsrett.

Forslaget om toårige tingperioder fra og med 2019 støttes.

Vi støtter videre forslaget om valg av styremedlemmer for 4 år av gangen med halvparten på valg hver gang.

Vi støtter også forslaget om et tak på maksimalt to perioder a 4 år for medlemmer av Idrettsstyret.

Generalsekretæren skal ansettes på åremål.

President og ansatte bør innplasseres i et «Idrettens lønnsregulativ» slik at kandidater vet hva de kan forvente seg i lønn, og organisasjonen har en forutsigbar lønnsutgift før valg/ansettelse.

Mandatfordelingen for tinget i 2021 bør utredes som foreslått, blant annet som følge av fylkesreformen.

6. Andre forhold

Vi støtter målet for Moderniseringsprosjektet om at mest mulig av ressursene skal gå til medlemsstyrt aktivitet i en effektiv og endringsdyktig organisasjon. Men endringene må ikke gjennomføres for endringenes skyld. De må være forankret i behov som gjenspeiles i hele organisasjonen.

Lagenes behov er og må være utgangspunkt for NIF-organisasjonens tjenesteportefølje. Det nevnes i bakgrunns materialet en rekke fellestjenester som vil kunne gjøre det enklere å drifte lagene. Dette er positivt, det er mange gode forslag og idrettskretsene bør i større grad inngå i disse servicefunksjonene, noe som krever økt ressurstilgang.

Det er enighet om at det er et stort behov for bedre og mer effektive digitale løsninger.

Det savnes brukervennlige, standardiserte opplegg for hele NIF-organisasjonen. Det er viktig at oppleggene ikke bare er arbeidsbesparende, enkelt og effektivt å håndtere for de administrativt ansatte, men også for tillitsvalgte og enkeltmedlemmer.

Det kan synes som prosessen om fremtidig organisering av norsk idrett i en viss grad har begynt i feil ende. Man tar for seg organiseringen før man har bestemt konkret hvilke oppgaver den fremtidige organisasjonen skal håndtere.

John Stensland /s/
Leder
Vest-Agder idrettskrets

Kirsten Borge /s/
Leder
Aust-Agder idrettskrets

Fremtidig organisering av norsk idrett - høringsuttalelse

Viser til høringsforslag fra NIF datert 26.oktober 2018. Styret i Oslo Idrettskrets behandlet dette høringssvaret i styremøte 3.desember.

Oslo Idrettskrets anbefaler at:

- **Idrettsstyret ikke fremmer noe forslag til Idrettstinget 2019 om endringer i norsk idretts organisasjonsmodell.**
- **Idrettsstyret rapporterer sine hovedfunn fra moderniseringsprosjektet til Idrettstinget 2019.**
- **Oppfølging av funn og konklusjoner i moderniseringsprosjektet gjøres i neste tingperiode med grunnlag i nytt IPD vedtatt på Idrettstinget 2019.**

Vi stiller oss ikke bak den organisasjonsmodell som fremgår av høringsforslaget og mener den vil være skadelig for norsk idrett.

Generelle tilbakemeldinger

Utgangspunktet for moderniseringsprosjektet og høringsforslaget er IPD, pkt 7.1.1:

- a) Effektivisering av intern ressursbruk i norsk idrett
- b) Bedre samhandling mellom organisasjonsleddene
- c) Strukturelle endringer skal tilpasses organisasjonene til statens forvaltningsreform dersom denne gjennomføres i tingperioden.

Oslo Idrettskrets anser ikke høringsforslaget som noe begrunnet svar på disse organisasjonsmessige utfordringene. Det er ikke sannsynliggjort at de endringer som foreslås vil medføre ønsket utvikling, ei heller skape mer eller bedre idrett. Tvert om mener vi det er en risiko for at det motsatte kan bli utfallet.

Vi er særskilt kritiske til en utvikling som legger opp til:

- Sentralisering på bekostning av organisasjonens lokale tilstedeværelse, servicegrad, kontrollspenn og påvirkningskraft.
- Enhetlig styring på bekostning av gode demokratiske strukturer.
- En organisasjonsmodell uten demokratisk valgte styrer i alle ledd.

Forslaget legger til grunn at det kreves en tydeliggjøring av ansvar og hovedarbeidsoppgaver for de ulike organisasjonsleddene. Dette er kjent. Utfordringene rundt mål, ansvar og oppgaver var gjenstand for omfattende prosesser i 2015/2016 og Idrettsstyret vedtok fire stk utviklingsplaner som nettopp

adresserte hvordan norsk idrett skulle jobbe samlet. Dessverre har ikke disse planene blitt fulgt opp i praksis.

Idrettens organisasjonsutfordringer synes å handle mer om ledelse og organisasjonsarbeid enn om omorganisering. En selverkjennelse av dette og en vurdering av NIFs egen rolle som overordnet serviceorgan og pådriver for samspill mellom organisasjonsleddene savnes som en del av moderniseringsprosessen det siste året.

Vi mener at en god oppfølging av IPD i hele organisasjonen fordrer et tydeligere IPD med klare mål og virkemidler som hele idrettsorganisasjonen kan stille seg bak og jobbe etter i kommende tingperiode.

Økt bruk av fellestjenester kan være hensiktsmessig på kompetansekrevende fagområder, men vi er skeptisk til vesentlig økt omfang av tjenester med avstand fra idrettslagenes hverdag. Vekst i grunnfinansiering av fellestjenester og økte ressurser i sentrallødd skal begrunnes særdeles godt for å være legitimt for organisasjonen og samfunnet.

Hvordan oppgaver og roller i det offentlige Norge vil bli fordelt gjennom regionsreformen bør tillegges vesentlig vekt når idrettens modeller diskuteres. Det må som en del av dette vurderes alternative modeller for norsk idrett der organisasjonen bygges opp med regional kraft og et redusert sentrallødd.

Spesifikke tilbakemeldinger

Vedlagt NIFs høringsdokument er en sjekkliste det bes om konkrete innspill til. Oslo Idrettskrets ønsker ikke å gå inn i detaljerte tilbakemeldinger i en sak vi anbefaler at det ikke jobbes videre med. Dog vil vi understreke viktigheten av følgende forhold:

- To-årige tingperioder i NIF fra og med 2019 støttes.
- Grep som kan forenkle fleridrettslagenes administrative hverdag på tvers av særidretters ulike praksis bør utredes og implementeres.
- Vi motsetter oss forslaget om å lage felles regler for representasjon og valg på kretsting. Oslos modell med valg av representanter fra idrettslag i bydelene gjennom bydelsvise utvalg fungerer utmerket og gir en sjeldent god og representativ deltagelse på våre ting. Det er ingen grunn til å endre det som fungerer. Det må være opp til hver idrettskrets å finne sin egen modell.
- Oslo Idrettskrets har i dag en to-delt rolle som både idrettskrets og idrettsråd. Dette er en ordning vi er svært tilfreds med og som gavner idretten i Oslo. Oslo Idrettskrets ønsker å beholde dagens praksis.

Våre anbefalinger

Det er IPD og tingvedtatte planer som må legge føringene for hva norsk idrett skal gjøre, hvem som skal gjøre det og hvordan det skal organiseres. Oslo Idrettskrets anbefaler at moderniseringsprosessen og eventuelle forslag til fremtidig organisering av norsk idrett legges på is til etter Idrettstinget 2019.

Vi anbefaler følgende videre prosess:

1. Idrettsstyret bes fokusere på å legge frem et nytt IPD som tydeliggjør hva norsk idrett vil, og hvilke felles mål og virkemidler et nytt idrettsstyre skal jobbe etter og måles på.
2. Idrettsstyret bes gi Idrettstinget 2019 en grundig virkelighetsbeskrivelse av hvor idrettsorganisasjonen står nå, herunder en evaluering av måloppnåelsen av IPD 2015-2019.

3. Hovedprosessene i moderniseringsarbeidet bør videreføres etter Idrettstinget 2019. En plan for videre moderniseringsprosess bør vedtas av Idrettstinget.
4. Idrettsstyret forventes å ha fokus på hvordan nytt IPD skal implementeres i organisasjonen og deretter eventuelt fremme behov for organisasjonsmessige endringer for at norsk idrett skal kunne nå sine felles mål.
5. Idrettsstyret bes med utgangspunkt i nytt IPD tydeliggjøre ansvar og hovedoppgaver i norsk idrett, herunder hvordan NIFs fellesfunksjoner skal fungere som et serviceorgan overfor særforbund og idrettskretser. Det bør vektlegges at idrettsorganisasjonen som helhet skal understøtte et nærhetsprinsipp der den som er nærmest oppgaven også har den besluttende myndigheten.

Med vennlig hilsen

Sveinung Oftedal
leder

Magne Brekke
generalsekretær

Svar på Høring – fremtidig organisering av norsk idrett

Troms idrettskrets svarer på høringen med bakgrunn i følgende prosess i saken:

- 1) Gjennomføring av høringsmøter i Troms og Finnmark.
Troms og Finnmark idrettskretser har i samarbeid gjennomført 6 høringsmøter med idretten i vårt område. Se vedlegg 1, «Høringsmøter i Finnmark og Troms».
- 2) Skriftlige høringsinnspill fra særkretser/regioner og idrettsråd.
- 3) Troms idrettskrets styres behandling.

Generell kommentar:

Troms idrettskrets er enige i at norsk idrett har behov for ei modernisering. Vi er enige i målet om en bedre ressursbruk og at hensikten må være at idrettshverdagen til idrettslagene skal bedres.

Troms idrettskrets vil likevel gi følgende tilbakemelding på moderniseringsprosessen:

A) Tidsprosess

Høringens forslag til ny organisering av norsk idrett er svært omfattende og ytterliggående i forhold til dagens organisering. En slik stor endring er ikke forsvarlig å gjennomføre med en så kort tidsprosess som det er lagt opp til. Endringsforslagene er så store for idrettskretser, idrettsråd og særkretser/regioner, at det bør behandles med en mye bedre forankring slik at hvert organisasjonsledd får mulighet til å behandle saken demokratisk forsvarlig.

Første del av prosessen, med kartlegging, SWOT-analyse og innspillmøter opplevde vi som en grundig og god prosess med i gjenkjennbare konklusjoner. Høstens høringsrunder med forslag på organisasjonsendringer som er langt unna dagens situasjon har en altfor kort og uforsvarlig tidsprosess.

B) Mangel på forankring i særkretser

Det kommer tydelig frem i våre høringsrunder at moderniseringsprosessen ikke er forankret i særforbundene regionalt. Det tror vi kan føre til en motvilje til moderniseringsprosessen.

C) Sentralisering av idrettsdemokratiet

Forslaget med å erstatte styre med utvalg i idrettskretser og særkretser/regioner innebærer i realiteten å fjerne det regionale idrettsdemokratiet. Det mener vi vil få store konsekvenser for norsk idrett som ikke er gjennomtenkt og konsekvensanalysert.

D) Mangel på konsekvensanalyse av ny organisering

Alle store organisasjonsendringer, som det foreslås nå, må ha en konsekvensanalyse før den innføres. Det mangler i denne prosessen.

Vi vil gi konkret innspill på følgende:

1. Endringer for idrettsråd

Forslaget om å samordne idrettsråd i soner støttes.

Begrunnelsen vår er at vi i dag har altfor mange små idrettsråd som tidvis ikke fungerer og for noen ikke fungerer i det hele tatt. Idrettskretsen bruker mye ressurser for å gjenopprette og opprettholde små idrettsråd, som likevel i neste omgang faller sammen igjen.

Ved etablering av større soneidrettsråd vil idrettskretsene kunne følge opp soneidrettsrådene tettere og bedre, slik at viktige kjerneoppgaver innen kommunale planprosesser, anleggsutvikling og rammebetingelser blir ivaretatt med stabil og god kompetanse.

I høringsrunden var idrettsrådene opptatt av å bevare nærheten til idrettslagene og sin egen kommune. Dette må ivaretas på en god måte i utredningen av modellen.

I Troms og Finnmark vil det bli store avstander innen de fleste av slike soneidrettsråd. Dette vil kreve et økonomisk fundament til grunn for at et slikt soneidrettsråd skal kunne fungere. Dette må tas med i utredningen av modellen. Vi ser det også som nødvendig at idrettskretsene i samarbeid med dagens idrettsråd finner frem til den mest hensiktsmessige inndelingen for vårt område.

I utredningsarbeidet er det viktig å utarbeide modeller som ivaretar at alle kommuner er representert i soneidrettsrådene, og at dialog og samarbeid med idretten og kommunen i alle de involverte kommuner blir godt ivaretatt.

Implementeringen foreslås gjennomført i første kvartal 2020. Det mener vi kan bli en stram tidsplan å følge, da dette er parallelt med at idrettskretser nylig er sammenslått.

Troms IK opplever at det er krevende for idrettsråd med stor utskifting i styrene å bevare kompetansen i fordeling av Lokale aktivitetsmidler. Vi foreslår at fordeling av LAM forenkles og gjøres av idrettskretsene for å bevare god nærhet og kjennskap til den lokale idretten.

Troms idrettskrets er meget positiv til å innføre soneidrettsråd som ei prøveordning hvis dette ikke innføres som ei nasjonal ordning i første fase.

2. Endringer for fellesidrettslige regioner (dagens idrettskretser)

Erstatte dagens idrettskretsstyrever med utvalg støttes ikke.

Uten et styre med formell beslutningsmyndighet mener vi at idrettskretsen vil miste sin styrke som den største frivillige samfunnsaktøren vi er i dag i vårt område. Legitimiteten vi har i dag overfor de regionale og offentlige myndigheter vil også svekkes sterkt.

Dette mener vi kan få konsekvenser for tildeling av fylkesmidler og mulig bortfall av disse på sikt. Det vil få konsekvenser for både idrettskretsens virksomhet, idrettsrådenes kjerneoppgaver og

Troms idrettskrets
Postboks 12
9251 Tromsø

Besøksadresse:
Idrettens Hus
Stadionveien 3
9007 Tromsø

www.idrettsforbundet.no/troms
troms@idrettsforbundet.no
tlf: 91517019

inkluderingsarbeid, støtten til særkretser/regioner og deres idrettsaktivitet. Det skapes også mye godt utviklingsarbeid i idretten med støtte fra fylkeskommunale midler.

Et utvalg vil mangle demokratisk beslutningsmyndighet for idrettskretsen. Det vil få konsekvenser for å kunne gjøre nødvendige regionale beslutninger, for eksempel i prioriteringer i regional anleggsplan (ref forslag på ny anleggspolitikk), disponering av regionale midler, mulighet for regionale utviklingsprosjekter.

Et utvalg for idrettskretsen vil ikke kunne ha samme demokratiske kraft som et styre har, noe som vi mener fører til at det ikke er like interessant å være regional idrettspolitiker. Det vil bli vanskeligere å rekruttere engasjerte og dyktige idrettspolitikere til et slikt utvalg. Vi stiller også spørsmål ved hvilken rekrutteringsarena norsk idrett skal ha for nye og unge idrettspolitikere hvis vi fjerner alle de regionale styrene.

De regionale representanter på idrettsting vil ikke kunne ha god nok innsikt og kompetanse i de saker som skal behandles på den nasjonale arenaen når de ikke er idrettspolitisk aktiv mellom idrettstingene.

Forslaget innebærer å erstatte idrettskretsting med regionale valgmøter. Det mener vi vil fjerne muligheten for regionale prioriteringer og utvikling som er tjent med ei demokratisk forankring i et beslutningsmyndig møte.

På våre høringsmøter har vi fått klare tilbakemelding fra både særkretser og idrettsråd i vårt område at det er behov og ønskelig at det fortsatt skal være et styre i den fremtidige Troms og Finnmark idrettskrets.

En bedre og sterkere styring av IK adm fra NIF i våre kjerneoppgaver støttes.

Vi er enige at det bør tydeliggjøres ei styrking av idrettskretsenes kjerneoppgaver og NIFs oppfølging og styrking av idrettskretsene på dette.

Den foreslåtte teamorganisering støttes, og vi anser at denne kan bli en god og funksjonell modell. Vi er enige i at en tydeliggjøring av mål for kjernevirksomheten og ressursstyring til dette er viktig.

Ytterligere reduksjon av antall idrettskretser/fellesidrettslig region

Vi støtter at antall fellesidrettslige regioner reduseres til 11 i første omgang. Vi er videre positive til å vurdere en eventuell reduksjon i antallet etter en evaluering av den første reduksjon til 11. Målet bør være å etablere sterke regioner som er i stand til å gjøre en solid jobb for idretten i sin region.

Vi viser til den offentlige omorganisering til regioner, der det er et klart mål om å styrke regionene og deres oppgaver.

For vårt område mener vi at en felles region for Nord Norge kan fungere, begrunnet med at mange særidretter har NN som felles region, samt at både næringsliv og det offentlige har tett samarbeid innad i Nord Norge. De Nord Norske idrettskretser har over lang tid hatt flere felles prosjekter og oppgaver, blant annet med Barentsidretten.

Fellesidrettslig region er ikke et godt navn på en fremtidig idrettskrets. Vi mener at det fortsatt bør hete idrettskrets, eventuelt idrettsregion.

3. Endringer i særforbund

Forslaget innebærer ingen pålagt endring for antall særforbund. Med målsetning om «mer ressurser til aktivitet i en endringsdyktig organisasjon» så savner vi større grad av endringsvillighet på særforbunds nivå, all den tid vi har mange små særforbund med knappe ressurser til å utvikle idrettsaktiviteten.

4. Særforbund regionalt

På vår høringsrunde mottok vi til dels kraftige reaksjoner fra særkretsene på prosessen i moderniseringen. For mange av særkretsene er denne saken svært lite kjent og for umoden. Vi oppfatter det slik at det er få særforbund som har forankret prosessen og høringsforslaget i sine egne organisasjonsledd.

For de største særkretsene (fotballkretser og skikrets i vårt område) så har de behov for en betydelig bedre prosess for en eventuell reduksjon i antall kretser og vurdering av utvalg istedenfor styrer. Vi er ikke opptatt av at alle særforbund bør ha lik organisering og like grenser. Dette bør de enkelte særforbund finne sine løsninger på.

Det er flere særkretser/regioner som mener at de har behov for egne styrer og ikke utvalg uten beslutningsmyndighet. Alle de som ga skriftlig innspill til oss var tydelig på at de vil bevare styrer for særkretser/regioner.

Vi viser til oppsummert høringsinnspill fra særkretsene i slutten av dokumentet.

5. Endringer for idrettsstyret-idrettstinget

Vi er enig i forslag om idrettsting hvert 2.år, med en form for mellomting 2 år etter hovedting som er hvert 4.år. På mellomting kan idretten eventuelt justere kurs, foreta alle lovendringer (slik at det blir god nok behandling på disse), behandle økonomiske beretninger.

Idrettspolitiske planer bør ha en lengere tidshorisont og behandles på hovedtinget hvert 4.år

Konklusjon

Troms idrettskrets anbefaler at idrettsstyret foreslår ei organisasjonsendring som gjennomføres i bestemte faser som evalueres etter en periode.

Vi mener at i første fase bør følgende innføres:

- **Idrettskretser reduseres fra 18 til 11**
- **Prøveordning på 2 år med soneidrettsråd der det er hensiktsmessig**

Med vennlig hilsen

Troms idrettskrets

Knut Bjørklund
leder

Troms idrettskrets
Postboks 12
9251 Tromsø

Besøksadresse:
Idrettens Hus
Stadionveien 3
9007 Tromsø

Sylvi Ofstad
organisasjonssjef

www.idrettsforbundet.no/troms
troms@idrettsforbundet.no
tlf: 91517019

Oppsummering høringsinnspill fra idrettsråd:

Harstad IR: Er positiv til etablering av soneidrettsråd. Men det betinger styrking av administrativ ressurs til idrettsråd og at alle de involverte idrettsråd har representanter i soneidrettsrådets styre.

Bardu IR: Ser noen positive sider ved soneidrettsråd ved at de blir større og mer «profesjonelle», men er skeptisk til at soneidrettsråd vil miste nærheten til idretten og kommunen.

Bardu IL og Setermoen Taekwondo-klubb har også gitt innspill, der de er skeptisk til om soneidrettsråd kan fungere. Det vil i såfall kreve en adm ressurs.

Tromsø IR: støtter å redusere politisk og adm ressurser, støtter reduksjon til 7 IK, støtter at det skal være styrer i IK, støtter at mindre IR organiserer i soner, vil flytte oppgaver fra IK til IR, gi IR tydelig rolle.

Lenvik IR: til dels positiv til soneidrettsråd, men mener at dette må bestemmes av IR selv, og at det må tilføres adm ressurs til dette fra NIF. Mener at IK må ha egne styrer. Mener tidsprosessen er altfor kort i både høring og gjennomføring.

Oppsummering høringsinnspill fra særkretser/regioner:

Troms fotballkrets er imot at idrettstinget skal vedta hvor mange fotballkretser som skal inngå i fotballforbundet. De ønsker at fotballforbundets ting skal behandle og vedta dette selv. De mener også at de helt klart har behov for et eget styre i sin fotballkrets. De mener også at det er nødvendig at det regionale idrettsdemokratiet i norsk idrett er sterkt. De sier seg ikke enig i fremstillingen at norsk idrett ikke fungerer slik den er organisert i dag.

Norges Håndballforbund region nord: har gjennomført regionalisering til 7 regioner og sonemodellen for klubbene sine. De mener at deres modell fungerer meget godt og at dette har ført til mere ressurser til å skape aktivitet.

Hålogaland fotballkrets: Ønsker ikke endring fra dagens organisering av norsk idrett. Mener at den foreslåtte modellen ikke ivaretar viktigheten av nærhet fra særkretser og idrettsråd til der idretten skjer.

Troms Skikrets: Positiv til en effektivisering i norsk idrett, stiller seg i utgangspunktet ikke negativ til sammenslåing av skikretser i nord. Mener at vi må beholde styrer i IK og skikretser. Prosessen er for omfattende at det er for tidlig å vedta denne på idrettstinget 2019.

Troms orienteringskrets: mener at moderniseringsprosessen har blitt en "ovenfra og ned"- prosess uten en god forankring på og vurdering av behovene på grasrota i arbeidet med idrettslig aktivitet, rekruttering og aktivisering.

Hva blir konsekvensene for frivilligheten, dugnadsarbeidet og økonomi? Det er klare tendenser til økende profesjonalisering som medføre økt behov for ressurser for å opprettholde samme aktivitetsnivå.

Troms Friidrettskrets: vil bevare styrer i særkretser, positiv til å vurdere sammenslåing av særkretser.
Store avstander i Troms og Finnmark må hensyntas.

Troms idrettskrets
Postboks 12
9251 Tromsø

Besøksadresse:
Idrettens Hus
Stadionveien 3
9007 Tromsø

www.idrettsforbundet.no/troms
troms@idrettsforbundet.no
tlf: 91517019